

**ΕΛΕΝΗ ΣΕΜΕΡΤΖΙΔΟΥ**

**«Η ΜΑΜΑ ΜΑΣ, ΤΟ ΘΗΛΥΚΟ!!»**

(Κωμωδία σε τρεις πράξεις)



**ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2010**

## ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

### ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑ:

- ΚΥΡΙΑ (ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙ: ΤΖΟΥΛΙΑΝ ΜΟΥΡ)
- ΚΥΡΙΟΣ (ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙ: ΜΑΡΤΣΕΛΟ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΙ)

### ΟΙ ΚΟΡΕΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑ:

- ΘΑΛΕΙΑ (ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙ: ΦΡΙΝΤΑ ΚΑΛΟ)
- ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ (ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙ: ΜΑΤΑ ΧΑΡΙ)

### Ο ΕΠΙΔΟΞΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑ:

- ΜΑΡΙΟΣ (ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙ: ΚΟΛΙΝ ΦΕΡΘ)

## ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Στην οικογένεια Δεληβοριά, οι δύο κόρες, Θάλεια και Αλεξάνδρα, αποφασίζουν να κάνουν την επανάστασή τους, αποχωρώντας από την πατρική στέγη, κάτω και από την πίεση της εκκεντρικής, ιδιόμορφης και άκρως γοητευτικής μητέρας τους.

Ο γάμος των δύο κοριτσιών, κατά τα χρηστά ήθη, αποτελεί τον βασικό λόγο διαφιλονικίας και εντάσεων ανάμεσα στις τρεις θηλυκές υπάρξεις του σπιτιού, ενώ ο «περιθωριοποιημένος», από την άλλη πλευρά, σύζυγος και πατέρας προσπαθεί να κρατήσει τις χρυσές ισορροπίες, που κινδυνεύουν αφενός από την αμετροέπεια της συζύγου του και αφετέρου από την νεανική – ιδιαίτερα της Θάλειας – ορμή, ευαισθησία και επαναστατικότητα.

Στη ζωή τους θα εμφανιστεί, ένα πρωινό, ο Μάριος, ένας όμορφος νέος, με ποιητικές ευαισθησίες, χειροπράκτης στο επάγγελμα, που θα ερωτευτεί αμέσως τη Θάλεια, συμπαρασύροντας στο παιχνίδι του έρωτα και των ψευδαισθήσεων, ως επίδοξος εραστής, όλα τα μέλη της οικογένειας και, κυρίως, την μητέρα, της οποίας η «ωραιοπάθεια» θα τονωθεί, παίρνοντας ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Τα «χρυσά» χέρια του Μάριου, κουράροντας την κυρία, θα γίνουν, τελικά, η αιτία που θα φέρει πιο κοντά τη Θάλεια με τον γοητευτικό νέο, αλλά και την κυρία πιο κοντά στον ρόλο της «γιαγιάς», ένα ρόλο «ταμπού» για κάθε «πρώην καλλονή», που στηρίζει επάξια τον χαρακτηρισμό του αιώνιου «θηλυκού».

# ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

## 1<sup>η</sup> Σκηνή:

*(Η κυρία της οικογένειας Δεληβοριά χτυπάει δυνατά την πόρτα της κρεβατοκάμαρας, στην οποία κοιμούνται οι δύο κόρες της, η Θάλεια και η Αλεξάνδρα. Είναι ένα Κυριακάτικο πρωινό ...)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Μπουμπούδες μου! Μωρουδίνες μου! Ξυπνήστε, κουκλίτσες μου! Ξυπνήστε! Ξημέρωσε!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Χασμουριέται)* Αααααα ... Ρε, Μάτα Χάρι ... Τι έπαθε αυτή πάλι και φωνάζει πρωινιάτικα;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Δεν ξέρω, ρε Φρίντα ... Αυτή η γυναίκα σε ησυχία δεν μας αφήνει ... Έλεος πια! ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Εξω από την πόρτα)* Μπουμπούδες μου! Άντε! Άντε! Έχει μια λιακάδα έξω! Άλλο πράμα! Να ντυθούμε, κουκλίτσες μου! Να πάμε στην εκκλησιά! Τι στην ευχή! Άθεες είμαστε;!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μάτα Χάρι, θα την μπουφλίσω! Σήκω και δες τι θέλει! Άντε, κυριακάτικα!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Σηκώνεται βαριεστημένα απ' το κρεβάτι)* Ωχ, Παναγιά μου! Τι τραβάω σ' αυτό το σπίτι! Την γκαντεμιά μου μέσα! *(Ανοίγει την πόρτα της κρεβατοκάμαρας)* Έλα, ρε μάνα! Τι θέλεις και βροντοχτυπάς πρωινιάτικα! Ωωωωω! *(Η κυρία μπαίνει στο δωμάτιο, πολύ κομψά ντυμένη, φορώντας ψηλές γόβες)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Τα κοριτσάκια μου! Τα κοριτσάκια μου! Τζ, τζ, τζ, τζ, τζ, τζ!!! ... *(Τσιμπάει τη Θάλεια στα πλευρά. Αυτή πετάγεται μέχρι επάνω)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τζούλιαν Μουρ! Σοβαρέψου! Άντε! Εκατό φορές σου είπα να μην με γαργαλεύεις! Δεν θέλω!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλά, μπουμπού μου εσύ! Καλά, μη μου άπτου μου! Για να δω και την άλλη τη μπουμπού μου ... *(Σηκώνεται και πάει στο κρεβάτι της Αλεξάνδρας)* Μπουμπούκα μου και συ! Νυστάζει ακόμα το μωρούλη μου; Μάκια, μάκια, μάκια, μάκια, μάκια ... *(Τη χτυπάει στο τροφαντό της μάγουλο)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μαμά! Σταμάτα! Εκατό φορές σου είπα! Δεν θέλω να με φιλάς!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλέ! Καλέ! Τι άγριες κόρες έχω εγώ! Ούτε νταλικέρηδες να κοιμόταν σ' αυτό το δωμάτιο! Ωωωωω!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ωραία! Αφού είμαστε άγριες λοιπόν! Κάνε στροφή επί τόπου και άσε μας να κοιμηθούμε!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εσύ, όμορφη, με τα μακριά σου τα κανιά, να μιλάς καλύτερα στη μάνα σου! *(Της δίνει μια στα πόδια της)* Ακούς; Ξημέρωσε Κυριακή! Όλοι παν στην εκκλησιά! Θέλω και εγώ, μια μέρα, να εκκλησιαστώ με τις κόρες μου! Δεν έχω το δικαίωμα;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ασφαλώς! Το δικαίωμα το έχεις! Εμείς δεν έχουμε την υποχρέωση!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Άσ' την αυτήν! Άσ' την, Αλεξάνδρα μου! Θα πάμε εμείς οι δύο, κουκλίτσα μου! Αυτή να μείνει εδώ και να κοιμάται! Ούτως ή άλλως, όρθια κοιμάται!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Καλά! Καλά! Ο γιατρός είπε να λέμε, πάντα, ‘‘ναι’’!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ναι, ναι, ναι, ναι, ναι!!! Ο γιατρός! Ο γιατρός, όμως, αγαπητή μου, λέει και κάτι άλλο! Ότι η γυναίκα ολοκληρώνεται, μόνο όταν παντρεύεται και κάνει παιδιά!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αυτό δεν το λέει ο γιατρός! Αυτό το λες εσύ! Που έχεις τις εμμονές του αιώνα σου!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εμμονές! Του αιώνα μου! Σα δεν ντρέπεσαι λιγάκι!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Έλα, ρε, μάνα! Δώσε τόπο στην οργή! Άντε! Πήγαινε μέσα! Και άσε μας να κοιμηθούμε!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ακούς, το παλιοκόριτσο! Θα μου πει ότι έχω και εμμονές! Του αιώνα μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Και όχι απλά εμμονές! Νευρώσεις! Για να κυριολεκτώ! Κοίτα να μην γίνουν και ψυχώσεις σε λίγο!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ψυχώσεις έχεις εσύ! Εντάξει;;;!!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ρε μάνα!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Με σύγχυσε, το παλιοκόριτσο! Ήρθα, με χαρά, να την πάρω να πάμε στην εκκλησιά! Και η ‘‘Κυρία’’ ... Μια γλώσσα παπούτσι! Σα δεν ντρέπεσαι λέω εγώ!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εγώ; Γιατί να ντραπώ; Άλλοι πρέπει να ντρέπονται για τις γελοιότητες που κάνουν! *(Την κοιτάζει, για μια στιγμή, από πάνω μέχρι κάτω)* Πιο ψηλές γόβες δεν είχες να φορέσεις;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αυτά που εσύ θεωρείς γελοιότητες, γλυκιά μου, είναι γιατί κοιμάσαι τον ύπνο του δικαίου!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μάνα! Το χοντρύνετε πολύ, απ’ ό,τι βλέπω! Δεν το σταματάτε λέω εγώ! Δεν θα έχουμε καλό τέλος κυριακάτικα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εγώ δεν σταματάω τίποτα! Αυτή το άρχισε! Αυτή και να το σταματήσει!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εγώ το άρχισα; Εεεε! Σα δεν ντρέπεσαι λιγάκι! Σα δεν ντρέπεσαι λέω εγώ!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Καλά! Καλά! Ένα να θυμάσαι πάντως! Έχεις γίνει πολύ εκνευριστική! Πάρα πολύ!! Αυτό έχω να σου πω!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Και συ έχεις γίνει φωνακλού και αυθάδης!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Και τώρα ξέρεις, Αλεξάνδρα, πώς μας προέκυψε η εκκλησιά!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Για πε μας! Για πε μας! Εσύ που τα ξέρεις όλα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έχει βάλει στο μάτι δυο νέους, γόνους καλών οικογενειών και κάνει μυστικές συμφωνίες με τους γονείς τους!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εεεεεε!!! Σα δεν ντρέπεσαι!! Καλέ, λίγη τσίπα δεν έχεις;; Καλέ! Στη μητέρα σου να μιλάς έτσι;;; Η μητέρα σου να κάνει μυστικές συμφωνίες;;; Υιυιυι!!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αυτά που έχεις στο μυαλό σου, να τα ξεχάσεις! Ακούς; Εγώ υποχέριο δεν γίνομαι κανενός! Πόσο, μάλλον, δικό σου!!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Βρε, Φρίντα, και συ! Δεν το βλέπεις; Άσ' την!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Φρίντα! Φρίντα! Η Φρίντα μας! Η Φρίντα Κάλο, τουλάχιστον, είχε και τον Ντιέγκο Ριβέρα, βρε χαζοπούλι! Ιπποπόταμος μεν, αλλά τον είχε! Εσύ, τι έχεις, πανάθεμά σε! Μου λες;;;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έχω το κανίς μου!! Έχεις κανένα πρόβλημα;;;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Με σένα;;; Πολλά!!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ωραία! Τότε να σας 'αδειάζω' τη γωνιά! *(Πάει να σηκωθεί από το κρεβάτι της)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Φριντούλα! Έλα τώρα! Έλα! Είναι ώρα να ηρεμήσουμε! Μη ρίχνεις και συ λάδι στη φωτιά ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Ξανακάθεται στο κρεβάτι της)* Μάτα Χάρι, για σένα το κάνω! Να το ξέρεις! Για σένα! Όχι για κείνη!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μάνα! Και συ σταμάτα! Αρκετά!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εγώ με την Τζούλιαν Μουρ στην εκκλησία δεν πάω! Τελεία και παύλα! Και αφήστε με όλοι ήσυχη!!!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ναι! ... Ναι! ... Να την αφήσουμε την καλλιτέχνη ήσυχη! ... Να δημιουργήσει! ... Τη Φρίντα μας!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Τζούλιαν Μουρ! Είπαμε!!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Και συ, Μάτα Χάρι! Ποιος έχασε τη χάρη!! Άντε! Άντε! Και με σένα τα 'χω! Θα τ' ακούσεις και συ τώρα! Κορίτσια είστε εσείς, μωρέ;;;; Η μία προχωράει με σκυμμένο το κεφάλι από τους καλλιτεχνικούς στοχασμούς της! Άνθρωπο δεν βλέπει μπροστά της! Την κοιτάνε και κείνη περί άλλα τυρβάζει! Τα μυαλά πάνω απ' το κεφάλι! Και η άλλη, με ένα αμπέχονο, λες και είναι ο Τσε Γκεβάρα της Κουβανικής επανάστασης! Μια προκήρυξη διαμαρτυρίας ολόκληρη! Πού είναι η χάρη σας, μωρέ;;; Πού είναι η θηλυκότητά σας;;; Να χέσω τη μάνα που σας έκανε!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Κοιτάζει τις γόβες της μητέρας της)* Εσύ είσαι, αν δεν απατώμαι!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ναι! Εγώ είμαι! Αλλά εγώ, στην ηλικία σας, είχα εσάς! Είχα ευθύνες! Είχα άντρα! Και είχα και ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θηλυκότητα!! Η μαμά μας, το θηλυκό!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλά! Καλά! Κοροΐδευε εσύ! Ναι ... Φυσικά ... Για την εποχή μου ήμουν ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Και πολύ θηλυκό!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Όχι, σαν και σας θα ήμουν! Θηλυκό, βέβαια!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εξού και ο Μαρτσέλο Μαστρογιάνι! Έτσι μας προέκυψε!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλά! Καλά! Εσύ έχεις μάθει μόνο να κοροΐδεύεις!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Ανακάθεται στο κρεβάτι της. Εύθυμα)* Αλήθεια μαμά! ... Δεν μας είπες ποτέ! ... Πώς γνώρισες τον μπαμπά;

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Νοσταλγικά) Αααααααα!* ... *(Κάθεται στο κρεβάτι της Θάλειας)* Πώς τον γνώρισα ... Είχε έρθει στη Σχολή Καλών Τεχνών, όταν σπούδαζα ... Με είδε ... *(Κοιτάζει τα πόδια της)* Και αυτό ήταν! Ο Μαρτσέλο ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έμεινε ξερός!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Χαζοπούλι μου, εσύ ... *(Περνάει το χέρι της γύρω από τους ώμους της Θάλειας και την αγκαλιάζει)* Όντως! Ο Μαρτσέλο έμεινε ξερός!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Γέρνει στην αγκαλιά της)* Αφού ήσουν θεά, Τζούλιαν Μουρ! *(Παίρνει το χέρι της μητέρας της και το βάζει στο μάγουλό της, για να της το χαϊδέψει)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι, μαμά! Πραγματικά! Στις φωτογραφίες ήσουν καλλονή!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Γιατί εσείς δεν είστε, καλέ;;; Κουκλάρες είστε!! *(Χαϊδεύει τη Θάλεια)* Τι σας λείπει; Εεεε;; Εκατό φορές πιο όμορφες από μένα είστε! Απλά, δεν ξέρετε την αξία σας! Κουταβάκια μου, και τα δύο ... *(Πετάγεται και η Αλεξάνδρα από το κρεβάτι της, για να την αγκαλιάσει η μητέρα της. Τις αγκαλιάζει)* Τα κοριτσάκια μου ... Οι μπουμπούδες μου ... Οι μωρουδίνες μου ... Μάκια ... Μάκια ... Μάκια ... *(Τις φυλάει).*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έλα, Τζούλιαν Μουρ ... Θα μας πάρουνε τα ζουμιά ... Φτάνει ... Φτάνει ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Μωρό μου, εσύ ... Καβγατζού μου, εσύ ... Ταλέντο μου, εσύ ... Καλλιτέχνιδά μου, εσύ ... Ομορφιά μου, εσύ ... *(Τη τσιμπάει παιχνιδιάρικα)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Παραπονιάρικα)* Ε, μαμά ... Πες κάτι και για μένα ... Όλο για τη Φρίντα μας λες ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Μπουμπούκα μου και συ ... *(Τη ζουλάει στο τροφαντό της μάγουλο. Ψιθυρίζει στο αυτί της Αλεξάνδρας)* Να αδυνατίσεις λίγο, μωρό μου ... Καμιά φουστίτσα ... Ξέρεις εσύ ... Οι άντρες θέλουν να βλέπουν και λίγο πόδι, κουκλίτσα μου ... Αααααααα! ... Πόσο σας αγαπάω, καλέ, και τα δύο!! ... Ομορφιές μου!!! ... Τι ομορφιές έκανα, Παναγιά μου!!! Αααααααα! ... *(Ψιθυρίζει πάλι στο αυτί της Αλεξάνδρας)* Είχα κάτι πόδια εγώ, Αλεξάνδρα μου! ... Όλη η Σχολή Καλών Τεχνών τα κοιτούσε, μωρό μου! ... Διακριτικά και αδιάκριτα!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ρε, μαμά ... Ρε, μαμά ... Αμάν πια μ' αυτό το θέμα! ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Ψιθυριστά ...)* Ξέρω ... Ξέρω τι σου λέω, κουκλίτσα μου ... Έννοια σου ... Έννοια σου ... Ξέρω εγώ ... Λίγα κιλάκια να χάσεις ... Ε, μωρούλη μου; ... Λίγα ... Λίγα ... Ξέρει η μανούλα ... Η άλλη, η καλλιτέχνιδα ... Η προκομμένη, η αδελφή σου ... Εκείνη πήρε από τον Μαρτσέλο ... Ψηλή και λεπτή ... Δεν έχει πρόβλημα πάχους ... Άλλα προβλήματα έχει αυτή! ... Τα μυαλά της! ... Πάνω απ' το κεφάλι! ... Με τους ποιητές νταραβέρια όλη μέρα! ... Χαράμι κι η ομορφιά της έχει πάει! ... Και το στόμα της! ... Α πα πα πα πα πα πα πα!!!! ... Θεέ μου, στόμα!!! Αυτή, καλέ, και να καταφέρω να την παντρέψω! ... Σε μία βδομάδα θα μου την στείλει πάλι πίσω, πεσκέσι! ... Η πεθερά της! ... Κάτι πρέπει να κάνω και με δαύτην!!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Βρε, μαμά! Βρε, μαμά! Δεν βαρέθηκες πια! Πάλι τα ίδια!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Έννοια σου ... Έννοια σου, κουκλίτσα μου ... Ξέρει η μανούλα τι λέει ... Μάνα είμαι ... Να μην ξέρει η μανούλα τα κοριτσάκια της; ... Αν δεν ξέρει η μανούλα ... Ποιος, σκατά, ξέρει τότε;;;!!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Σηκώνεται από την αγκαλιά της μητέρας της. Κορδώνεται)* Εγώ, πάντως, ένα πράγμα ξέρω! Η μεγαλύτερη κατάκτηση του ανθρώπου είναι η ελευθερία!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ναι! Ναι! Εσύ, μ' αυτό το πλευρό, να κοιμάσαι! Ωραία κοιμωμένη! Για τη γυναίκα, βρε χαζοπούλι, δεν υπάρχει ελευθερία! Μόνο θυσία υπάρχει και προσφορά! *(Με πομπώδες ύφος. Κορδώνεται και εκείνη)* Γυναίκα σημαίνει θυσία!!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τι αηδίες είναι αυτές και κουραφέξαλα, ρε Τζούλιαν Μουρ! Σκέφτηκες πολύ για να μας τα πεις πρωινιάτικα; *(Με προσποιητά πομπώδες ύφος, όπως - πριν λίγο - η μητέρα της)* Γυναίκα σημαίνει θυσία!!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Ξεκαρδίζεται στα γέλια)* ... Αμάν, ρε Φριντούλα ... Μην τα λες και συ έτσι ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Ανεβαίνει πάνω στο κρεβάτι)* Γυναίκα σημαίνει θυσία!!! *(Ανοίγει τα χέρια της)* Σταυρώστε με!!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Συνεχίζει να γελάει ...)* Αχ, ρε Φριντούλα ... Σταμάτα ... Σταμάτα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σταυρώστε με, είπα!! Είμαι γυναίκα!!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Πιάνει την κοιλιά της από τα γέλια)* ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Θυμωμένα)* Εσείς καλά έχετε δρομολογηθεί κι οι δυο σας, απ' ό,τι βλέπω! Η μια κάνει τον караγκιόζη - και το διασκεδάζει - κι άλλη χαζογελάει, σαν караκάζα! Ξυπνήστε, καλέ!!! Ξυπνήστε, γιατί κοιμάστε όρθιες κι οι δύο!! Ανοίξτε τα μάτια σας!! Κλειστά τα έχετε!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Όχι! Όχι! Δεν θέλω να ξυπνήσω!! Θέλω να σταυρωθώ!!! Είμαι γυναίκα!!! Σταυρώστε με !!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Γέλια ... Γέλια ...)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλά! Καλά! Έτσι να γελάς εσύ! Τα χρόνια περνάνε ... Και θα δούμε στο τέλος, ποιος θα γελάει ... Και ποιος θα κλαίει!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εγώ, πάντως, δεν θα κλαίω! Εσύ ... Μπορεί!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εγώ γιατί να κλαίω; Εσύ θα μείνεις μαγκούφα και ολομόναχη!! Και θα σε λυπούνται όλοι!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έτσι να νομίζεις εσύ! Κοίτα, στο τέλος, μην μείνεις εσύ μαγκούφα και ολομόναχη!! Και σε λυπούνται όλοι!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αααααα! ... Αααααα! ... *(Πιάνει την καρδιά της)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Ταραγμένα)* Μαμά, τι έπαθες; Είσαι καλά;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αααααα! ... Αααααα, αυτό το κορίτσι θα με πεθάνει εμένα! ... Αααααα! Αυτά τα βαριά της τα λόγια! ... Στον τάφο θα με στείλουν μια ώρα αρχύτερα! ... Παλιοκόριτσο!!! Παλιοκόριτσο!!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ε, βρε μαμά, και συ! Μην ταραζέσαι έτσι! Έχεις και την πίεσή σου! Κατακόκκινη έγινες!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αααααα! ... Πώς να μην ταραχθώ, η κακομοίρα!!! ... Ολόκληρη φούντωσα!! ... Αααααα! ... Δεν βλέπεις πώς μου μιλάει;;; ... Δεν άκουσες τι μου είπε;;; ... Θα μείνω, είτε, μαγκούφα και ολομόναχη!! Και θα με λυπούνται όλοι!! ... Αααααα! ... Το παλιοκόριτσο ... Αααααα! ... *(Φυσιέται ...)* Γιατί, βρε παλιοκόριτσο;;; Σε ρωτάω!! Γιατί να μείνω, βρε, μαγκούφα και ολομόναχη!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Γιατί είσαι στρυφνή και ιδιότροπη! Και όσο θα γερνάς, θα γίνεσαι, θεωρητικά, χειρότερη!! Εκτός και αν αλλάξεις γραμμή πλευσης ...



**ΜΗΤΕΡΑ:** Ν' αλλάζω γραμμή πλεύσης! Είσαι με τα καλά σου, μωρέ! Τον κακό σου τον καιρό!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αχ, βρε μαμάκα! ... Τα μαγουλάκια σου καίνε! ... *(Παίρνει ένα περιοδικό και της κάνει αέρα)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Πώς να μην καίνε και να μην ζεματάνε! Ολόκληρη θα καώ και θα ζεματιστώ καμιά μέρα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Γι' αυτό να προσέχεις τι λες, πριν ανοίξεις το στόμα σου! Εκβιασμούς και προσβολές εγώ δεν δέχομαι!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ποιους εκβιασμούς, καλέ; Ποιους εκβιασμούς; Που να σε πάρει και να σε σηκώσει! Δυο μέτρα κοπελάρα, ντιπ μυαλό δεν έχεις! Στο ράφι θα μείνεις!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εγώ, αν συνεχιστεί έτσι αυτή η κατάσταση, σύντομα θα πάρω τις αποφάσεις μου!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ναι; Ναι; Και ποιες αποφάσεις θα πάρεις, κυρά μου; Να πας, μήπως, σε μοναστήρι να μου γίνεις καλογριά; Ούτε οι καλόγριες, βρε, δεν θα σ' αντέξουν! Τέτοια γλωσσού που είσαι!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θα φύγω ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αχ, Φριντούλα μου ... Πού θα πας; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Θα πάει ... Θα πάει ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θα πάω στο Παρίσι!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Στο Παρίσι;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Στο Παρίσι! Α! Ας γελάσω! Και τι θα κάνεις, καλέ ονειροπαρμένη, στο Παρίσι; Θα πίνεις καφέ με τους τρελο-ποιητές σου στο Καρτιέ Λατέν ή θ' ανάβεις κεριά στη Νοτρ Νταμ ντε Παρί;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θα αναζητήσω την τύχη μου! Εδώ, στην Ελλαδίτσα, χαραμίζομαι!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Τον κακό σου τον καιρό! Κοίτα να προσγειώσεις τα μυαλά σου, γιατί, στο τέλος, σε βλέπω, όντως, να χαραμίζεσαι!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μαμά! Μη μιλάς έτσι στη Φρίντα μας! Άντε! Η Φρίντα μας είναι μεγάλο ταλέντο! Μια μέρα, θα γράψει ιστορία και θα μας κάνει όλους πολύ περήφανους!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Τι να το κάνω, μωρέ, το ταλέντο της και την περηφάνια μας; Σημαία θα την κάνουμε πάνω σε κοντάρι, να την κρεμάσουμε στο μπαλκόνι μας, να την βλέπει ο κόσμος ν' ανεμίζει;;; Τρελά και τα δυο σας!! Το μεγαλύτερο ταλέντο για τη γυναίκα, βρε χαζοπούλια, είναι ο γάμος και τα παιδιά! Αυτή είναι και η μεγαλύτερη ιστορία! Αυτή την ιστορία μπορεί να μας την γράψει; ... Η Φρίντα μας!! ... Ε ... Να 'ναι, βέβαια, και κανένας της προκοπής ... Να ... Όπως ... Ο πατέρας σας ... Τρομάρα του!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εσύ τα λες αυτά; Εσύ; Εσύ, που πριν παντρευτείς τον Μαρτσέλο, ήσουν όλα όνειρα και επιθυμίες;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Και συ, πού το ξέρεις;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Διάβασα τα γράμματά σου ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ποια γράμματά μου;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αυτά που έστειλνες στη γιαγιά, όταν σπούδαζες στη Σχολή Καλών Τεχνών ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Χαμηλώνει το βλέμμα ...)* ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αλήθεια; Αλήθεια, μαμά;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ήθελε να φύγει στο εξωτερικό ... Ήθελε να πάει ... Στο Παρίσι ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι, μαμά; Αυτό ήθελες;

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μικρή σιωπή)* Ε! Καλά τώρα! ... Χαζομάρες! ... *(Στρέφει αλλού το βλέμμα της)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έτσι απαντούσε η μάνα σου! Και σου έπνιξε τις επιθυμίες σου! Εκείνη, όμως, ήταν γυναίκα του χωριού! Μ' εκείνη συγκρίνεσαι;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εεεε!!! .... Εν πάση περιπτώσει! Θα πάμε στην εκκλησία, ναι ή όχι; Για άλλο ξεκινήσαμε και αλλού καταλήξαμε!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Πάντα κόβεις τη συζήτηση, όταν πρόκειται να καταλήξουμε κάπου!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Πού να καταλήξουμε δηλαδή;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Στα αποθμημένα στερητικά σου σύνδρομα!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ωωωωω!!! ....

*(Ανοίγει την πόρτα του δωματίου και φεύγει.  
Μένουν μόνες η Θάλεια και η Αλεξάνδρα)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Έφυγε ... Φαινόταν δακρυσμένη ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ας έφυγε ... Πρέπει, κάποια στιγμή, μέσα της, να κάνει την αυτοκριτική της ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ρε, Θάλεια ... Τη λυπάμαι ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Το χειρότερο πράγμα είναι η λύπηση. Το ανώτερο ... Η αγάπη ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Έχεις δίκιο, Φριντούλα ... Έχεις δίκιο ... *(Μικρή σιωπή)* Μπορούμε, όμως - τώρα που η Τζούλιαν Μουρ έχει καβατζάρει μισό αιώνα - να την αλλάξουμε; ... Δεν είναι αργά; ... Ξελαμπικάρει το μυαλό, μετά από τόσα χρόνια σύγχυσης; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Την κοιτάζει στα μάτια, δίχως ν' απαντήσει).*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Τέλος πάντων. Πάμε για πρωινό; Ακούς; Μας φωνάζει. Δεν το βάζει κάτω!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ναι. Πάμε ... *(Σηκώνεται από το κρεβάτι της)* Ωχ! ... Τι επεισοδιακό πρωινό κι αυτό, Θεέ μου! Πότε, επιτέλους, θα μας αφήσει ήσυχες αυτή η γυναίκα, Ρε Μάτα Χάρι; ... Πότε;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Υπομονή ... Υπομονή, Φριντούλα ... Η μαμά μας είναι ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αυτό, ακριβώς, είναι το πρόβλημα! ...

*(Φεύγουν)*

## 2<sup>η</sup> Σκηνή:

*(Απόγευμα Κυριακής στην οικία Δεληβοριά.  
Φορώντας τις πιζάμες τους,  
η Θάλεια τραγουδάει, χτυπώντας δυο πιατίνια μπάντας.  
Η Αλεξάνδρα κάνει τον μαέστρο ...)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** « ... Πορνογραφία σημαίνει συνουσία  
Συνωμοσία στο φως των αστεριών  
Για την Ευρώπη, μα και για την Ασία  
Πορνογραφούμε στα μάτια των παιδιών  
[...]

*Μεσ' τον κόσμο χάνομαι  
κι απ' τα πάθη μου πιάνομαι  
Δίνω σώμα, δίνω φως  
Μα πεθαίνω σοφός ... »*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μπράβο Φριντούλα! Πιο δυνατά!

**ΘΑΛΕΙΑ:** « ... Πορνογραφία σημαίνει ανταρσία  
Απελπισία, σκοτάδι και μαγεία  
Πορνογραφία σημαίνει στην ουσία  
Φωτογραφία, σημάδι των καιρών ... »

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Πιο δυνατά Φριντούλα! Δώσε πιάτο! Βάρα τα!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** «...Μεσ' τον κόσμο χάνομαι  
κι απ' τα πάθη μου πιάνομαι  
Δίνω σώμα, δίνω φως  
Μα πεθαίνω σοφός ... »

*(Κι οι δυο μαζί δυνατά ...)*

**ΘΑΛΕΙΑ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** « ... Πορνογραφία σημαίνει ανταρσία  
Απελπισία, σκοτάδι και μαγεία  
Πορνογραφία σημαίνει στην ουσία  
Φωτογραφία, σημάδι των καιρών ... »

*(Χειροκροτούνε κι αγκαλιάζονται ...)*

**ΘΑΛΕΙΑ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μπράβο!! ... Μπράβο!! ...

*(Κατεβαίνει η μητέρα τους στο σαλόνι, μαζί με τον πατέρα τους)*

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** Τι χειροκροτήματα είναι αυτά; Τι φωνές; Τι πάθατε εσείς οι δυο και φιλιέστε και αγκαλιάζεστε;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ε, καλά τώρα! Δεν καταλαβαίνεις; Τα μυαλά στα κάγκελα! Για πορνογραφίες ... Και για ανταρσίες! Να δούμε τι χαΐρι θα 'χουμε με τέτοιες σουφραζέτες κόρες που κάναμε! Δεν βρίσκουν εκεί κανέναν να ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Γεια σου Μαρτσέλο! Φτου! Φτου! *(Κοιτάει την μητέρα της)* Θα βγάλεις το κορίτσι σου έξω βολτίτσα; Στο φεγγαρόφωτο;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Χαχανίζει)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αυτές τις χαζομάρες να μην έλεγες!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τζούλιαν Μουρ, σήμερα το απόγευμα, η θηλυκότητά σου ξεπερνάει κάθε φαντασία! Πω, πω, πω!! Το ωραίο θηλυκό!! Τι κομψή! Τι αιθέριο άρωμα! Τι βάψιμο! Τι πόδι! ... Θεά! Θεά!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Ξεκαρδίζεται στα γέλια)*

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** Κεφάκια! Κεφάκια, βλέπω, έχετε με την μητέρα σας!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ε, πώς να μην είναι κεφάτες! Ούτε ευθύνες! Ούτε υποχρεώσεις! Δεν τις βλέπεις; Από το πρωί ... με τις πιζάμες!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Η μόνη σημαντική υποχρέωση που έχει ο άνθρωπος είναι αυτή απέναντι στον εαυτό του! Και εγώ, αυτή την υποχρέωση, την έχω αναλάβει, εδώ και καιρό! Εδώ και καιρό!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ε, πώς! Ούτε συζήτηση!

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** Πού θα πάτε εσείς; Θα βγείτε έξω; Απόγευμα Κυριακής είναι! Μην μένετε κλεισμένες μέσα στο σπίτι!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ασφαλώς! Θα πάνε στο κονσέρτο για δύο! Σε φα μείζονα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τσ, τσ, τσ, τσ, τσ ....!!! Όχι! Όχι! Τζούλιαν Μουρ! Ποτέ σε φα! Μόνο σε ντο! Εμείς τέτοιες φάλτσες νότες δεν τις θέλουμε στη ζωή μας! Ε, Μάτα Χάρι; Τι λες; Πάμε μια ακόμη φορά;

*(Τραγουδάνε μαζί δυνατά  
Η Θάλεια χτυπάει τα πιατίνια ...)*

**ΘΑΛΕΙΑ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** « ... Πορνογραφία σημαίνει ανταρσία  
Απελπισία, σκοτάδι και μαγεία  
Πορνογραφία σημαίνει στην ουσία  
Φωτογραφία, σημάδι των καιρών ... »

**ΜΗΤΕΡΑ:** Πω! Πω! Πω! *(Χειροκροτεί)* Αριστούργημα! Αριστούργημα! Να μπειτε πάραυτα στη δημοτική μπάντα! Για εκεί είστε άλλωστε!

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** Τέλος πάντων! Όπου κι αν είναι να πάτε, κορίτσια, σας ευχόμαστε να περάσετε καλά. Εμείς, με τη μητέρα σας ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θα δειπνήσετε πριβέ!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Όλο χαζομάρες και βλακειές!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μαρτσέλο! Σε παρακαλώ να είσαι "κύριος" με το κορίτσι μας! *(Του κλείνει το μάτι. Εκείνος της χαμογελάει).*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Πάμε! Πάμε να φύγουμε! Δεν μπορώ να ακούω άλλες αηδίες! Αρκετά μ' έχει συγχύσει απ' το πρωί που ξύπνησε!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Δεν ξύπνησα! Εσύ με ξύπνησες! Με την ευφάνταστη ιδέα σου να εκκλησιαστούμε all together!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εμ, βέβαια! Ξέχασα ότι εσύ έχεις υπογράψει συμβόλαιο με την αθεΐα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Άλλο Θεός, άλλο εκκλησία και άλλο τα γαμ ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι, μαμάκα! Έχει δίκιο η Φρίντα!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλά! Καλά! Εσύ το βιολί σου με την Φρίντα! Στο τέλος, θα γεροντοκοριάσετε κι οι δυο σας, επαινώντας η μία τη φιλοσοφία της άλλης! Πάρτε και το κανίς της, τον Φρίτζ, να κάνετε κι οι τρεις παρέα, όταν θα γυροφέρνετε ολομόναχες στα σοκάκια!!

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** Τι είναι αυτά που λες τώρα στα κορίτσια!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ξέρω εγώ τι λέω! Έννοια σου! Μάνα είμαι! Έχω τις ανασφάλειές μου! Τις αγωνίες μου! Δυο κόρες έχω ... και αυτές στον κόσμο τους! Ενώ εσύ, αγαπητέ μου, αγρόν αγοράζεις!! Ως συνήθως!!

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** Ωωωωω!! ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Να μην θέλουνε να πάνε στην εκκλησιά! Να τις δει λίγο ο κόσμος, βρε αδελφέ! Καλόγριες είναι;!!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ο κόσμος ... Ή ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Βρε μαμάκα, τι πρόβλημα έχεις τέλος πάντων;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Έχω πρόβλημα με το πρόβλημά σας! Δεν το καταλαβαίνετε ή δεν θέλετε να το καταλάβετε;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έχεις πρόβλημα με τον εαυτό σου! Εμείς αυτό καταλαβαίνουμε! Αλλά μάλλον εσύ δεν εννοείς να το καταλάβεις!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ωχ! ... Ωχ! ... Φούντωσα πάλι! ... *(Φυσιέται)*

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** Να σου πάρω την πίεσή σου, κορίτσι μου; Δεν νιώθεις καλά;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αχ, βρε μαμάκα! ... *(Της κάνει αέρα)* Κόρωσες! ... Αυτά τα καημένα τα μαγουλάκια σου! ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Προς τον σύζυγό της)* Πάρε με από δω να φύγουμε! Πάρε με! Δεν μπορώ άλλο να τις βλέπω αυτές τις δύο! Μ' εκνευρίζουν! *(Προς τις κόρες της)* Και να φύγετε! Σας βαρέθηκα! Με κουράσατε! Να πάτε στα σπίτια σας! Να αναλάβετε τις ευθύνες σας! Τεμπέλες! Ανεπρόκοπες!

*(Η Θάλεια κάνει νόημα στο πατέρα της να πάρει τη μητέρα της και να φύγουν.  
Εκείνος την πιάνει αγκαζέ)*

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** Λοιπόν! Γεια σας! Γεια σας! Καλά να περάσετε, κορίτσια!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Στο καλό! Στο καλό! Και σεις να περάσετε καλά!

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Θυμωμένα)* Καλά να περάσουμε! ... και τι άλλο θα κάνουμε! *(Στον άντρα της, που την πιάνει από το μπράτσο)* Άντε! Άντε! Το αγκαζέ σε μάρανε και σένα! *(Τον χτυπάει στο μπράτσο)* Πάρε το χέρι σου από πάνω μου! Ένα χρόνο έχεις να μ' αγγίζεις! Άντε να μην πω και τίποτε άλλο τώρα! Είναι και αυτές οι δυο μπροστά και μας ακούνε!

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** Ω, βρε αγάπη μου! ... Υπερβολές! Υπερβολές! ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ναι! Ναι! Υπερβολές! ... Αγάπη μου και ... Όλο υποκρισίες είσαι!

**ΠΑΤΕΡΑΣ:** *(Τις ψιθυρίζει γλυκά)* Έλα ... Έλα ... Παραπονιάρια μου ... Εχθές το βράδυ; ... Το ξέχασες; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Άσε με! Σε βαρέθηκα! ... Μια ζωή ... Θέατρο!

*(Φεύγουνε ... Μένουν μόνες η Θάλεια και η Αλεξάνδρα.  
Ξεκαρδίζονται στα γέλια)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Πω, Πω!! Η Τζούλιαν Μουρ έγινε τούρμπο!! Θα τον πρήξει, σήμερα το απόγευμα, τον Μαρτσέλο!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Βρε Φριντούλα, όμως, και συ! Τι γυμνάσια είναι αυτά που τις κάνουνεις! *(Γελάνε και οι δύο)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Γυμνάσια αυτή! Γυμνάσια και εγώ!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Και όποιος ... αντέξει! *(Γέλια)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Δεν πειράζει! Την Τζούλιαν Μουρ, όσο τη βαράς, καλύτερη γίνεται! Κατά βάθος, το γουστάρει! *(Γέλια)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Κατά βάθος ... Είσαι η αδυναμία της ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Όπως εσύ και εγώ, ρε Μάτα Χάρι! Δεν υπάρχει διαφορά!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μην το λες αυτό, Φριντούλα ... Σου έχει πολλή αδυναμία ... Πιστεύει σε σένα ... Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο πιστεύει σε σένα ... Άκουσα που το έλεγε ένα απόγευμα στον πατέρα ... Απλά ... Δεν θέλει να πάρουνε τα μυαλά σου αέρα ... Έτσι έλεγε στον μπαμπά ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αλήθεια; ... Είπε κάτι τέτοιο η μαμά; ... Ε ... Και σε σένα πιστεύει, τότε, ρε Μάτα Χάρι!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Όχι ... Όχι ... Δεν είναι το ίδιο ... Εσύ, Φριντούλα, έχεις ταλέντα ... Εγώ δεν έχω ... Και η μαμά ... Το ξέρεις πολύ καλά ... Ήταν, κάποτε, ταλέντο ... Μοιάζετε ... Μην κοιτάς τώρα που ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Την αγκαλιάζει από τους ώμους)* Ω, Μάτα Χάρι! Ποιος είπε ότι εσύ δεν έχεις ταλέντα! Αυτά που κάνεις εσύ, εγώ – ούτε κατά διάνοια – δεν μπορώ να τα κάνω!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ε ... Εντάξει ... Ναι ... Μ' αρέσει να κάνω παζλ ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εκείνο το ωραίο παζλάκι που μου έκανες; Θυμάσαι;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι, θυμάμαι. Και το κρέμασες στον τοίχο.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τότε που διόρθωσες το κολιέ μου, όταν ο Φριτζ, με τα δόντια του, έσπασε το κούμπωμα;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι, ναι. Θυμάμαι.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Το κουμπί από το πορτοκαλί παλτό μου, που είχε κοπεί και μου το έραψες;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι, ναι. Θυμάμαι.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Που μου έκανες ρύζι λαπά, όταν είχα πάθει γαστρεντερίτιδα και ήμουν μπες-βγες στην τουαλέτα;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι, ναι. Θυμάμαι.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τα παπούτσια μου που ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Εντάξει! Εντάξει, Φριντούλα! Έχω και εγώ πολλά ταλέντα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Υπέροχα! Αυτό ήθελα ν' ακούσω!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Τώρα τι κάνουμε όμως ... Αυτό είναι το πρόβλημα.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τώρα θα παίξουμε το παιχνίδι με τους όρους που μας βάζει η μαμά! Μέχρι ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μέχρι ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μέχρι ... *(Πιάνει δυνατά την Αλεξάνδρα από τους ώμους)* Την αγαπάμε, ρε Μάτα Χάρι, την Τζούλιαν Μουρ, ναι ή όχι;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Φυσικά και την αγαπάμε! Η μαμά μας είναι!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ξέρουμε ότι όλα τα τραβάει από την ωραιοπάθειά της;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Το έχουμε καταλάβει εδώ και χρόνια!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ωραία! Ποιο είναι, λοιπόν, το φάρμακο κατά της ωραιοπάθειας;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ποιο είναι;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Η αδιαφορία!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Η αδιαφορία;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Η αδιαφορία, βέβαια!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Δηλαδή, στις αγωνίες της ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εμείς θ' αδιαφορούμε!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Θ' ανησυχεί αυτή για την κατάστασή μας ... Για το ντύσιμό μας ... Για τις συνήθειές μας ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Και εμείς ... Αγρόν θα αγοράζουμε!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Θα λέει αυτή για την υγεία της ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Και εμείς ... Περί άλλα θα τυρβάζουμε!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Πλάκα θα 'χει! *(Γελάνε κι οι δυο)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Οι μαμάδες των φιλενάδων μας, Μάτα Χάρι, δεν πίνουν χαρτωσιά μπροστά στην Τζούλιαν Μουρ. Αν, όμως, δεν το κοντρολάρουμε αυτό, θα γίνει θηλιά που θα την πνίγει κάθε μέρα και πιο πολύ.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Έχεις δίκιο, Φρίντα.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Η φιλαρέσκεια, όταν γερνάει κανείς, γίνεται αρρώστια. Χειρότερη κι απ' το πιο γελοίο ξεκούτιασμα!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Τι ωραία που τα λες, ρε Φριντούλα.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Γι' αυτό, μία είναι η συνταγή!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ποια;

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Φωνάζοντας δυνατά)* Η ανταρσία! Η ανταρσία απέναντι στη θηλυκότητα της μαμάς!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ανταρσία λοιπόν!

**ΘΑΛΕΙΑ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ζήτω! Ζήτω η ελευθερία! Γιου χου! Γιου χου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ελευθερία! Ελευθερία! Μόνο ελευθερία χρειάζεται η ζωή μας! *(Χειροκροτεί)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι ... αλλά ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τι;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αν η Τζούλιαν Μουρ τραβήξει το σκοινί;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θα το τραβήξουμε και εμείς!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Δηλαδή;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αυτή δεν λέει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ε! Λοιπόν! Θα αναλάβουμε και εμείς τις ευθύνες μας!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Πώς;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θα πάμε να μείνουμε στα σπίτια μας, βρε χαζούλα!



**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Και θα την αφήσουμε μόνη της; Αυτό θα της στοιχίσει πολύ!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ας της στοιχίσει! Και εμείς αυτό θέλουμε! Και μετά ... Θα περάσουμε και στο δεύτερο στάδιο!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ποιο στάδιο;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τον γάμο!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Τον γάμο;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Η ζωή, Μάτα Χάρι, είναι ένα παιχνίδι! Μπες μέσα και παίξε! Η ζωή είναι τέχνη! Ζήσε την με φαντασία και όνειρο!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Απελπισία, σκοτάδι και μαγεία ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ακριβώς! Θα παίζουμε, λοιπόν, στο παιχνίδι της!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μα ... Είναι παιχνίδι;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Το πιο όμορφο και συναρπαστικό!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Η Τζούλιαν Μουρ δεν το βλέπει έτσι.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αυτός που έχει φοβίες, δεν είναι σε θέση να δει τίποτα.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Λέει ότι κοιμόμαστε όρθιες.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Λέει σε εμάς, αυτό που φοβάται να πει στον εαυτό της.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ποιο πράγμα;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ότι γερνάει ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Στεναχωριέμαι που η Τζούλιαν Μουρ γερνάει ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Το γήρας πλήττει, πρωτίστως, την ψυχή και, μετά, το σώμα ... Αλίμονο στους νέους που γέρασε η ψυχή τους!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Δεν χάνουνε το σώμα τους, μα την απαντοχή τους!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ω, Μάτα Χάρι! Είσαι μεγάλη ποιήτρια! *(Γέλια)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ευχαριστώ! Ευχαριστώ Φριντούλα! Μετά από σένα! *(Γέλια)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Κοιτάζει το ρολόι της)* Οουου!! Αργήσαμε, όμως! Είναι ώρα να ντυθούμε και να πηγαίνουμε και εμείς!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Για το κονσέρτο!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σε ντο ματζόρε!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Φύγαμε!

### 3<sup>η</sup> Σκηνή:

*(Ο κύριος και η κυρία επιστρέφουν από τη νυχτερινή τους έξοδο.  
Βράδυ Κυριακής)*

**ΚΥΡΙΑ:** Ωχ! Με χτύπησαν και αυτά τα παπούτσια! *(Βγάζει τις γόβες της)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Πάει να την αγκαλιάσει. Παίρνει τη γόβα της και τον χτυπάει στο χέρι)* Ωωωαχχ!!

**ΚΥΡΙΑ:** Άντε! Φύγε από εδώ!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά, βρε αγάπη μου! Και μετά μου λες ότι δεν σε φροντίζω!

**ΚΥΡΙΑ:** Να με φροντίζεις! Όχι να με ξεψαχνίζεις!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εγώ; Σε ξεψαχνίζω;

**ΚΥΡΙΑ:** Τι μου έκανες τόση ώρα; Ε; Δεν μ' έπρηξες να με ρωτάς για κείνον τον τύπο; Ε;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε! Εντάξει! Εσύ δεν θα με ρωτούσες, αν έβλεπες κάτι ύποπτο;

**ΚΥΡΙΑ:** Τι ύποπτο καλέ; Τι ύποπτο; Ο άνθρωπος, απλά, μου χαμογέλασε, την ώρα που καθόμασταν στο τραπέζι!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Σου χαμογέλασε; Και από πού και ως πού σου χαμογέλασε, κυρία μου; Σε ήξερε κι από χθες!

**ΚΥΡΙΑ:** Εσένα, όταν σου χαμογελάει καμιά από αυτές τις τσαπερδόνες που μπαινοβγαίνουν στο γραφείο σου, λέω εγώ τίποτα; Ε;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εγώ εργάζομαι κυρία μου! Δεν χαριεντίζομαι!

**ΚΥΡΙΑ:** Υυυυυ!! Καλέ, ποιος χαριεντίστηκε; Δεν ντρέπεσαι καθόλου;;;;;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Την ώρα που άνοιγε τη σαμπάνια ... Τα πόδια σου κοιτούσε! Ο βδελυρός!!! Εεεε .... Και το ντεκολτέ σου επίσης! ... Με το γκαρσόν;;;; ... Μπροστά μου;;;; ... Ντροπή και αίσχος!!

**ΚΥΡΙΑ:** Ποιο γκαρσόν, μωρέ! Ποιο γκαρσόν, ξαναμωραμένε! Που δεν ξέρεις τι σου γίνεται!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εγώ, όμως, είμαι ο άντρας σου, κυρία μου! Και, σαν άντρας σου ... *(Ορμά να την αγκαλιάσει. Εκείνη τον βαράει με τις γόβες της ...)*

**ΚΥΡΙΑ:** Καλέ! Φύγε καλέ! Φύγε! Δεν σε θέλω!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εγώ, όμως, σε θέλω! ... Ωωωαχχ!! ... Ωωωαχχ!! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Με θέλεις; ... Ε! ... Να λοιπόν! *(Του δίνει, πάλι, μια δυνατή με τη γόβα της)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωαχχ!! ... Βάρα με! Μ' αρέσει! *(Πάει να τη φιλήσει)*

**ΚΥΡΙΑ:** Σ' αρέσει; ... Ε! Να λοιπόν! *(Του δίνει μια ακόμη πιο δυνατή)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Τη σπρώχνει και πέφτουν και οι δύο μαζί στον καναπέ)* Ωωωααα!! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Αααααααααα! Αααααααααα! Πανάθεμά σε! Η μέση μου, καλέ!! Με διέλυσες!! Σήκω, βρε, από πάνω μου! Σήκω! Που να σε πάρει και να σε σηκώσει! *(Τον τραβάει τα μαλλιά ...)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τίποτα δεν είναι, αγάπη μου! Μη δίνεις σημασία! Το πάθος κυριαρχεί! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ποιο πάθος, μωρέ! Ποιο πάθος! *(Τον χτυπάει ακατάσχετα με τις γόβες της)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωααα!! ... Ωωωααα!! ...

*(Ανοίγει η πόρτα και μπαίνουν η Θάλεια και η Αλεξάνδρα, επιστρέφοντας από το κονσέρτο)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τζούλιαν Μουρ!!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Αααααααα! Αααααααα! Παναγιά μου!! Τα κορίτσια, βρε αααααααα! Ήρθαν τα κορίτσια μας, βρε!! Αααααα! Τι ρεζίλικια! Θεέ μου! Σήκω, καλέ, από πάνω μου! Σήκω! *(Τον χτυπάει ...)* Εκατό κιλά γαϊδούρι έχεις γίνει απ' το να τρως!! Πανάθεμά σε!! ... Αααααααα!! ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Σηκώνεται αναστατωμένος. Φτιάχνει τα ρούχα του και τα μαλλιά του)* Καλώς τες! ... Ήρθατε κορίτσια; ... Πώς ήταν το κονσέρτο; ... Καλό; Καλό; ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Ταραγμένη)* Μαμάκα ... Αα, βρε μαμάκα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Με αυστηρό βλέμμα)* Τζούλιαν Μουρ!!!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Σηκώνεται πανικόβλητη ... Φτιάχνει τα ρούχα της)* Καλώς τα κοριτσάκια μου! ... Καλώς τις μπουμπουδες μου! ... Πώς ήταν το κονσέρτο, γλυκά μου; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Στον ίδιο αυστηρό τόνο)* Το κονσέρτο μια χαρά! Εδώ τα πράγματα ... Δεν είναι καθώς πρέπει!!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Ταραγμένη)* Γιατί, μωρό μου; ... Γιατί; ... Και μεις, τώρα, γυρίσαμε με τον μπαμπάκα σας! Ε, Μαρτσέλο; ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε ... ναι ... Βέβαια ... Τώρα γυρίσαμε ... Και έτριβα λίγο τη μαμά σας ... Γιατί ήταν πιασμένη ... Ε, αγάπη μου; ... Δεν πονούσε η μέση σου; ... Και μου είπες να σε τρίψω; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ε ... Ναι! Βέβαια! Έχω ένα πόνο στη μέση μου! ... Άλλο πράμα!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Τους κοιτάζει περιφρονητικά και τους δύο)* Τσ! ... Τσ! ... Τσ! ... Τσ! ... Ο κύβος ερρίφθη! Εγώ, αύριο, μαζεύω τα πράγματά μου και πάω στο σπίτι μου! Ε, Μάτα Χάρι;

**ΚΥΡΙΑ:** Αα! Αα! Συμφορά! *(Τραβάει τα μαλλιά της)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ε ... Ναι ... *(Λυπημένα)* Αα, βρε μαμάκα! ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εγώ να γυρνάω στο πατρικό μου σπίτι και να βρίσκομαι μπροστά σε τέτοιες αισχροτήτες!! Και από ποιους, παρακαλώ;;; Από τους ίδιους μου τους γονείς!! ... Ντροπή! Ντροπή!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Προς τον σύζυγό της)* Αα, βρε κακούργε! Αα! Είδες τι έκανες, μωρέ; Είδες τι τραύματα δημιούργησες, βρε, στα παιδιά!! Να βρίσκουν, βρε, τη μανούλα τους σ' αυτό το χάλι!! Σαν τη

ξετσίπωτη!!! ... Τα μωρά μου ... Οι μπουμπούδες μου ... *(Κλαψουρίζοντας)* Αυτά να βλέπουν, βρε, σεμνά και ταπεινά, το κονσέρτο τους ... και μετά να βλέπουν ... Το αίσχος;;; ... Μπροστά στα μάτια τους!!! ... Κακούργε!!! *(Κλαψουρίζοντας)* Αχ, Αλεξάνδρα μου ... Κακόμοιρό μου πλάσμα ... Τι είδαν τα ματάκια σου, μωρό μου γλυκό ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μαμάκα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Γέροι άνθρωποι! Τζούλιαν Μουρ! Μαρτσέλο! Θα έπρεπε να ντρέπεστε! Πάμε Αλεξάνδρα! *(Την τραβάει από το χέρι και φεύγουν)*

**ΚΥΡΙΑ:** Ααααχ! Ααααχ! Συμφορά που μας βρήκε! Έτσι τα παιδιά, βρε, παίρνουν τον κακό τον δρόμο και παραστρατούν! Αααα, κακούργε!! *(Τον χτυπάει με τις γόβες της)* Τι έκανες!!! Με τις ζήλειες σου! Και τις ορμές σου! Κακούργε!! *(Τον χτυπάει ...)* Δεν είχαμε, βρε, κρεβατοκάμαρα;;; Στο σαλόνι ήθελες, πανάθεμά σε;;; Ααααχ! Την άκουσες, βρε, την αντάρτισσα, την κόρη σου, τι είπες; Θα φύγει είτε ... *(Κλαψουρίζει)* Θα φύγει ... Και θα πάρει και το άλλο το μωρό μου ... Την Αλεξάνδρα μου ... Το κακόμοιρο ... Ταράχθηκε, η καρδούλα μου ... Και είναι τόσο ευαίσθητο και ντροπαλό παιδί ... *(Σκουπίζει, με μαντήλι, τα δάκρυά της)* Είδες τι έκανες; *(Τον χτυπάει με τις γόβες της)* Αχόρταγε! Λιμασμένε! Εχθές, βρε! Εχθές! Δεν σου έφτασαν, βρε, τα χθεσινά;;;!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μα ... Εσύ, φεύγοντας από το σπίτι, έλεγες με παράπονο ότι έχω ένα χρόνο να σε αγγίξω!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Τον κακό σου τον καιρό!! Ποιον χρόνο, καλέ!! Ποιον χρόνο!! Και εχθές, τι έκανες;;; Μου λες;;; Τα ξέχασες;;;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωω!!! ....

**ΚΥΡΙΑ:** Ωωωω και ξερός!!! Που θα μου πεις και "ωωωω"!!! ... Έλα!!! Σήκω!! Πάμε!!! *(Τον χτυπάει)* Πάμε!! Σε βαρέθηκα!! Μια ζωή ... Θέατρο!!! *(Αποχωρούν από το σαλόνι)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωωω!!! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ωωωωξίνος!!! ... Άντε!! Πάμε!! Πάμε!! ... Εραστή της πεντάρας!! ... Τρομάρα σου!! ... Σαλάτα τα 'κανες!!! ...

*(Ο κύριος και η κυρία ανεβαίνουν τη σκάλα, λογομαχώντας.  
Η Θάλεια κρυφοκοιτάζει. Τραβάει την Αλεξάνδρα από το χέρι)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Χαμηλόφωνα)* Έλα, Μάτα Χάρι ... Φύγανε ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Γιατί ήρθαμε ξανά στο σαλόνι, ρε Φριντούλα; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έχουμε συμβούλιο ... Σσσς ... Να μην μας ακούσουνε ... Τα πουλάκια μου ... Πήγανε στη φωλίτσα τους ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Για να είμαι ειλικρινής ... Εγώ σοκαρίστηκα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Χαχανίζει)* Καλά! Η Τζούλιαν Μουρ τα 'παιξε κανονικότατα! Δεν ήξερε τι να πρωτοσυμμαζέψει! Χι .. Χι ... Χι ... Αλλά και εγώ ... Την έκανα και ... Χέστηκε από το φόβο της!!! Χι ... Χι ... Χι ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Προσποιήθηκες δηλαδή;;;;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σσσςς!!! ... Ε, φυσικά! ... Πιο σιγά ... Θα μας ακούσουνε ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** (Σιγανά) Προσποιήθηκες;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αφορμή ζητούσα για να βάλω το σχέδιο σε εφαρμογή.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ποιο σχέδιο;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Της αποχώρησής μας, βρε χαζούλα, από το σπίτι!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Δηλαδή δεν θύμωσες;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ε, όχι βέβαια! Σιγά να μην θυμώσω κιόλας με τα γεροντάματα της Τζούλιαν Μουρ και του Μαρτσέλο! Αυτοί δεν έχουν τι να κάνουν και κυνηγιούνται, από δω και από εκεί, σαν τη γάτα με τον σκύλο! Χι... Χι ... Χι ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Και 'γω που νόμισα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Λοιπόν! Αύριο θα αρχίσουμε να μαζεύουμε τα πράγματά μας! Θα είμαστε, όμως, προκλητικότερες!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Τι εννοείς;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θα τραγουδάμε και θα δείχνουμε ότι πετάμε από ευτυχία!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ρε, Φριντούλα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σσσςς!! ... Όχι αντιρρήσεις!! ... Μάτα Χάρι! Ήρθε η ώρα να δράσουμε!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Και η μαμά; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Άσε την Τζούλιαν Μουρ επάνω μου! Εσύ, απλά, να δείχνεις πολύ χαρούμενη! Πανευτυχής!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ό,τι πεις ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Α! Να μην το ξεχάσω! Και κάτι ακόμα! ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Τι;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Να προσέχεις την Τζούλιαν Μουρ! Είμαι σίγουρη ότι θα προσπαθήσει να σε πάρει από λόγια. Εμένα με φοβάται. Εσύ, τίποτα! Ακούς; Μια φράση θα λες μονάχα: "Ήραμε μια απόφαση με την αδελφή μου και την εκτελούμε!" Εντάξει, Μάτα Χάρι; Με κατάλαβες;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Προσπαθώ, Φριντούλα ... Προσπαθώ ... Αχ, καημένη μαμά! ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** (Τη χτυπάει στην πλάτη) Έλα ... Έλα ... Όλα θα πάνε καλά ... Μην ανησυχείς ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ρε, Θάλεια ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τι είναι πάλι;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Και πώς θα ζούμε; Τα σπίτια έχουν έξοδα. Δεν είναι παίξε - γέλασε ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ωχ, μωρέ, Μάτα Χάρι και συ! Τι ρωτάς; Η Τζούλιαν Μουρ και ο Μαρτσέλο να 'ναι καλά! Βγάζουμε κάτι λίγα και εμείς ... Κάτι θα γίνει! Σταμάτα πια ν' ανησυχείς!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ανησυχώ Φριντούλα μου ... Ανησυχώ πολύ ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Κακώς! Το ξέχασες; Η ζωή είναι τέχνη!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ωραία ακούγεται ... Δύσκολα υλοποιείται!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ωωωω!!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Καλά! Καλά!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Λοιπόν! Αύριο τα μαζεύουμε! Εντάξει;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Εντάξει.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Καμιά άλλη ερώτηση, πριν λήξει η σύσκεψη;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Δεν είναι ερώτηση, Φριντούλα ... Είναι απορία ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ακούω.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Τι θα τρως, Φριντούλα μου, στο σπίτι σου; Η μαγειρική – απ' ό,τι ξέρω - δεν είναι το ατού σου.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Α! Αυτή ήταν η απορία; Θα παίρνω φαγητό απ' τη Τζούλιαν Μουρ, βρε χαζούλα! Αυτή, στραβά-κουτσά, κάτι κάνει! Τα μισά, βέβαια, από αυτά που μαγειρεύει, τρώγονται, αλλά ... Τέλος πάντων!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Και αν μουλαρώσει και δεν σου δίνει;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θα παίρνω φαγητό από έξω! Μα ... Καλά! Είμαστε σοβαρές, ρε Μάτα Χάρι; Αυτές είναι οι απορίες σου;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Προσπαθώ να εξακριβώσω πόσο συνειδητή είναι η απόφασή σου, αδελφούλα μου.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Συνειδητή! Πολύ συνειδητή! Συνειδητότατη! ... Και ύστερα ... Οι καλλιτέχνες, σ' όλες τις εποχές, ζούσαν με στερήσεις, αδελφούλα μου! Τέχνη σημαίνει στέρηση! Φτώχεια! Κακουχίες!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αχ, Φριντούλα μου! Εσύ δεν είσαι για φτώχειες και κακουχίες!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Είμαι! Είμαι! Μην με βλέπεις έτσι! Είμαι σκληρό καρύδι! *(Γυμνώνει τα μπράτσα της)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Σε βλέπω, Φριντούλα μου ... Σε βλέπω και φοβάμαι ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τέλος οι φόβοι! Αύριο γυρίζουμε σελίδα!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αχ! Ας την γυρίσουμε, λοιπόν, αυτή τη ριμάδα τη σελίδα ... Και ο Θεός ... βοηθός!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ωραία! Πάμε, τώρα, να κοιμηθούμε, Μάτα Χάρι; Είναι αργά. Ες αύριον τα σπουδαία!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Πάμε ... Πάμε, Φριντούλα μου ... Και ... Ες αύριον ... Τα μοιραία!!!  
*(Αποχωρούνε ... Σκοτάδι στη σκηνή)*

## ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

### 1<sup>η</sup> Σκηνή:

*(Η Θάλεια και η Αλεξάνδρα μαζεύουν τα πράγματά τους στο δωμάτιό τους.  
Η μητέρα τους τριγυρίζει γύρω τους και μουρμουρίζει ...)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλέ! ... Μην τα παίρνετε, καλέ, όλα τα εσώρουχά σας! Άνθρωποι είμαστε! Και αν, καμιά φορά, σας χρειαστούν εδώ; Ε; Τι θα κάνετε τότε; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Σφουρίζοντας χαρούμενα και αδιαφορώντας)* Μάτα Χάρι! Είχες και κάτι κόκκινα βρακιά, αν θυμάμαι καλά! Πάρ' τα και αυτά! Πλησιάζουν απόκριες! Ό,τι πρέπει είναι! Όλο και θα μας χρειαστούν!

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Προς την Αλεξάνδρα, ψιθυριστά)* Κουκλίτσα μου ... Εγώ λέω ... Δηλαδή ... Ημανούλα λέει ... Και ... Σε καμιά περίπτωση ... Δεν επιβάλλει τη γνώμη της, ημανούλα ... Τα κόκκινα τα βρακάκια σου ... Άστα εδώ, καλύτερα, μωρό μου ... Στη μαμάκα ... *(Μονολογώντας)* Αααχ! Αααχ!... Τι λέω, Παναγιά μου! Τι λέω, πάνω στην απελπισία μου! ... Ηκαψερή! Διαλύεται το σπίτι μου!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Λυπημένα)* Αχ, βρε, μαμά ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Αγριοκοιτάζοντας την Αλεξάνδρα)* Μάτα Χάρι! Κάτι είπαμε!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι ... Ναι, Φριντούλα μου ... Τα βάζω ... Αμέσως ... *(Βάζει και τα κόκκινα εσώρουχά της στη βαλίτσα)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Τραγουδώντας)* '' ... την ώρα που γεννιόμουνα σχολάγανε οι μοίρες! ... ''

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Προς την Αλεξάνδρα, πάλι, ψιθυριστά)* Κουκλίτσα μου ... Και τα καλτσάκια σου ... Εγώ λέω ... Μην τα παίρνεις όλα, μωρό μου ... Άσε και κάτι εδώ ... Στο σπίτι ... Στημανούλα ... Ααααα ... Αχ! Ημοίρα της μάνας! ... Αχ! ... Σχόλασα, καλέ! Σχόλασα!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αχ, βρε,μανούλα ... Μην κάνεις έτσι ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Σε αυστηρό τόνο)* Μάτα Χάρι! Να πάρεις και τις πολύχρωμες τις κάλτσες σου! Ξέρεις ποιες λέω! Αυτές! Είναι και πολύ jazzy!! Μην τις αφήσεις! Οι καλύτερές σου είναι! Βάλ' τες και αυτές στη βαλίτσα!

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Ψιθυριστά)* Μην την ακούς, κουκλίτσα μου ... Μην την ακούς ... Άσε κάτι ... Χειμώνας έρχεται ... Όλο και θα σου χρειαστεί κανένα ζευγαράκι εδώ ... Να έχεις ... Στημαμάκα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Θυμωμένα)* Μάτα Χάρι! Καθυστερούμε! Βάλε και τις κάλτσες σου στη βαλίτσα!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι ... Ναι, Φριντούλα ... Αμέσως ... *(Κοιτάζοντας την μητέρα της, λυπημένα)* Αχ, βρε,μανουλίτσα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Τραγουδώντας)* '' ... την ώρα που περπάτησα μου 'φεραν και τα δώρα! ... ''

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Ψιθυριστά προς την Αλεξάνδρα)* Αχ! Αχ! Αυτή την πιζάμα στην είχα κάνει δώρο εγώ, κουκλίτσα μου ... Θυμάσαι; ... Ημανούλα ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι, μανούλα μου ... Θυμάμαι ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μάτα Χάρι! Πάρε όλα τα νυχτικά σου! Και εγώ δεν πρόκειται να αφήσω τίποτα εδώ! Ας έχουμε πλήρη τη γκαρνταρόμπα μας στα σπίτια μας!

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Ψιθυριστά)* Λύσσαξε! Λύσσαξε! Πανάθεμά την! Να! Η αντάρτισσα! ... *(Προς την Αλεξάνδρα)* Κουκλίτσα μου ... Εγώ λέω ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εγώ λέω, Μάτα Χάρι, καλού-κακού, πάρε και ό,τι κασκόλ έχεις! Χιονιάς έρχεται!

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Ψιθυριστά)* Τον κακό σου τον καιρό! ... *(Προς την Αλεξάνδρα)* Κουκλίτσα μου ... Πολλά κασκόλ έχεις ... Δεν αφήνεις και κανένα εδώ, μωρό μου; ... Στη μανούλα; ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αχ, καημένη μάνα! ... Την πονάει η ψυχή μου ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μάτα Χάρι! Εκείνο το κασκόλ το ξέχασες! Βάλ' το και κείνο μέσα στη βαλίτσα! *(τραγουδώντας)* " ... στο κόσμο που 'ρθαμε χορτάσαμε γκρεμό! ... "

**ΜΗΤΕΡΑ:** Μωρέ, να γκρεμιστώ, μου 'ρχεται, απ' το παράθυρο! ... Η κακομοίρα!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Βάζει το κασκόλ μέσα στη βαλίτσα)* Κάνε κουράγιο, μανούλα ... Κάνε κουράγιο ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(τραγουδώντας)* " ... μια νύχτα μόνο κράτησα και απάνω της ξεστράτισα, ξεστράτισα και μου 'λεγαν προχώρα! ... " Μάτα Χάρι! Άσε χώρο και για τα βιβλία μας! Προχωράμε ολοταχώς!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ποια βιβλία, καλέ! Ποια βιβλία! *(Τρέχει στα ράφια, από δω κι από κει)* Και εδώ τι θα έχετε να διαβάσετε;;; Εσείς ... τρελές ήσασταν, πάντα, με τα βιβλία σας! Από μικρές ... *(Θλιμμένα)* Από τότε που ήσασταν μωράκια ... Τι γλυκές μπουμπούδες ήσασταν! ... Η μία μελαχρινή μπουμπούκα ... Η άλλη ... Η αντάρτισσα! ... Ξανθιά ... *(Μονολογώντας)* Αχ, η κακομοίρα! ... Βαρύς σταυρός μου 'λαχε να σηκώσω στους ώμους μου! ... Η μάνα! Αδειάζει το σπίτι μου, βρε! Χάνεται το βιος μου! Ξεστράτισε η στράτα μου! ... Πώς να προχωρήσω!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Σφίγγεται η καρδιά μου να την βλέπω έτσι τη μανούλα μας ... Καημένη μαμά ... Κουράγιο!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μάτα Χάρι! Φτάνει! Σφίξε, τώρα, τα λουριά της βαλίτσας σου! Τα βιβλία θα τα βάλουμε σε κούτες!

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Μωρέ, τα δικά σου τα λουριά να δούμε ποιος θα σου τα σφίξει εσένανε, καμιά μέρα! Ποιος θα 'ναι αυτός, ο δύστυχος, ήθελα να 'ξερα! Κόρη θα πάρει, για ωρολογιακή βόμβα μέσα στα χέρια του;!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Τραγουδώντας)* " ... Φωτιά κι ανάσταση, καρδιά πονάς και σπάσ' τα εσύ! ... "

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Ρίχνει, με τον αγκώνα της, από απροσεξία, ένα βάζο κάτω και το σπάει)* Αχ! Αχ! Σε χίλια κομμάτια το 'σπασα, Παναγιά μου! Ραγίζουνε τα βάζα ... Ραγίζει κι η καρδιά μου, βρε, απ' το κακό! *(Μαζεύει τα σπασμένα κομμάτια ...)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Ταραγμένη)* Μαμά, πρόσεχε να μην κοπείς! ... Αχ, μανούλα μου ... Τι τραβάς!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Αδιαφορώντας για το συμβάν και τραγουδώντας, βάζοντας τα βιβλία σε κούτες)* " ... τα χρόνια που 'φτασα να ζω ... Φωτιά και δύναμη! ... "



**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας και καθαρίζοντας το πάτωμα)* Αχ! Αχ! Φωτιά να πέσει να την κάψει, την αντάρτισσα! ... Την ξεροκέφαλη! ... Τον πόνο που προκάλεσε στη μάνα της, βρε! ... Τέτοια μέρα! Χριστούγεννα έρχονται! ... Το παλιοκόριτσο! ... Αχ! Να το 'ξερα ... Στα χρόνια που 'φτασα να ζω! ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Στον ίδιο αδιάφορο τόνο, τραγουδώντας)* " ... μια νύχτα μόνο κράτησα κι απάνω της γονάτισα ... και παραστράτησα στην πρώτη κατηφόρα! ... "

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας)* Ααααχ! Θα με βρει, άραγε, η νύχτα γονατιστή;;!! ... Πικρή ... Πολύ πικρή, βρε ... Η κατηφόρα!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ωωωω! Μάτα Χάρι! Κοίτα! Τα βραβεία μου! Θα τα πάρω και αυτά βέβαια! Και θα τα κορνιζώσω, μόλις πάω σπίτι μου! *(Τα βάζει μέσα στη βαλίτσα ...Τραγουδώντας)* " ...τα λόγια σου τα ψεύτικα, φαρμάκι κι αγωνία! ... "

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας)* Αχ! Αχ! Τα φαρμάκια που ήπια εγώ, για να σε μεγαλώσω, παλιοκόριτσο! Τις αγωνίες που πέρασα, για να βραβεύεσαι εσύ! ... Αχάριστη! Αχάριστη! ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Αδιαφορώντας για τη μητέρα της)* Ωραιές εμπειρίες! Ωραιές! *(Τραγουδάει)* " ... μονάχη μου παντρεύτηκα ... σε βρήκα, σ' ερωτεύτηκα! ... "

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας)* Όντως! Μονάχη σου θα παντρευτείς! Τέτοια γλωσσού που είσαι, καλέ! Ερωτευμένη με τον εαυτό σου είσαι! ... Και μετά σου λένε ... Κόρη! Κάνε κόρη ... Να δεις προκοπή! Τι να σου πω! ... Ωραία εμπειρία!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Ιδρωμένη και κουρασμένη)* Φρίντα ... Ουφ ... Τελείωσα ... Έβαλα και τα βιβλία μου στις κούτες ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μπράβο! Μπράβο, Μάτα Χάρι! Τελειώνω και εγώ! Λίγα βιβλία μού έμειναν! ... *(Τραγουδώντας)* " ... παιδεύτηκα σ' αυτή την κοινωνία! ... "

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας και χαϊδεύοντας την Αλεξάνδρα)* Αχ! Το παίδεψε, το πουλάκι μου! ... Το έσκασε, η κακόψυχη! Τόση ώρα, τα χεράκια του πιάστηκαν, καλέ! ... Να βάζει βιβλία σε κούτες! ... Παλιοκόριτσο!! Παλιοκόριτσο!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αχ, μανούλα μου, γλυκιά ... Κουράγιο!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Τραγουδώντας)* " ... σε βρήκα, σ' εμπιστεύτηκα ... και ρεζιλεύτηκα στην παλιοκοινωνία! ... " Ουουουφ!! Τελείωσα και εγώ, Μάτα Χάρι! *(Σκουπίζει τον ιδρώτα της)* Μπήκαν και τα βιβλία μου! Ίδρωσα! Ουουουφ!! ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας)* Τελείωσες εσύ! .... Και άρχισε το δικό μας το ρεζιλίκι! ... Τι θα πει ο κόσμος, καλέ! Ριμάδι έγινε το σπίτι μας, σε μια στιγμή! ... Η οικογένειά μας! ... Αχ! Παλιοκοινωνία! Παλιοκοινωνία! Ίδρώνεις τους γονείς να μεγαλώσουν τα παιδιά τους ... Και να!! ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Λοιπόν! Ας πιούμε λίγο χυμό να δροσιστούμε και να γιορτάσουμε την αποχώρησή μας από το σπίτι! *(Βάζει χυμό στα ποτήρια)* Έλα, Μάτα Χάρι! Στην υγεία μας! Και ... Στην λευτεριά μας! *(Τσουγκρίζουν τα ποτήρια τους)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας)* Γιατί εδώ ... Φυλακισμένες σάς είχαμε!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τι λες, Μάτα Χάρι; Φεύγουμε;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ε ... Ναι ... Μαμά; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Τι; Τόσο νωρίς θα φύγετε;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αφού τελειώσαμε! Τι άλλο θέλεις να κάνουμε;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Σωστά ... Αφού τελειώσατε ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Άντε, Μάτα Χάρι! Πάμε! *(Κρεμάει τη βαλίτσα της στον ώμο)* Πάρε και συ τα συμπράγκαλά σου! Να φεύγουμε!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Κρεμάει και εκείνη τη βαλίτσα της στον ώμο)* Μανούλα ... Γεια σου ... Να προσέχεις τον εαυτό σου ... Να μην συγχύζεσαι και ανεβάζεις πίεση ... Να περνάς καλά με τον Μαρτσέλο ... Να σου κρατάει συντροφιά ο Φριτζ, μέχρι να τον πάρουμε ... Και να μας θυμάσαι ... Να μας θυμάσαι, μανούλα ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Σκουπίζει με ένα μαντήλι τα μάτια της)* Πολύ σκληρό πράγμα ο αποχωρισμός ... Πολύ πικρή η μοναξιά ... Κι από το αίμα πιο πικρό ... Στο στόμα το φιλί σου ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Φιλάει τη μητέρα της και πέφτει στην αγκαλιά της)* Μην κλαις, μανούλα μου ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Με πομπώδες ύφος)* Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Να χέσω και την τόλμη και την αρετή! Εμένα χάνεται το σπίτι μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τίποτα δεν πάει χαμένο ... Στη χαμένη σου ζωή ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Άντε ... Γεια σου μαμά ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Σκουπίζοντας τα μάτια της. Χαιρετάει τις κόρες της με το μαντήλι)* Στο καλό ... Στο καλό να πάτε ... Να μου στέλνετε mail ή sms ... Να μου γράφετε ... Μάνα είμαι ... Μην με ξεχνάτε ... Ακόμη και αν παραστράτησα ... Ας όψεται ο Μαρτσέλο! Μάνα είμαι και πάλι ... Πιο πάνω από όλα ... Τα παιδιά μου ... Και μετά ... *(Χαμηλόφωνα)* Ντρέπομαι και που το λέω ... Και μετά ... Πολύ μετά ... Το σεξ ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εντάξει! Εντάξει! Και αν παραστράτησες ... Εμείς θα σου γράφουμε! Μάνα είσαι! Άντε! Πάμε Μάτα Χάρι! Δεν μπορώ άλλο! Οι συγκινήσεις μ' εκνευρίζουν!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Σε εκνευρίζουν, γιατί δεν είσαι μάνα! Αν ήσουν ... Θα σου έλεγα εγώ! Σκληρόκαρδη!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι, Φριντούλα ... Πάμε ... *(Σκουπίζει και αυτή τα μάτια της)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Φιλιά στον Μαρτσέλο!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Να του τα δώσεις εσύ! Εγώ, μετά από όλα αυτά που έκανε, ούτε να τον δω δεν θέλω! Τον γερο - λιμασμένο! Με τις ζήλιες του και τις κορδέλες του! ... Το σπίτι μας διέλυσε! *(Σκουπίζει τα μάτια της)* Αααχ! ... Αααχ! ... Ζηλιαρόγατε! ... Τι έκανες! ... Τι έκανες! ... Αλλά, ας όψεται και αυτή η αντάρτισσα! ... Η κόρη σου! ... Ίδια ο πατέρας της, καλέ! ... Αμέσως να τα μαζέψει και να φύγει! ... Ααχ! .. Ααχ! ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Κουράγιο, μαμάκα ... Γεια σου ... Την πίεσή σου να προσέχεις ... Μην συγχύζεσαι ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Κάνει αέρα με το μαντήλι της)* Πώς να μην συγχυστώ! Πώς να μην συγχυστώ!

*(Η Θάλεια τραβάει την Αλεξάνδρα από το χέρι και φεύγουν.  
Μένει μόνη η μητέρα τους)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αααααχ! Η μάνα! Η μάνα! *(Παίρνει το μαντήλι της και το φοράει, σαν τσεμπέρι, στα μαλλιά της)* Άνοιξε πέτρα να κλειστό! ... Ήλιος να μην με βλέπει! ... Πρέπει στα μαύρα να ντυθώ! ...

*(Ακούγονται χτύποι στην πόρτα της οικίας της.  
Πηγαίνει να ανοίξει.  
Βρίσκεται μπροστά σε έναν ψηλό, γοητευτικό νεαρό άντρα)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ποιος είναι πάλι; Οι προκομμένες μου; Όλο και κάτι θα ξέχασαν ... *(Ανοίγει την πόρτα)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** Καλησπέρα σας, Κυρία Δεληβοριά ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ω!!! ... *(Βγάζει αμέσως το μαντήλι από τα μαλλιά της και φτιάχνεται)* Καλησπέρα, αγοράκι μου! ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Την κοιτάζει αμήχανα από πάνω μέχρι κάτω. Αυτή συνεχίζει να φτιάχνει τα μαλλιά και τα ρούχα της)* Συγγνώμη για την ενόχληση ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλέ! Καμιά ενόχληση! Καμιά! ... Μην το σκέφτεσαι, αγόρι μου! ... *(Φτιάχνεται ...)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε... Γνωρίζεστε με τους γονείς μου ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αλήθεια; Και ποιοι είναι οι γονείς σου, αγοράκι μου; *(Φτιάχνεται ...)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** Συναντιέστε, μερικές φορές, στην εκκλησία ... Τις Κυριακές ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Α!!! Αχ, αγοράκι μου! Καλέ! Μη μου πεις! Ο γιος της Κυρίας Ραϊμογλου είσαι; Καλέ! Καλέ! Τι όμορφο παιδί είσαι! Φτου! Φτου! Μπράβο, αγοράκι μου! Καλή τύχη να έχεις! *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Όχι σαν τις δικές μου, τις μουρλές ... Και, κυρίως, εκείνη ... Την αθεόφοβη! Τη Θάλεια!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Συγγνώμη ... Είπατε κάτι; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλή τύχη! Καλή τύχη, είπα, αγοράκι μου, να έχεις! Ελεύθερο παιδί δεν είσαι;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ναι ... Ναι ... Ελεύθερος ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Με χάρη και νάζι)* Ε! ... Και πώς δεν σε άρπαξε ακόμη καμιά, αγοράκι μου; Τέτοιος κούκλος! Ε! ... Δεν πρέπει να βρέθηκε, ακόμη, η εκλεκτή της καρδιάς μας; Ε; ... Το βρήκα; Το βρήκα;

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Χαμογελώντας αμήχανα)* Ε ... Ναι ... Το βρήκατε ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αχ, αγοράκι μου! Αν δεν γίνει το "κλικ"! ... Άστα! Αν δεν "γελαστείς"! ... Άστα! ... Ε! ... Καλά δεν τα λέω, αγοράκι μου; *(Γελώντας)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε ... Ναι ... Ναι ... Καλά τα λέτε, Κυρία Δεληβοριά!

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Αχ! Αχ! Εγώ καλά τα λέω! Αλλά και που τα λέω; ... Τώρα έπρεπε να φύγουν και αυτές οι τρελές! Τι όμορφο παιδί, καλέ! Τι κούκλος! Και τι ντροπαλό ... Ευγενικό! Να είναι η μάνα τους εδώ και αυτές ... Στη λευτεριά τους! Φαγώθηκαν να πάνε στα σπίτια τους! ... Μην χάσουν! ... Αχ! Τέτοια παιδιά, καλέ, σπανίζουν στις μέρες μας! Και να 'ναι και ο γιος των Ραϊμογλου! ... Γνωστό παιδί ... και από καλή οικογένεια! ... Και οι δικές μου, οι αχαϊρευτες, να μην θέλουνε να πάνε, μια Κυριακή, στην εκκλησιά! Να τις δει λίγο ο κόσμος, καλέ! ... Αλλά ... Όχι! Όχι! Δεν φταίει η Αλεξάνδρα μου ... Το πουλάκι μου ... Έκλαψε, όταν με χαιρέτησε ... Η άλλη η αντάρτισσα τα φταίει όλα! Η καλλιτέχνιδα! Η ποιήτρια! Εκείνη την παρασύρει! Στον γκρεμό! ... Να γεροντοκοριάσει αυτή, να γεροντοκοριάσει και η αδελφή της! Αχ! Να μην είναι εδώ τώρα και οι δύο! Να τις δει το παιδί, βρε! Καλέ! Τι κούκλος, Θεέ μου! ... Τι παιδί ήρθε στο σπίτι μας! ... Τι παιδί! ... Αχ! Να μην είμαι νέα! Θα σου 'λεγα εγώ! Τα νιάτα τους, βρε, να είχα και να δεις για πότε θα σου τον έριχνα εγώ αυτόν τον μορφονιό! Θα τον έκανα, σαν παλαβό, να τρέχει από πίσω μου! Τα ίδια είχα κάνει και στον Μαρτσέλο! Τρομάρα του! ... Αλλά αυτές οι δικές μου ... Μια μύτη μέχρι το ταβάνι! Άνθρωπο δεν βλέπουνε μπροστά τους! Τα μάτια τους για στολίδι τα 'χουνε! Καλέ ... Τέτοιες κόρες να βγάλω εγώ! ... Αααχ!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Κοιτάζοντας αμήχανα)* Συγγνώμη ... Μήπως πονάτε; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αααχ, αγοράκι μου! Πονάω δεν θα πει τίποτα! Από το πρωί ... Αυτό το πόδι μου ... *(Σηκώνει λιγάκι, με θηλυκότητα, τη ρόμπα της)* Μου δίνει κάτι σουβλιές! ... Γεράματα, αγοράκι μου! Τι περιμένεις; Ου γαρ έρχεται μόνον! ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε, όχι, μην το λέτε! Νεότετη είστε! Για να μην πω ... Και ομορφότατη!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ωωωω! Αγοράκι μου! *(Φτιάχνεται)* Σ' ευχαριστώ! Να 'σαι καλά για τα γλυκά σου λόγια! Αλλά ... Εγώ ... *(Με νάζι)* Τέλειωσα πια ... Τώρα ... Τις κόρες μου θα παντρέψω! ... *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Ποτέ μην λες ποτέ, βέβαια! ... Άντε να μην μου τη βιδώσει καμιά μέρα! ... Και σου λέω εγώ πού θα με ψάχνει ο Μαρτσέλο! Νύφη θα με βρει στα σκαλιά της εκκλησιάς!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Α ... Δεν το 'ξερα ... Έχετε κόρες; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Δύο! Ζωή να 'χουνε!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Όντως .... Να σας ζήσουνε, Κυρία Δεληβοριά!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Σ' ευχαριστώ, αγόρι μου! Εσύ; Έχεις αδέρφια;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Όχι. Είμαι μοναχοπαίδι.

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Δεν πειράζει! Και ένας που είσαι ... Μας φτάνεις!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ορίστε; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Να σε χαιρέται η μανούλα σου λέω, αγοράκι μου! Να σε χαιρέται!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Σας ευχαριστώ πολύ.

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αλλά ... Τι αγενής που είμαι, καλέ! Τόση ώρα σ' έχω να κάθεσαι έξω, παλικάρι μου! Έλα! Έλα μέσα!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ω ... Όχι ... Να μην σας ενοχλήσω ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Καλέ! Τι ενόχληση; Σοβαρολογείς, αγοράκι μου; Χαρά μου είναι! *(Τον βάζει μέσα στο σαλόνι, σχεδόν σπρώχνοντας τον)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** Είστε μόνη; ... Δεν είναι οι κόρες σας εδώ; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Αχ! ... Αχ! Να τις πάρει και να τις σηκώσει! Το παιδί, καλέ, γι' αυτές ενδιαφέρεται ... Και αυτές ... Μου σήκωσαν όλο το σπίτι και έφυγαν! ... Κοίτα! Κοίτα! Τα άδειασαν όλα! ... Τι βιβλία! Τι μπιμπελό! ... Αχ, αυτή η Θάλεια! Αχ, αυτή η Θάλεια! Ξύλο που το θέλει, η αθεόφοβη! Όχι το άλλο, το μωρό μου ... Η Αλεξάνδρα μου ... Έκλαψε η γλυκιά μου, η μπουμπού, φεύγοντας ... Το κακόμοιρο ... *(Βγάζει το μαντήλι της και σκουπίζει τα μάτια της)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** Κυρία Δεληβοριά ... Κλαίτε; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Βγάζει από τη ρόμπα της ένα ζευγάρι μαύρα γυαλιά και τα φοράει)* Συγγνώμη, αγόρι μου ... Συγκινήθηκα ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μα ... Γιατί; ... Είπα κάτι που δεν έπρεπε; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Με ρώτησες, αν είμαι μόνη; ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ναι ... Και λοιπόν; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Και λοιπόν ... Ε ... Ναι! Είμαι η πιο μόνη γυναίκα στον κόσμο! *(Πέφτει με αναφιλητά στην αγκαλιά του. Εκείνος ξαφνιάζεται)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Αμήχανα)* Μην κλαίτε, Κυρία Δεληβοριά ... Σας παρακαλώ ... Αχού! ... Τι ήθελα και ρώτησα! ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Σηκώνεται από την αγκαλιά του. Σκουπίζει τη μύτη της)* Δεν πειράζει, αγόρι μου ... Δεν φταις εσύ ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Και τότε; ... Ποιος φταίει; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Με στόμφο)* Η μοίρα της μάνας!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Η μοίρα της μάνας; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** *(Βγάζει τα γυαλιά της)* Τα δάκρυα που κύλισαν στα μάτια αυτής της μάνας! ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μα ... Τι λέτε; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Λέω, αγοράκι μου ότι όποια γυναίκα αποφασίσει να γίνει μάνα, υπογράφει συμβόλαιο με τα δάκρυα ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Δεν έχετε και άδικο ... Και η δική μου η μάνα ... Όλο αγωνίες και φοβίες έχει για το μέλλον μου ... Τη ζωή μου ... *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Με έχει πρήξει κανονικότητα!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Είδες, αγοράκι μου; Είδες; Στα λόγια μου έρχεσαι! ... Όμως ... Ούτε πώς σε λένε δεν ρώτησα ... Ποιο είναι το όνομά σου, αγόρι μου;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μάριο, με λένε! *(Της δίνει το χέρι του)* Χάρηκα πολύ για τη γνωριμία, Κυρία Δεληβοριά!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αχ, αγοράκι μου! Και εγώ! Και εγώ! Να 'σαι καλά, παλικάρι μου! Στην κατάλληλη ώρα ήρθες ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Γιατί; Τι έγινε;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Μόλις μετακόμισαν οι κόρες μου στα σπίτια τους ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ήθελαν να είναι μόνες τους;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Τον κακό τους τον καιρό!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ναι, αλλά έτσι, θα αναλάβουν τις ευθύνες τους. Δεν θέλετε οι κόρες σας να γίνουν υπεύθυνες, Κυρία Δεληβοριά;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εγώ το θέλω! Αυτές δεν το θέλουν!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Τι πράγμα;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Να γίνουν υπεύθυνες!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Γιατί;

**ΜΗΤΕΡΑ:** Γιατί υπεύθυνος είναι κανείς, όταν έχει τα μυαλά του προσγειωμένα! Αυτές και οι δύο ... Ονειροβατούν!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Εμφανώς ενθουσιασμένος)* Αλήθεια; ... Δηλαδή ... Τι εννοείται, όταν λέτε ... Ονειροβατούν; ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Αχ, αγοράκι μου! Αχ! Ξέρεις εσύ καμιά γυναίκα να μην αγωνιά για τον γάμο της;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε ... Όχι ... Η αλήθεια είναι ότι οι περισσότερες ... *(Θυμωμένα)* Τον γάμο σκέφτονται!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ε! Απ' τις δικές μου, αυτή η σκέψη ούτε απ' το μυαλό τους δεν περνάει!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Ενθουσιασμένος)* Αλήθεια; Τι μου λέτε!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εμ, τι! Ψέματα θα σου πω;;;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Και λοιπόν; Και λοιπόν; ... Σας τρομάζει αυτό από ό,τι καταλαβαίνω, Κυρία Δεληβοριά!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Είναι να μην με τρομάζει, παλικάρι μου! Και, σαν να μην έφτανε αυτό, σήμερα πήραν και τα μπογαλάκια τους και σήκωσαν παντιέρα! Να ζουν μόνες τους! Οι κυρίες!! ... *(Κλαψουρίζοντας)* Αλλά ... Όχι ... Όχι ... Η Αλεξάνδρα μου ... Γλυκό μου, μωρό ... Έκλαψε, η μπουμπού μου ... *(Σκουπίζει, πάλι, τα μάτια της).*

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Ενθουσιασμένος)* Α ... Μάλιστα ... Κατάλαβα!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Η μια ... Ποιήτρια! Η άλλη ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Ενθουσιασμένος)* Αλήθεια; ... Ποιήτρια; ... Τι λέτε!!!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Και η άλλη ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Πώς τη λένε την κόρη σας; ... Την ποιήτρια, εννοώ ... Κυρία Δεληβοριά! ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Θάλεια τη λένε ... Την αγαΐρευτη! Τη γαϊδούρα!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ωραίο όνομα! ... Πολύ ωραίο όνομα ... *(Μένει, για λίγα δευτερόλεπτα, σκεπτικός)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Και την άλλη ... Το μωρό μου ... Τη λένε ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Χάρηκα πολύ, Κυρία Δεληβοριά! *(Πάει να φύγει, τρέχοντας)* Θα τα ξαναπούμε σύντομα!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Βρε, αγοράκι μου! ... Πού πας; ... Στάσου! Καλά-καλά, δεν μου είπες τον λόγο για τον οποίο ήρθες! ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε ... Ήρθα ... *(Σταματάει μπροστά από την εξώπορτα)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Ήρθες; ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ήρθα ... Ήρθα ... Α, ναι! Ήρθα για να σας δώσω αυτό! Πώς το ξέχασα! *(Της δίνει μια καρτούλα)*

**ΜΗΤΕΡΑ:** Τι είναι αυτό;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Η επαγγελματική μου κάρτα! Είμαι χειροπράκτης! Στη διάθεσή σας!

**ΜΗΤΕΡΑ:** Χειροπράκτης; ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Θεραπεύω πόνους ... Κτλ ... Κτλ ... Κτλ ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Α ... Μάλιστα ... Πόνους ... Κτλ ... Κτλ ... Κτλ ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Εντάξει, Κυρία Δεληβοριά; Όποτε με χρειαστείτε! ...

**ΜΗΤΕΡΑ:** Εντάξει, αγοράκι μου ... Όποτε σε χρειαστώ ... Εντάξει ... *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Τι να πω; ... Μπας και κατάλαβα και τίποτα; ... *(Προς τον Μάριο)* Στο καλό ... Στο καλό να πας, αγόρι μου ... Χαιρετίσματα και στους γονείς σου ... Να 'ναι καλά οι άνθρωποι ...

*(Φεύγει ο Μάριος. Μένει μόνη της.  
Κοιτάζει, με απορία, την καρτούλα)*

» ... Χειροπράκτης ... Τι είναι, πάλι, αυτό το επάγγελμα; ... Δεν το ξέρω ... Να 'ταν κανένας γιατρός ... Θα 'λεγα! Αλλά ... Χειροπράκτης; ... Και πόσους να 'χειροπιάσεις' για να βγάλεις χρήματα τη σήμερον ημέρα! Μμμ ... Δεν μου φαίνεται και πολύ σόι! ... Ομορφος, βέβαια, είναι ... Ούτε συζήτηση! Αλλά ... Χειροπράκτης; ... Δεν είναι, βρε παιδί μου, κανένα επάγγελμα της προκοπής! Ποιος το ξέρει αυτό το επάγγελμα; Όχι ... Όχι ... Καλύτερα όχι! ... Τι και σαν είναι ο μονάκριβος υιός των Ραϊμογλου; Για χειροπράκτη τις έχω τις κόρες μου; Όχι! Όχι, κύριε χειροπράκτη! Ευχαριστούμε! Δεν θα πάρουμε! ... Θα μας ρωτάει ο κόσμος τι δουλειά κάνει ο γαμπρός σας ... Και εμείς τι θα λέμε; ... Χειροπράκτης; ... Θα νομίζουν, καλέ, ότι ασχολείται με χοίρους! Όχι! Όχι! Ευχαριστούμε! Ευχαριστούμε! Δεν θα κάνουμε δεκτή την προσφορά σας, κύριε ... Χειροπράκτα! ... Μμμμμ!!!

*(Πετάει την καρτούλα στον καναπέ του σαλονιού  
και φεύγει)*

*(Χαμηλός φωτισμός στη σκηνή)*

## 2<sup>η</sup> Σκηνή:

*(Βράδυ στην οικία Δεληβοριά. Το ζεύγος κοιμάται.  
Η Θάλεια και η Αλεξάνδρα μπαίνουν, με προφυλάξεις, μέσα στο σαλόνι.  
Χαμηλός φωτισμός)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Ψιθυριστά)* Σσσσς!!!! ... Μην κάνεις θόρυβο! ... Θα μας ακούσουν! ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Ψιθυριστά)* Ότι θα γινόμασταν και διαρρήκτες στο ίδιο μας το σπίτι ... Ούτε που το φανταζόμουν! ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Όλες οι επαναστάσεις έχουν το τίμημά τους, αδελφούλα μου! ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Η δικιά μας ... Τι τίμημα έχει; ... Να κλέβουμε φαγητό απ' τις κατσαρόλες των γονέων μας;;; ... Αχ, ρε Φριντούλα! ... Και στο 'χα πει! ... Το στομάχι είναι πολύ κακός σύμβουλος! ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σσσσς!! ... Μην μεμψιμοιρείς, Μάτα Χάρι! ... *(Οσμίζεται τον αέρα)* Μμμμμ ... Κεφτεδάκια μού μυρίζει! ... Η Τζούλιαν Μουρ, πρέπει να έκανε κεφτέδες με σάλτσα! ... Με τα χεράκια της! ... Μου 'λειψε το σπιτικό φαγητό, για να λέμε και του στραβού το δίκιο! ... Έστω κι αυτό ... της Τζούλιαν Μουρ!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Εγώ, πάντως, δεν τολμώ να τραβήξω κατά την κουζίνα! Και αν ξεπροβάλλει, ξαφνικά, μπροστά μου ο Μαρτσέλο; Τι θα του πω τότε; 'Γεια σου, μπαμπά! Τι κάνεις;' ... Τρεις η ώρα τα ξημερώματα!! Μας έκοψε λόρδα και ήρθαμε να πάρουμε φαγητό με τη Θάλεια! Άσε που μπορεί να μας πάρουν και για φαντάσματα και να μείνουν οι άνθρωποι στον τόπο, μόλις μας δουν μπροστά τους σαν φάντης μπαστούνι!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να μας πάρουνε χαμπάρι! Δεν καταλαβαίνεις τη μυστικότητα του πράγματος;;; Πόσες φορές πρέπει να στο πω;;; Φέρε, γρήγορα, το τάπερ! Θα πάω εγώ! Εσύ μείνε εδώ στο σαλόνι!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Της δίνει το τάπερ)* Καλή επιτυχία! Θα κρατάω τσίλιες! ... Και ... Μην αργείς! Φοβάμαι!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ωωωωω!! ...

*(Η Θάλεια φεύγει.  
Μένει μόνη στο σαλόνι η Αλεξάνδρα.  
Ξαφνικά, μεσ' το σκοτάδι, ακούγονται φωνές των γονέων τους.  
Η κυρία και ο κύριος κατεβαίνουν, αργά-αργά, στα σκοτεινά, τη σκάλα, λογομαχώντας ...)*

**ΚΥΡΙΑ:** Καλέ, κάτι ακούω, καλέ! Τρελή θα με βγάλεις;;; Δεν γέρασα τόσο, ώστε να έχω τις παραισθήσεις της γραιιάς! Εσύ, πάλι ... Όταν ροχαλίζεις, το σπίτι να γκρεμίζεται ... Τίποτα δεν χαμπαριάζεις! ... Θεέ μου! Πώς έμπλεξα μαζί σου! Για άλλη ζωή ήμουνα!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Μονολογώντας)* Ωωωωχχχ!! ... Θεέ μου!! ... Ξύπνησαν!!!



**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε, καλά τώρα! Αυτά, χίλιες φορές μάς τα ‘χεις πει! Να ‘ταν άλλος ... Θα ‘χε πετάξει το πουλάκι προ πολλού! Αλλά έχε χάρη που έπεσες πάνω σε μένα! Διαφορετικά ... Θα σου ‘λεγα εγώ!

**ΚΥΡΙΑ:** Καλέ, ποιος έπεσε επάνω σου;;; Εγώ έπεσα ή εσύ;;; ... Μαύρη η ώρα!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μμμμμ!!! Καλά! Καλά!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Μονολογώντας και στριφογυρίζοντας μεσ’ το σκοτάδι)* Θεέ μου!! Τι να κάνω τώρα;;;...

**ΚΥΡΙΑ:** Ααααα!! ... *(Πάει να πέσει από το σκαλοπάτι)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Την πιάνει απότομα από το χέρι)* Πρόσεχε!!! Σου είπα να ανάψουμε και κανένα φως! Εσύ ... Σαν τον τυφλοπόντικα θες! ... Θα ρίξουμε κανένα πέσιμο!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Γλυκαίνοντας τη φωνή της)* Μαρτσέλο; ... Μ’ αγαπάς ... Αυτό το απεγνωσμένο σου πάσιμο ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ναι ... Τι να σου πω!! ... Αγάπη μου, παλιόγρια!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Του δίνει μια στο χέρι)* Ε! Αϊ στο διάολο! Σαχλέ!!

*(Η Αλεξάνδρα στριφογυρνάει, στα σκοτεινά, μέσ’ το σαλόνι, προσπαθώντας να βρει κάπου να κρυφτεί απ’ την ταραχή της)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ωχ, Παναγιά μου! Και το ‘λεγα! ... Αχ! ... Πάνω μου θα πέσουν! ... Πού να κρυφτώ τώρα; ... Κι αυτή η Θάλεια! ... Με τους κεφτέδες της! ... Τι ντροπή να μας βρουν οι γονείς μας να τους αδειάζουμε τα τηγάνια και τις κατσαρόλες!!! Και το ‘λεγα εγώ! Το ‘λεγα! Θα μουλαρώσει η Τζούλιαν Μουρ και δεν θα μας δίνει τίποτα!! Ελευθερία δεν θέλαμε;;; Φα την τώρα!! *(Ακούγεται χαμηλόφωνα η φωνή της Θάλειας, στα σκοτεινά)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μάτα Χάρι! ... Μάτα Χάρι! ... Κρύψου πίσω απ’ τον καναπέ! ... Άντε!! Τι περιμένεις;;; Να σε δουν;;; ... Κουνήσου!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Κρύβεται πίσω από τον καναπέ)* Εσύ που είσαι; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εδώ είμαι, βρε χαζούλα! ... Πίσω από τη ψηλή, τη φουντωτή τη γλάστρα! ... Την έχω για καμουφλάζ!! Έχω και το τάπερ μαζί μου!!! Χι! Χι! Χι! ... Μπόλικο φαί και μάλλον ωραίο πρέπει να το ‘φτιαξε η Τζούλιαν Μουρ! ... Κεφτεδάκια με σάλτσα και πατάτες!! Χι! ... Χι! ... Χι! ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Αχ, Παναγιά μου!! Κοίτα, που το διασκεδάζει κιόλας!!! Δεν το πιστεύω!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σσσςς!!! Έρχονται!!! Κρύψ’ τον κώλο σου καλά πίσω απ’ τον καναπέ!!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Είναι και μεγάλος, πανάθεμά τον! Τι να τον κάνω;;;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Όταν γίνω διάσημη και αρχίσει η γερή η μπάζα, θα σου δώσω να κάνεις λιποαναρρόφηση, αδελφούλα! Χι! Χι! Χι! ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Δεν το πιστεύω αυτό που μου συμβαίνει!! ... Ωχ! ... Έρχονται! ...

*(Ο κύριος και η κυρία κατεβαίνουν στο σαλόνι)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Από πού τον άκουσες αυτόν τον περιβόητο τον θόρυβο ήθελα να ‘ξερα! Εδώ, στο σαλόνι, ψυχή ζώσα δεν υπάρχει! Και άναψε και κανένα φως, τέλος πάντων! Τι εμμονές είναι και αυτές που έχεις!

**ΚΥΡΙΑ:** Φως δεν ανάβω, αν δεν ψάξουμε όλα τα δωμάτια! Μπρος! Πάμε στην κουζίνα, τώρα, να δούμε!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωω!! Τι ανυπόφορη που είσαι!

**ΚΥΡΙΑ:** Εσύ να δεις!!! ... Μπρος, πάμε!!

*(Προχωράνε ψηλαφητά, κατευθυνόμενοι προς την κουζίνα)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θα σκοτωθούμε σαν τους τυφλοπόντικες, αγαπητή μου! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Σαν γέρος μουρμουράς όλη την ώρα! ... Σταμάτα επιτέλους, χρυσέ μου! ... Δεν σε αντέχω!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Χαμηλόφωνα προς τη Θάλεια)* Θάλεια ... Ευτυχώς φύγανε ... Τι κάνουμε τώρα;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Θα περιμένουμε. Είναι νωρίς για να βγούμε απ’ την κρυψώνα μας!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ωχ! Και πιάστηκα για τα καλά εδώ πέρα! Δεν αντέχω άλλο!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σσσς!! Μη μιλάς!! Ακούω τις φωνές τους! Ξανάρχονται ...

*(Ακούγονται φωνές από την κουζίνα.  
Ο κύριος και η κυρία ξαναμπαίνουν στο σαλόνι)*

**ΚΥΡΙΑ:** Μα, είναι δυνατόν να κάνεις τέτοια πράγματα;;; Δεν ντρέπεσαι καθόλου, καλέ;;; Και δεν λες και τίποτα και ... Μου κάνεις και τον ανήξερο!! Να τρως, βραδιάτικα, και να αδειάζεις τις κατσαρόλες μας;;; Δεν βλέπεις ότι έγινες χάλια;;; Κρεμάσαν οι σκεμπέδες σου! Ξεχείλισαν τα παντελόνια σου! Και συ ... Εκεί! Στη κατσαρόλα! ... Σαν τον κλέφτη να τρως μέσα στη νύχτα το φαγητό μας! ... Απαράδεκτε!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωωω!! ... Εσύ, αγαπητή μου, συγγραφέας έπρεπε να γίνεις!! Αδικήθηκες!! Η φαντασία σου οργιάζει! ... Όπως και το μυαλό σου! ... Παρομοίως!!

**ΚΥΡΙΑ:** Αν εμένα οργιάζει το μυαλό μου! ... Εσένα οργιάζουν οι πράξεις σου, χρυσέ μου!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Και άναψε και κανένα φως, είπαμε! ... Με πειράζει το σκοτάδι!!

**ΚΥΡΙΑ:** Δεν ανάβω τίποτα! Για να σε βλέπω και να απογοητεύομαι;;; ... Να μου λείπει!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Λοιπόν! Εγώ πάω να κοιμηθώ! Αρκετά έχασα τον ύπνο μου! Αν θέλεις, έλα! Και, καλού-κακού ... Να φοράς και κανένα ζευγάρι ωτοασπίδες! Γιατί, απ’ ό,τι φαίνεται, τις έχεις τις παραισθήσεις σου, αγαπητή μου!

**ΚΥΡΙΑ:** Παισιθήσεις είχα, όταν σε γνώρισα, αγαπητέ μου! Τώρα βλέπω την αλήθεια! Κατάματα! Δυστυχώς!

*(Ακούγεται ένας θόρυβος)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι ήταν αυτό; ... Το άκουσες; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Εγώ το άκουσα! Εσύ να το ακούσεις που λες πως έχω παραισθήσεις!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Κάτι από το σαλόνι ... Μάλλον από κει ... Από τον καναπέ ...

**ΚΥΡΙΑ:** *(Τον πιάνει από το μπράτσο)* Μαρτσέλο; ... Φοβάμαι ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πάω να ανάψω το φως!

**ΚΥΡΙΑ:** Όχιuuuu!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Γιατί;;;

**ΚΥΡΙΑ:** Δεν θέλω να δω το πρόσωπο του δολοφόνου μου! ... Μαρτσέλο; ... *(Πέφτει στην αγκαλιά του)*  
Σ' αγαπώ πολύ ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Δηλαδή έπρεπε να φτάσουμε στον θάνατο ...

**ΚΥΡΙΑ:** Κανένας θάνατος δεν θα μας χωρίσει εμάς, αγάπη μου ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Αυτό είναι το πρόβλημα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Τι μαλακίες είναι αυτές που λένε όλη την ώρα! ... Άντε και πεινάω!!! *(Μετακινείται και κουνάει τα φύλλα της γλάστρας)*

**ΚΥΡΙΑ:** Ααααααα!! Η γλάστρα!! ... Μαρτσέλο, κουνήθηκαν τα φύλλα της γλάστρας μας!! *(Κρύβεται στην αγκαλιά του)* Φοβάμαι, αγάπη μου! ... Φοβάμαι! ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Την σφίγγει επάνω του)* Μην φοβάσαι, καρδιά μου! Δεν σ' αφήνω εγώ!

**ΚΥΡΙΑ:** Εσύ δεν με αφήνεις ... Αλλά η ίδια η ζωή θα μας αφήσει, σε λίγο, και τους δυο μας!! ... Μαρτσέλο μου ... Να 'ξερες πόσο σ' αγαπήσα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Και εγώ σας αγαπήσα, αλλά δεν κάνω και έτσι!!! Άντε! Τελειώνετε!! ... Γαμώτο! Τα στριμωξίδια της πουτ ... !! ... Πιάστηκαν τα γονατά μου!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Και εγώ σ' αγαπήσα, γλυκιά μου ... *(Αγκαλιάζονται και κλαίνε)*

**ΚΥΡΙΑ:** Έρωτά μου ανεπανάληπτε και απίθανε ...

*(Ακούγεται και άλλος θόρυβος από τον καναπέ)*

**ΚΥΡΙΑ:** Μαρτσέλο! Αγόρι μου, ήρθε το τέλος μας! Κράτα μου σφιχτά το χέρι!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Σε κρατάω, λατρεία μου! ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Μονολογώντας χαμηλόφωνα)* Εμένα, όμως, δεν με κρατάει άλλο ο κόλπος μου!! Θα καταρρεύσω!! Τι κάνουνε, Θεέ μου!! Πότε θα τελειώσουν, επιτέλους, με τα "γλυκανάλατά τους";;;;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Να δούμε τι κρύβεται πίσω από τη γλάστρα, κορίτσι μου;

**ΚΥΡΙΑ:** Όχι! Όχι! Δεν θέλω! Μόνο στην αγκαλιά σου θέλω, αγόρι μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας)* Κρατιέμαι να μην σηκωθώ και τους βρίσω! Άντε! Τελειώνετε!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Αγκαλιάζονται σφιχτά)* Λατρεία μου ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι, αγόρι μου ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πάμε στο κρεβάτι μας, γλυκιά μου; Τουλάχιστον, ο θάνατος να μας βρει εκεί ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι, αγάπη μου ... Πάμε ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πάμε, λοιπόν ... *(Πιάνονται χέρι-χέρι)*

**ΚΥΡΙΑ:** Μαρτσέλο; ... Θα με πάρεις αγκαλιά; ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Αγκαλιά; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Να με σηκώσεις στα χέρια σου ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Αγάπη μου, έχω τη μέση μου ... Το ξέχασες; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Στον θάνατο, αγάπη μου, δεν έχουμε τίποτα ... Και εμείς ... Σε λίγο ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μα ... Είναι και η σκάλα ...

**ΚΥΡΙΑ:** Έλα, αγοράκι μου ... Ο τελευταίος μας χορός ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας)* Ουυφφ!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά ... Τέλος πάντων ... Ας προσπαθήσω ... *(Πιάει το ένα της πόδι και πάει να το σηκώσει)*

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ! Αχ! Βρε, αγοράκι μου! Τι κάνεις; Απ' το ένα πόδι; Πιάσε και το άλλο!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εδώ, το ένα δεν μπορώ! ... Θα σηκώσω και το δεύτερο;;;

**ΚΥΡΙΑ:** Έλα! Έλα!

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Πάει να τη σηκώσει ξανά)* Καλά! Εσύ πιάσε με σφιχτά απ' τον λαιμό!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Ναι! Σε πιάνω!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωχ! Ωχ! Βαριά είσαι, βρε αγάπη μου!

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Τι βαριά, καλέ! Εξήντα κιλά είμαι! Και κάνω και γυμναστική!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Μονολογώντας)* Αχ, Θεέ μου! Πιάστηκα! Πιάστηκα! Αυτοί ... Τελειωμό δεν έχουνε! Θα σκάσω!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Έλα πάλι ... Πιάσε με!

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Σε πιάνω, βρε αγόρι μου! Εσύ πιάσε τα πόδια μου!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε! Εύκολο το 'χεις; *(Πάει, πάλι, να τη σηκώσει)*

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ! Αχ! Σιγά, καλέ! Θα μου τα ξεριζώσεις τα ποδάρια! Τι τα τραβάς έτσι;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τα τραβάω μπας και έρθουν στη θέση τους!

**ΚΥΡΙΑ:** Ποια θέση τους, καλέ; Εσύ θα μου τα βγάλεις!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Άντε, πάλι, μια προσπάθεια! *(Προσπαθώντας να τη σηκώσει)*

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ! Αχ! Άσ' το, βρε αγάπη μου! Άσ' το! Αυτή η στάση δεν βολεύει και τους δυο μας!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας πίσω από τη γλάστρα)* Ε! Δεν το πιστεύω! Δεν το πιστεύω! Με τις στάσεις τους!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Αγάπη μου ... Έλα έτσι ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πώς έτσι δηλαδή;

**ΚΥΡΙΑ:** Να ... Πιάσε με από τη μέση και σήκωσέ με ... Το κεφάλι μου να πέφτει στους ατσαλένιους ώμους σου ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Μονολογώντας πίσω από τον καναπέ)* Ο κώλος μου έχει πετρώσει σαν το ατσάλι! Δεν αντέχω άλλο!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Έχεις την εντύπωση ότι αυτό θα μας είναι πιο βολικό;

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας πίσω από τη γλάστρα)* Πιο βολικό θα ήταν να πηγαίνατε στην κρεβατοκάμαρά σας και να μας αφήνατε ήσυχους! Μας γκαστρώσατε!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Ναι! Πιο βολικό!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πιο βολικό για σένα! Για ρώτα και μένα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας πίσω από τη γλάστρα)* Ωωωω!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Έλα, βρε αγάπη μου! Η τελευταία μου επιθυμία είναι αυτή!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας πίσω από τη γλάστρα)* Άντε να δούμε καμιά φορά! Τελειώνετε!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τελευταία, τελευταία ... Αλλά το λουμπάγκο ... Εγώ θα το πάθω! *(Πάει, πάλι, να τη σηκώσει)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Μονολογώντας πίσω από τον καναπέ)* Ω! Όσο γι' αυτό, μην είσαι τόσο σίγουρος, μπαμπά! Άλλοι προηγούνται!!

**ΚΥΡΙΑ:** Έλα ... Έλα, αγοράκι μου, πάλι ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Έρχομαι! ... Που να μην ερχόμουν!

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ! Αχ! Η μέση μου, βρε αγόρι μου! Πρόσεχε! Πρόσεχε! Θα μου βγάλεις κανέναν σπόνδυλο!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας)* Ε! Αμάν πια! ... Φτου να πάρει η ευχή!!! Με τίποτα δεν σηκώνεται αυτή η γυναίκα;;;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Βρε, λατρεία μου ... Δεν τ' ανεβαίνουμε τα σκαλοπάτια με τα ποδαράκια μας, λέω εγώ; Τι τα θέλεις; Να μπουρδουκλωθούμε μέσα στο σκοτάδι και να ρίξουμε το πέσιμο της αρκούδας;;; Τελικά, θα μας σκοτώσουν ή θα σκοτωθούμε από μόνοι μας;;;!!!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Μονολογώντας)* Άντε μπράβο! Άντε μπράβο! Ωραία σκέψη μπαμπά!

**ΚΥΡΙΑ:** Τέλος πάντων ... Άντε ... Πάμε ... Πάμε στη φωλίτσα μας ... Μ' αγαπάς, όμως, αγόρι μου; ... Ε; ... Μου το είπες ... Πέσ' το μου μια ακόμη φορά ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Σ' αγαπάω! Σ' αγαπάω! Αφού ... Στο είπα!

*(Πιάνονται αλά μπρατσέτα και επιχειρούν να ανέβουν το πρώτο σκαλοπάτι.  
Η Θάλεια, πίσω από τη γλάστρα, φτερνίζεται ... )*

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ! Το άκουσες, πάλι, αυτό;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Κάποιος φτερνίστηκε!

**ΚΥΡΙΑ:** Μαρτσέλο ... Πίσω από τη γλάστρα ... Είναι άνθρωπος! *(Κρύβεται στην αγκαλιά του)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ο δολοφόνος μας!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι!!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εγώ, όμως, δεν παραδίδω έτσι τα όπλα! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τρελάθηκες; Τι πας να κάνεις; ... Μαρτσέλο!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Όποιος είναι ...!!! ... Θα δει!!! ... *(Πάει πίσω από τη γλάστρα και πιάνει τη Θάλεια από τα μαλλιά)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ω! ... Σιγά, ρε μπαμπά! ... Πονάω!

**ΚΥΡΙΑ:** "Σιγά, ρε μπαμπά"; ... "Πονάω"; ... Μα ... Ποιος είναι;;; ... Μαρτσέλο!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Ταραγμένος)* Η κόρη μας ... Η Θάλεια ...

**ΚΥΡΙΑ:** Η Θάλεια;;;;;

*(Βγαίνουν και οι δύο πίσω από τη γλάστρα.  
Η κυρία ανάβει το φως.  
Η Θάλεια κρατάει, μέσα στα χέρια της, το τάπερ με το φαγητό)*

**ΚΥΡΙΑ:** Θάλεια; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Γεια σου μαμά ...

*(Βγαίνει πίσω από τον καναπέ και η Αλεξάνδρα)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Γεια σου μαμά ... Γεια σου μπαμπά ...

**ΚΥΡΙΑ:** Αλεξάνδρα; ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι κάνετε εσείς οι δυο τέτοια ώρα στο σπίτι μας; Κανονικά, θα έπρεπε να βρίσκεστε στα σπίτια σας! Για να μην πω ... Στα κρεβάτια σας!

**ΚΥΡΙΑ:** Άσε! Άσε, Μαρτσέλο! Θα μας τα πει όλα η Θάλεια! Μπρος! Σ' ακούμε!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Αφήνει το τάπερ πάνω στο τραπέζι του σαλονιού)* Αλεξάνδρα ... Πάμε ... *(Κατευθύνεται προς την εξώπορτα. Η μητέρα της την πιάνει από το μπράτσο)*

**ΚΥΡΙΑ:** Δεν έχεις να πας πουθενά! Η πράξη σου είναι ... Τι να πω! Δεν έχω λόγια να την κατονομάσω! Να κλέβεις, βραδιάτικα, το φαγητό των γονέων σου! Να κλέβεις! Έχεις πέσει πολύ χαμηλά!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εσύ έχεις πέσει πολύ χαμηλά! Γιατί, όταν σου ζήτησα, μου αρνήθηκες!

**ΚΥΡΙΑ:** Σου αρνήθηκα, γιατί έφυγες απ' το σπίτι, σαν να σου είχαμε κάνει το μεγαλύτερο κακό! Τους γονείς σου! ... που σε μεγάλωσαν, σαν βασίλισσα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Κάνεις πολύ μεγάλο λάθος! Αλλά δεν θα μπω στη διαδικασία να σου εξηγήσω! Αρκετά! Πάμε Αλεξάνδρα!

**ΚΥΡΙΑ:** Την Αλεξάνδρα να την αφήσεις ήσυχη! Η Αλεξάνδρα δεν είναι σαν και σένα! Δεν σου μοιάζει! Εκείνη είναι γλυκό παιδί!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Θάλεια ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Φεύγω μόνη μου ... Δεν πειράζει ... Καληνύχτα ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θάλεια!

**ΚΥΡΙΑ:** Άσ' την! Άσ' την να φύγει! Δεν την χρειαζόμαστε! Αρκετά! Αρκετά μάς έχει κάνει τη σπουδαία!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Δεν κάνω τη σπουδαία! ... Είμαι σπουδαία!

**ΚΥΡΙΑ:** Αλήθεια; Άσε τους άλλους να το κρίνουν αυτό!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ποτέ δεν είπες μια καλή κουβέντα για μένα! Ποτέ! Με το σταγονόμετρο μετράς τις λέξεις που βγαίνουν από το στόμα σου! Με το σταγονόμετρο! Νομίζεις ότι έτσι μου κάνεις καλό! Κάνεις λάθος! ... Έφυγα από το σπίτι ... γιατί δεν ήσουν ικανή ...

**ΚΥΡΙΑ:** Δεν ήμουν ικανή! ... Για πες!

**ΘΑΛΕΙΑ:** ... *(Ανοίγει την εξώπορτα βιαστικά και φεύγει)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Δεν έπρεπε να της φερθείς έτσι ...

**ΚΥΡΙΑ:** Καλά την έκανα! Να μάθει ότι η ζωή είναι σκληρή! Και όποιος θέλει τη λευτεριά του ... Αναλαμβάνει και τις ευθύνες του! ... Δεν κλέβει!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Μαμά ... Η Θάλεια ... Δεν ... Τέλος πάντων ... Λυπάμαι που σας αναστατώσαμε ... Να πηγαίνω και εγώ ... Προσπαθήστε να ηρεμήσετε ... Καληνύχτα ... *(Πάει να φύγει)*

**ΚΥΡΙΑ:** Αλεξάνδρα ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Τι είναι μαμά; ...

**ΚΥΡΙΑ:** *(Παίρνει το τάπερ πάνω από το τραπέζι του σαλονιού)* Πάρε αυτό ... Να το φάτε μαζί με τη Θάλεια ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Παίρνει το τάπερ)* Μαμά ... Συγγνώμη για ό,τι κάναμε ...

**ΚΥΡΙΑ:** Εσύ είσαι πιο ώριμη από την αδελφή σου ... Εκείνη ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Είναι πολύ ώριμη και η Θάλεια!

**ΚΥΡΙΑ:** Καλά ... Καλά ... Είναι ώριμη ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ευχαριστούμε. Καληνύχτα.

**ΚΥΡΙΑ:** Αλεξάνδρα ... Και κάτι ακόμα ... Κοιμήσου, σήμερα, μαζί της ... Μην την αφήνεις μόνη ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Εντάξει μαμά. Μην ανησυχείς. *(Φεύγει)*

**ΚΥΡΙΑ:** *(Πιάνει το κεφάλι της)* Έχω έναν πονοκέφαλο! Κοντεύει να σπάσει το κεφάλι μου!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Παιδιά! Τι περιμένεις; Μας αναστάτωσαν! *(Γελάει)*

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι ... Παιδιά ... Πολύ παιδιά ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Την αγκαλιάζει από τους ώμους)* Μας έκαναν, όμως, και ένα καλό μέσα σ' όλα!

**ΚΥΡΙΑ:** Τι καλό;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Έγιναν αιτία να μου πεις "σ' αγαπώ" ...

**ΚΥΡΙΑ:** Α! Ε ... Καλά τώρα ... Χαζομάρες ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Την κοιτάζει, χαμογελώντας)* Άντε, γλυκιά μου ... Δώσ' μου το χέρι σου ... *(Πιάνονται χέρι-χέρι και ανεβαίνουν αργά τη σκάλα)*

**ΚΥΡΙΑ:** Τι θα κάνω με τη Θάλεια, δεν ξέρω ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι θα κάνεις; Τίποτα! Ίδιες είστε!

**ΚΥΡΙΑ:** Το πιστεύεις αυτό;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εμ, τι! Από μένα περίμενες να το ακούσεις; Η Θάλεια είσαι εσύ!

**ΚΥΡΙΑ:** Την αγαπάω πολύ ... Αλλά νομίζω πως κάπου ... Τη χάνω ... Με την Αλεξάνδρα δεν μου συμβαίνει αυτό ...



**ΚΥΡΙΟΣ:** Ω! Δεν την χάνεις πουθενά! Σταμάτα να βασανίζεσαι!

**ΚΥΡΙΑ:** Εκείνη ... Μ' αγαπάει άραγε; ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Οουου!!! ... Πάμε ... Πάμε, γλυκιά μου ... Είσαι κουρασμένη ... Είναι αργά ...

*(Σκοτάδι στη σκηνή)*

### 3<sup>η</sup> Σκηνή:

*(Πρωί.  
Χτυπάει το κουδούνι της οικίας Δεληβοριά.  
Η κυρία, φορώντας μία ρόμπα, πηγαίνει ν' ανοίξει την πόρτα.  
Εμφανίζεται μπροστά της ο Μάριος)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** Καλημέρα σας, Κυρία Δεληβοριά!

**ΚΥΡΙΑ:** Ω! Καλώς τον Μάριο! Πώς από δω; Τι κάνεις, αγοράκι μου;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ήρθα να σας δώσω κάτι για την κόρη σας ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ποια απ' τις δύο;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Αυτή που γράφει ποίηση ...

**ΚΥΡΙΑ:** Α ... Τι Θάλεια; ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ναι ... Ξέρετε ... Έγραφα κάτι ... Και θα ήθελα να μου πει ... Τη γνώμη της ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ευχαρίστως να της το δώσω, αγοράκι μου! ... Μόλις τη δω δηλαδή!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μια στροφή είναι ... Αλλά, για μένα, σημαίνει πολλά ...

**ΚΥΡΙΑ:** Έλα! Έλα μέσα να μου το διαβάσεις! Κάτι ξέρω κι εγώ από ποίηση!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Να μην σας ενοχλώ ...

**ΚΥΡΙΑ:** Έλα, τώρα, που μ' ενοχλείς!

*(Περνάνε στο σαλόνι.  
Κάθονται και οι δύο στον καναπέ)*

**ΚΥΡΙΑ:** Λοιπόν, αγοράκι μου! Είμαι όλη αυτιά! Σ' ακούω!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Ξεδιπλώνει ένα χαρτάκι. Ξεροβήχει λιγάκι. Απαγγέλει συνεσταλμένα ...)*

*''Στο άκουσμα του σπάνιου ονόματός σου  
Αρκέστηκα να ζω με τ' όνειρό σου  
Δεν ξέρω τη μορφή σου, μα το νιώθω  
Πως ζεις, τις γκρίζες νύχτες, μεσ' τον πόθο''*

**ΚΥΡΙΑ:** Μμμμ ... Δεν είναι κι άσχημο!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Ενθουσιασμένος)* Αλήθεια; Σας άρεσε;

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Ηχεί πολύ ευχάριστα στ' αυτί!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Αυτό είναι ... Μεγάλη χαρά για μένα! ... Ωστόσο ... Θα ήθελα να το δίνετε και στη ... Θάλεια ...

**ΚΥΡΙΑ:** Θα της το δώσω, αγοράκι μου! Μην ανησυχείς! Τώρα βέβαια ... Μην περιμένεις ότι είναι και η Μαρία Πολυδούρη!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Σκεπτικός)* Για μένα μπορεί και να είναι ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τι είπες, αγόρι μου; Δεν άκουσα ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Τίποτα ... *(Σηκώνεται από τον καναπέ)* Σας ευχαριστώ που μ' ακούσατε, Κυρία Δεληβοριά! Το εκτιμώ αφάνταστα!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Τον ξεπροβοδίζει)* Να πας στο καλό, παλικάρι μου! Χαιρετίσματα και στους γονείς σου!

*(Ο Μάριος φεύγει.  
Μένει μόνη της)*

**ΚΥΡΙΑ:** Βρε, μπας και είναι τσιμπημένος με τη Θάλεια; Τέτοια πρεμούρα να της δώσω το ποίημά του! Και για δεξ σύμπτωση! Να γράφει κι αυτός ποίηση! Ποίηση να την κάνει ο Θεός! ... Τέλος πάντων! Αλλά ... Για να είμαι ειλικρινής ... Σε σχέση με τα ακαταλαβίστικα της δικιά μου, αυτό μου φάνηκε καλύτερο! ... Μωρέ, γλυκό παιδί είναι και του λόγου του! Τι να κάνω; ... Αλλά και η Θάλεια ... Τι αρнауούτικο κεφάλι! Αν καταλάβει ότι πάω να σκαρώσω κάτι ... Ποιος την ακούει! Ποιος την ακούει, Παναγιά μου! ...

*(Χτυπάει, πάλι, το κουδούνι της πόρτας)*

»... Ποιος να' ναι πάλι; *(Ανοίγει την πόρτα. Εμφανίζεται η Αλεξάνδρα)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Καλημέρα μαμά

**ΚΥΡΙΑ:** Αλεξάνδρα μου! Τι έκπληξη!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ήρθα να μιλήσουμε. Μπορώ να περάσω;

**ΚΥΡΙΑ:** Το ρωτάς, βρε μωρό μου! Έλα! Έλα μέσα!

*(Περνάνε στο σαλόνι και κάθονται)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Βλέπει το χαρτάκι πάνω στον καναπέ)* Τι είναι αυτό μαμά;

**ΚΥΡΙΑ:** Α! Ένα ποίημα! Το έγραψε ο γιος των Ραϊμογλου! Με τους γονείς του συναντιόμαστε, καμιά φορά, τις Κυριακές, στην εκκλησία! Καλοί άνθρωποι οι γονείς του!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Για σένα το έγραψε; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ε, όχι βέβαια, βρε μωρό μου! Νέο παιδί θα γράφει ποιήματα για μένα! ... *(Φτιάχνεται)* Μου ζήτησε να το δώσω στη Θάλεια να το διαβάσει. Θέλει τη γνώμη της!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Δωσ' το σε μένα, μαμά. Θα το δώσω εγώ στη Θάλεια. Πώς είναι το όνομά του;

**ΚΥΡΙΑ:** Μάριος! ... Και είναι και κούκλος!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Οκ! Μ' αυτό τελειώσαμε. Ας περάσουμε, τώρα, και στο κυρίως θέμα ...

**ΚΥΡΙΑ:** *(Στήνεται με επιτηδευμένη προσοχή)* Σ' ακούω, μωρό μου! Σ' ακούω!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Πρόκειται για τη Θάλεια ...

**ΚΥΡΙΑ:** *(Ταραγμένα)* Τι έγινε; Έπαθε κάτι;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Από εκείνη τη μέρα που συνέβησαν ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Ναι! Και λοιπόν; Τι έγινε;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Είναι απαρηγόρητη η Θάλεια, μαμά! Δεν τρώει! Δεν μιλάει! Πηγαίνει με το ζόρι στη δουλειά της! Δεν μιλάει, καλά-καλά, ούτε και σε μένα – να φανταστείς! Έχει αδυνατίσει πολύ! Και είναι, όλη την ώρα, μελαγχολική!

**ΚΥΡΙΑ:** Ούτε το φαγητό που σας δίνω δεν τρώει; Αυτή ... Εκστρατεία ολόκληρη οργάνωσε γι' αυτό το φαγητό!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** *(Περίλυπη)* Όχι.

**ΚΥΡΙΑ:** Τα βράδια, τι κάνει;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Κάθεται κλεισμένη στο δωμάτιό της και γράφει ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τι γράφει;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ποίηση!

**ΚΥΡΙΑ:** Ποίηση; ... Άλλο πάλι και τούτο!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Το ένα ποίημα μετά το άλλο! Και μια φορά που πήγα να διαβάσω κάτι, μου το άρπαξε απ' το χέρι και μου 'βαλε κάτι φωνές! Ποιος; Η Θάλεια! Που ό,τι έγραφε, πρώτα σε μένα το 'δινε να το διαβάσω, μαμά!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Προβληματισμένα)* Βρε ... Λες να την πείραξε τόσο πολύ που την μάλωσα; ... Εδώ που τα λέμε ... Έχει κι αυτή τις ευαισθησίες της ... Πώς να το κάνουμε! ... Ποιήτρια είναι!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Προσπάθησα να το κουβεντιάσω αυτό το θέμα μαζί της, αλλά έκοψε αμέσως τη συζήτηση. Μου είπε, ορθά-κοφτά: *(Με στόμφο)* 'Εγώ, με την Τζούλιαν Μουρ, διαφέρουμε όσο η Δύση με την Ανατολή! Έπαψα ν' ασχολούμαι, πλέον, με τις παραξενιές της!'

**ΚΥΡΙΑ:** Α, το παλιοκόριτσο! Αυτό βρήκε να πει!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ναι. Και συμπλήρωσε: *(Με στόμφο)* "Το χάσμα με την Τζούλιαν Μουρ δεν γεφυρώνεται, ούτε και αν την μικρόνουμε κατά δέκα χρόνια!"

**ΚΥΡΙΑ:** Α! Ωστε έτσι!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Δεν νομίζω ότι είναι αυτό το πρόβλημα, βρε μαμά!

**ΚΥΡΙΑ:** Μωρέ, εγώ ξέρω ποιο είναι το πρόβλημα! Έννοια σου!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ποιο είναι; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Που δεν της έδωσα καμιά στον κόλλο, όταν ήταν μικρή! Και έκανα, πάντα, όλα τα χατίρια της! ... Η κακομαθημένη!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Έλα, βρε μαμά! Αφού ξέρεις τη Θάλεια!

**ΚΥΡΙΑ:** Την ξέρω, δεν θα πει τίποτα! Μόνο χάδια, φιλιά και εξυπηρετήσεις! Και μην κάνεις το λάθος και δεν της κάνεις αυτό που θέλει! ... Μαύρο φίδι που σε 'φαγε!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ε! Καλά! Καλά! Θάλεια είναι αυτή! Να την αλλάξουμε; ... Εγώ, όμως, μαμά ανησυχώ ... Γι' αυτό ήρθα να σου το πω ...

**ΚΥΡΙΑ:** Βρε ... Μπας και είναι ερωτευμένη; ...

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Ερωτευμένη; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Καλά! Καλά, μωρό μου! Μην ανησυχείς εσύ! Θα της τηλεφωνήσω εγώ! Και αν χρειαστεί, θα περάσω και από το σπίτι της! ... Η Αυτού Εξοχότης!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Εντάξει μαμά. Να φεύγω, τότε, και εγώ ... Έχω και δουλειές ...

*(Σηκώνονται από τον καναπέ)*

**ΚΥΡΙΑ:** Στο καλό! Στο καλό, μωρό μου! Να προσέχεις! Θα τα ξαναπούμε!

*(Φεύγει.)*

*Η κυρία σηκώνει το ακουστικό του τηλεφώνου ...)*

» ... *(Μονολογώντας)* Τώρα θα δεις! ...

*(Βγάζει από τη ρόμπα της την καρτούλα του Μάριου. Σχηματίζει τον αριθμό)*

» ... Μάριε; Εγώ είμαι, *πάλι*, παλικάρι μου! Η Κυρία Δεληβοριά! Αχ, αγοράκι μου! Τι καλά; Τι καλά; Απ' την ώρα που έφυγες ... Χέρια, πόδια ... Όλα πονάνε! Γεράματα, αγόρι μου! Γεράματα! Γι' αυτό σε πήρα! Ναι! Ναι! Να κλείναμε κανένα ραντεβού; ... Σήμερα τ' απόγευμα; Στο σπίτι; ... Ασφαλώς και μπορώ! Ναι, αγοράκι μου! Ναι! Ναι! Θα τα πούμε! Σ' ευχαριστώ! Σ' ευχαριστώ! *(Κατεβάζει τ' ακουστικό)* Ποίηση αυτός! Ποίηση αυτή! ... Και η δική μου η πίεση στα ύψη! ... Αλλά, ας κάνουμε μια

προσπάθεια! Ποτέ δεν ξέρεις! ... Κάτσε να πάρω, τώρα, και τη βαρυπενθούσα! ... Πω, πω, πω ... Πω, πω, πω ... Ποιος την ακούει τώρα! (Τηλεφωνάει ...)

» ... Ναι; Ναι; Θάλεια εσύ; ... Η μαμά είμαι, ομορφιά μου! ... Ποια μαμά; ... Πόσες μαμάδες έχεις, βρε μωρό μου; ... Πολλές; ... Όσες σ' αγαπάνε; ... Ε! Κι εγώ σ' αγαπάω! Μέσα σ' αυτές είμαι κι εγώ τότε! ... Δεν είμαι; ... Δεν σ' αγαπάω; ... Δεν σ' ένιωσα ποτέ; ... Ήμουν, πάντα, άδικη μαζί σου; ... Δεν σ' αποδέχτηκα ποτέ γι' αυτό που είσαι; ... Ήμουν, ανέκαθεν, προκατειλημμένη με την ποίησή σου; ... Έλεγα, πάντα, ότι μου φαίνεται ακαταλαβίστικη; ... Όχι! Όχι! Μ' αρέσει πολύ η ποίησή σου, μωρό μου! Αλήθεια λέω; ... Φυσικά και λέω αλήθεια! ... Το πιστεύω αυτό που λέω; ... Μα, και βέβαια, το πιστεύω, βρε μωρό μου! ... Τι κατάλαβα απ' το τελευταίο σου ποίημα; ... Ε ... Ε ... Πολλά! Πολλά, μωρό μου! ... Τι "πολλά"; ... Σκίρτησε η καρδιά μου, βρε μωράκι μου! Συγκινήθηκα πολύ! ... Ποιος στίχος με συγκίνησε περισσότερο; ... Ε ... Ε ... Ο τρίτος! Ο τρίτος! ... Απ' την αρχή ή απ' το τέλος; ... Ε ... Ε ... Απ' το τέλος! Απ' το τέλος, βέβαια! ... Ο τρίτος απ' την αρχή ήταν πιο δυνατός; ... Αχ, βρε μωρό μου! Όλο το ποίημά σου ήταν δυνατό! Πολύ δυνατό! ... Φυσικά και σου λέω αυτό που πιστεύω! ... Ναι! Ναι, μωρό μου! Ναι! Σ' αγαπώ! Ναι! Σ' αγαπώ πολύ! ... Και, βέβαια, θα σου στείλω φιλάκια! ... Μάκια, μάκια, μάκια, μάκια!!! ... Ναι, μωράκι μου! Και, βέβαια, μου λείπεις πολύ! ... Ναι! Ναι! Και στον Μαρτσέλο, βέβαια! ... Ασφαλώς πιο πολύ και από την Αλεξάνδρα, βρε μωρό μου! ... Ναι! Ναι! Πάλι! Πάλι! Πολλά φιλάκια θα σου στείλω! ... Μάκια, μάκια, μάκια, μάκια!!! ... Είναι καλά το μωρούλη μου τώρα; ... Κάπως καλύτερα; ... Μπράβο, μωράκι μου! Μπράβο! ... Θέλεις να με συγχωρέσεις, αλλά δεν μπορείς ακόμα; ... Κάνε μια προσπάθεια, βρε μωρό μου! ... Προσπαθείς, αλλά δυσκολεύεσαι; ... Αχ, βρε μωρό μου, δεν έρχεσαι τ' απόγευμα, που η μανούλα θέλει τόσο να σε δει;;; ... Θα προσπαθήσεις; ... Άντε! Άντε, μωρό μου! Μπράβο! Κάνε μια μικρή χάρη στη μανούλα! ... Ναι! Ναι, μωράκι μου! ... Βέβαια! Βέβαια! Μην ανησυχείς! Σαν χάρη θα το εκλάβω, μωρό μου, όχι σαν συγχώρεση! Σαν χάρη! ... Ναι, μωρούλη μου, εσύ! Ναι! Φιλάκια πολλά! Ναι! Σ' αγαπώ πολύ! Πολύ! Πολύ! Πολύ! Πολύ! Πολύ! ... Μάκια, μάκια, μάκια, μάκια .... (Κατεβάζει τ' ακουστικό)

» ... Πω! Πω! Πω! Πω! Τι δύσκολο κορίτσι, Θεέ μου! Μ' έσκασε! Αλλά ... Μάλλον τα κατάφερα! Θα έρθει! Άντε! Άντε να δούμε! Και ο Θεός ... Βοηθός μας!!!

.....  
*(Απόγευμα στην οικία Δεληβοριά.  
Η κυρία, μαζί με τον Μάριο, κάθονται στον καναπέ του σαλονιού.  
Ο κύριος στέκεται όρθιος και δυσανασχετεί ...)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Χειροπράκτης, λοιπόν, είπαμε ... Κύριε Μάριε!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μάλιστα, Κύριε Δεληβοριά! Χειροπράκτης!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Και από δουλειές; ... Καλά; Καλά;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Όλο και κάτι! Δόξα τω Θεώ!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Και τώρα εδώ; ... Με την "Κυρία"; ... (Δείχνει με νόημα τη σύζυγό του)

**ΜΑΡΙΟΣ:** Α! Ναι! ... Η Κυρία Δεληβοριά είναι πιασμένη! Τα νεύρα της είναι ... Πολύ τσιτωμένα! ... θα προσπαθήσω να τα χαλαρώσω!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τα νεύρα της;

**ΚΥΡΙΑ:** Ε, τι άλλο, χριστιανέ μου! ... Έλα, Μάριε! Έλα, αγοράκι μου!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μάλιστα! Για να δούμε λοιπόν! Να μαθαίνω ... Για να την χαλαρώνω και εγώ! Όποτε τσιτώνονται ... τα νεύρα της!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Βεβαίως! Βεβαίως! Θα σας κάνω τώρα μια μικρή επίδειξη!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Άντε να δούμε!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Κυρία Δεληβοριά, ξαπλώστε!

**ΚΥΡΙΑ:** Ανάσκελα ή μπρούμυτα, αγοράκι μου;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε! Ε! Ε! ... Μια στιγμή! Δεν κατάλαβα! Γιατί πρέπει να ξαπλώσει; Εγχείρηση θα της κάνουμε;

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Γελώντας)* Ε, πώς θα χαλαρώσουμε τα νεύρα της!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Σωστά! ... Τα τσιτωμένα!

**ΚΥΡΙΑ:** Εσύ, τώρα, τι θέλεις και επεμβαίνεις; Μου λες; Δουλειά σου είναι;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ξαπλώστε μπρούμυτα, σας παρακαλώ

*(Η κυρία ξαπλώνει.  
Ο Μάριος τις τρίβει τους ώμους)*

» ... Πάρ' τε βαθιές αναπνοές ... Ναι ... Ναι ... Έτσι ... Έτσι ... Ωραία ... Ωραία ... Πολύ ωραία ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε! Αυτό μπορώ να το κάνω και εγώ! Άσε, Μάριε! Άσε, παιδί μου! Θα την τρίψω εγώ!

**ΚΥΡΙΑ:** Καλέ, θα φύγεις, επιτέλους, να μας αφήσεις να κάνουμε τη δουλειά μας;;; Τι στέκεσαι, σαν τον χάρο, πάνω απ' το κεφάλι μας;;; ... Συνέχισε, Μαρριέ μου! Μην τον ακούς!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Να τρίψουμε τώρα λίγο και τις γάμπες!

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ, ναι, αγοράκι μου! Ν' ανακουφιστώ λίγο και εκεί!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι,;;;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Σηκώστε, σας παρακαλώ, λιγάκι τη ρόμπα σας, Κυρία Δεληβοριά.

**ΚΥΡΙΑ:** Αμέσως, αγοράκι μου! *(Πάει να σηκώσει τη ρόμπα της)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε! Ε! Σταματήστε!

**ΚΥΡΙΑ:** Τι φωνάζεις, καλέ, μέσα στ' αυτιά μας;;; Δεν πας να κάνεις καμιά βόλτα, μέχρι να τελειώσουμε;;;!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Άμα σας αφήσω και να ... Τελειώσετε! ... Τότε θα είναι πολύ αργά! ... Δεν σφάξαμε!

*(Χτυπάει το κουδούνι της πόρτας)*

» ... Αφήστε! Αφήστε! Θ' ανοίξω εγώ! ... Εσείς ... Μην ενοχλείστε!

*(Στο σαλόνι μπαίνει η Θάλεια.  
Βλέπει τον Μάριο να τρίβει τις γάμπες της μητέρας της.  
Μένει μετέωρη από το θέαμα ...)*

**ΚΥΡΙΑ:** ... Αχ! Αχ! Αγοράκι μου! Θαυματουργά χέρια έχεις! Να 'σαι καλά! ... Τι τσίτωμα ήταν κι αυτό που είχα στα νεύρα μου!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Πάρ' τε βαθιές αναπνοές ... Έτσι ... Έτσι ... Ωραία ... Πολύ ωραία ...

*(Η Θάλεια, με τον πατέρα της, κοιτάζουν έκπληκτοι)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ρε, Μαρτσέλο ... Τι γίνεται εδώ πέρα; ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ξέρω και εγώ, κοριτσάκι μου ... Ό,τι βλέπεις εσύ ... Βλέπω και εγώ ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ποιος είναι αυτός που τρίβει έτσι την Τζούλιαν Μουρ; ... Σαν τον Κόλιν Φέρθ μού μοιάζει ... Κι αυτή ... Γιατί βαριαναστενάζει έτσι, ρε μπαμπά; ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Χαλαρώνουμε τα νεύρα της ... Τα τσιτωμένα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εσύ δεν μπορούσες να την τρίψεις;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Αυτό της είπα κι εγώ!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Κοίτα ... Κοίτα ... Τρελάθηκε να βαριαναστενάζει ... Ρε, μπαμπά! Πώς το επιτρέπεις αυτό να συμβαίνει μπροστά στα μάτια μας; Νομίζω πως πρέπει να επέμβεις άμεσα! Τώρα!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Να επέμβω, κοριτσάκι μου! Να επέμβω! Τώρα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Κι εγώ θα επέμβω, μπαμπά! ... Και ... Θα του σπάσω και τα μούτρα! ... Ποιος είναι αυτός ο "κύριος", δηλαδή, που πιάνει τα πόδια της μαμάς μου;;; E;;;;;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Σωστά, κοριτσάκι μου! Ποιος είναι αυτός ο "κύριος", δηλαδή, που πιάνει τα πόδια της γυναίκας μου;;; E;;;;;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Πάμε, Μαρτσέλο!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πάμε, Θάλεια!

*(Η Θάλεια και ο κύριος πλησιάζουν τον Μάριο και την κυρία, οι οποίοι – ανενόχλητα – συνεχίζουν το μασάζ ... )*

**ΚΥΡΙΑ:** ... Πω! Πω, αγοράκι μου! ... Δεν θα το ξεχάσω ποτέ αυτό το τρίψιμο! ... Ανακουφίστηκα ... Άλλο πράμα! ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Χαλαρώστε ... Χαλαρώστε ... Πάρ' τε βαθιές αναπνοές ...



**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Τον χτυπάει στην πλάτη)* Συγγνώμη, Κύριε! ... Μήπως μπορείτε να μου πείτε ποιος είστε;

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ! Η Θάλεια μου! ... Ήρθες, κοριτσάκι μου; ... Μάκια! Μάκια, τη μπουμπού μου! ... Συνέχισε εσύ, Μάριέ μου! Συνέχισε, αγοράκι μου! ... *(Προς τη Θάλεια)* Τζουτζούκα μου, εσύ!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Η Θάλεια; ... Η κόρη σας; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Το κοριτσάκι μου! Η μπουμπού μου! ... Κάτσε λιγάκι, πουλάκι μου! Τελειώνουμε! ... Συνέχισε εσύ, Μάριέ μου! Συνέχισε, αγοράκι μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Θυμωμένα)* Γεια σου, Τζούλιαν Μουρ ...

**ΚΥΡΙΑ:** Μωράκι μου! Μωράκι μου! ... Μάκια! Μάκια! Μάκια! ... Συνέχισε εσύ, Μάριέ μου! Συνέχισε, αγοράκι μου!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Α! Τζούλιαν Μουρ! Ωραίο παρατσούκλι! Θα λέω και εγώ, από δω και πέρα, τη μητέρα μου, Μισέλ Φάιφερ! *(Γέλια)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Θυμωμένα)* Αν της μοιάζει ... Γιατί όχι! ... Η δική μου η μαμά! ... Της αδελφής μου, δηλαδή, και η δικιά μου! ... Στα νιάτα της! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Με την ηλικία μου βαλθήκατε όλοι! "Ήντα" και κάτι είμαι! Αμάν πια! Μια ώριμη γυναίκα δηλαδή! Άλλες παντρεύονται στην ηλικία μου! ... Συνέχισε εσύ, Μάριε μου! Συνέχισε! Μη σταματάς, αγοράκι μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Θυμωμένα)* Στα νιάτα της, λέω! ... Ήταν φτυστή η Τζούλιαν Μουρ! ... *(Άγρια)* Και αυτό! ... Είναι τιμή μας και καμάρι μας!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Ψιθυριστά)* Σιγά, βρε μωρό μου ... Σιγά ... Μη μας δαγκώσεις κιόλας ... Γλύκανε λίγο ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ναι ... Οποσδήποτε ... Δεν αμφιβάλλω ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ομορφιά μου! Ομορφιά μου! Να σας συστήσω! Ο Μάριος από δω, κοριτσάκι μου! Είναι χειροπράκτης! Κάνει καλά τη μανούλα σου! ... Συνέχισε εσύ, αγοράκι μου! Συνέχισε! Μη σταματάς!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Θυμωμένα)* Χαίρω πολύ ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Κι εγώ! Κι εγώ!

**ΚΥΡΙΑ:** Κουκλίτσα μου, ο Μάριος ασχολείται και με την Ποίηση! Έγραψε κι ένα ποίημα για να το δεις!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε ... Ναι ... Δεν είναι κάτι σπουδαίο ...

**ΚΥΡΙΑ:** Συνέχισε, εσύ αγοράκι μου! Συνέχισε! Μη σταματάς!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Βαριεστημένα)* Δεν έχω διάθεσή τώρα ... Χαλάστηκα ...

**ΚΥΡΙΑ:** Θάλεια!! *(Μονολογώντας)* Τι αγριοκόριτσο, Θεέ μου!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε! Δεν πειράζει, Κυρία Τζούλιαν Μουρ! ... Ω, συγγνώμη! Κυρία Δεληβοριά, ήθελα να πω! ... Άλλη φορά ... Αν έχει χρόνο ... και διάθεση, δηλαδή ... η κόρη σας ... Η Θάλεια ...

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ, αγοράκι μου! ... *(Μονολογώντας)* Τι απότομο κορίτσι, Θεέ μου! ... Συνέχισε εσύ, Μάριέ μου! Συνέχισε, αγοράκι μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Την χτυπάει στον ώμο)* Μαμά! Θα κρατήσει πολύ "αυτό" ακόμα; Θέλω να μιλήσουμε!

**ΚΥΡΙΑ:** Τώρα! Τώρα, καρδούλα μου! Να ... Κι ο Μάριος θέλει να σε ... Συνέχισε εσύ, αγοράκι μου! Συνέχισε! Μη σταματάς!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τζούλιαν Μουρ! Βιάζομαι!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Καλοκάγαθα)* Ουφ! Αργήσαμε λιγάκι, αλλά τελειώσαμε! *(Γελώντας)* Κυρία Δεληβοριά, είστε πανέτομη!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Σηκώνεται απ' τον καναπέ)* Αχ, αγοράκι μου! Τέτοιο μασάζ είχα χρόνια να κάνω! Γεια στα χέρια σου!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ναι! Ναι! Είχες χρόνια! Και, κάθε βράδυ, που με βάζεις να σε τρίβω; Έτσι γρήγορα ξεχνάς;

**ΚΥΡΙΑ:** Τι τρίβεις, καλέ! Τι τρίβεις! Μήπως ξέρεις και να τρίβεις; Είναι δυνατόν εσύ να έχεις τα χέρια του ... *(Χαμογελώντας στον Μάριο)* Μάριου; ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ω! Σας ευχαριστώ, Κυρία Δεληβοριά! Χαρά μου! ... Εξάλλου ... Έτσι γνώρισα και την κόρη σας ... Τη Θάλεια ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ε, εντάξει ... Δεν έγινε και τίποτα ...

**ΚΥΡΙΑ:** Θάλεια!! *(Μονολογώντας)* Τι μονοκόμματο κορίτσι, Θεέ μου! Αποκλείεται αυτό το κορίτσι να είναι κόρη μου!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Να πηγαίνω και εγώ ... Να μην σας καθυστερώ άλλο ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ω! Δεν μας καθυστερείς καθόλου, αγοράκι μου! ... Θάλεια! Κοίτα, ομορφιά μου, αυτό είναι το ποίημα του Μάριου! *(Ξεδιπλώνει το χαρτάκι. Αρχίζει ν' απαγγέλει με στόμφο ...)*

*''Στο άκουσμα του σπάνιου ονόματός σου  
Αρκέστηκα να ζω με τ' όνειρό σου  
Δεν ξέρω τη μορφή σου, μα το νιώθω  
Πως ζεις, τις γκριζες νύχτες, μεσ' τον πόθο''*

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Συνεσταλμένα)* Ε ... Εντάξει ... Ένα ποιηματάκι είναι ...

**ΚΥΡΙΑ:** Είναι πολύ ωραίο! Μπράβο, Μάριε! Ε, Θάλεια;

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Θυμωμένα)* Καλό είναι!

**ΚΥΡΙΑ:** Θάλεια! Δώσε κι εσύ ένα ποίημά σου στον Μάριο, ομορφιά μου! Τώρα εσείς είστε ... Ποιητές! Πρέπει ν' ανταλλάσσετε απόψεις! Ε, καρδούλα μου;

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Θυμωμένα και με άγριο ύφος απαγγέλει, απέξω, ένα ποίημά της ...)*

*''Σαν πέρασαν τα κρίνα, οι βοριάδες!  
Σαρώσανε τους κάτω μαχαλάδες!  
Μα, πάνω κατοικούνε οι διαβόλοι!  
Κι ας λεν πως χάμω ζούνε οι τριβόλοι!''*

**ΚΥΡΙΑ:** Τι μακάβριο, Θεέ μου! Αμάν, βρε κοριτσάκι μου! Μας ανατρίχιασες, βρε μωρό μου! *(Μονολογώντας)* Αχ! Αυτό το κορίτσι, αποκλείεται να βγήκε από μένα! ... Λίγο ερωτισμό, βρε πουλάκι μου! ... Κοπέλα είσαι! ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Εμένα μου άρεσε πολύ! Είναι πολύ βαθύ ποίημα!

**ΚΥΡΙΑ:** Αλήθεια; ... Για να το λες εσύ, Μάριέ μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Στον ίδιο άγριο τόνο)* Είναι το τελευταίο μου, από μια ποιητική συλλογή, με τον τίτλο: *''Τα επικήδεια''*!

**ΚΥΡΙΑ:** Ε, βέβαια! Αντί να μιλάμε για γάμο σ' αυτό το σπίτι, μιλάμε για κηδείες!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Και ο τίτλος ... Μπράβο! ... Πολύ εύστοχος! ... *''Τα επικήδεια''* ...

**ΚΥΡΙΑ:** Για να το λες εσύ, Μάριέ μου ... Έτσι θα είναι!

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Συνεχίζει ν' απαγγέλει)*

*''Στην ερημιά θερίζει το χαλάζι!  
Τον πηγαιμό σαρώνει το μαράζι!  
Αντιλαλεί το πένθος και στενάζει!  
Το φονικό, καρδιά σου να σπαράζει!''*

**ΚΥΡΙΑ:** Φτάνει! Φτάνει, κοριτσάκι μου! ... Αχ! *(Τραβάει τα μαλλιά της)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Ενθουσιασμένος)* Ωραίο! Πολύ ωραίο! Αυτό, τι τίτλο έχει;

**ΚΥΡΙΑ:** *''Οι φονευμένοι όλης της γης''*! ... *(Μονολογώντας)* Χριστέ μου! Τι ήθελα και της είπα να μιλήσει για Ποίηση! Αυτή θα το κάνει το παιδί να σκιαχτεί και να μην ξαναπατήσει ποτέ το πόδι του στο σπίτι μας! ... *(Κοιτάζοντας τον Μάριο)* Αχ, αγοράκι μου! Και κάνει και τόσο ωραίο μασάζ! ... Μάριέ μου! Μάριέ μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αυτό είναι απ' την προτελευταία ποιητική μου συλλογή, με τον τίτλο ...

**ΚΥΡΙΑ:** *''Τα επιθανάτια''*!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Όχι! ... *''Τα μαλλιοτράγουδα''*!

**ΚΥΡΙΑ:** Πάλι καλά! Περίμενα χειρότερο τίτλο να 'χει!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *''Τα μαλλιοτράγουδα''*; ... Πολύ πρωτότυπος τίτλος! Μπράβο!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι, αγοράκι μου! Είναι επειδή, όταν τ' απαγγέλλεις αυτά τα ποιήματα, Μάριέ μου, τραβάς και τα μαλλιά σου, ταυτόχρονα!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Παραστατικότατο! Μπράβο! Δεν το είχα σκεφτεί!

**ΚΥΡΙΑ:** Τι να σου πω!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Προβληματιζόμουνα, αν θα έπρεπε να τα ονομάσω *''Τα μαλλιοτράγουδα''* ή *''Τα μαγιοτράγουδα''*!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Και, τελικά, κατέληξε, Μάριέ μου, στο πρώτο!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Υπέροχα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Κατέληξα στο πρώτο, γιατί εδώ, το "μαλλί" παίζει έναν ιδιαίτερο ρόλο!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Ναι! Βέβαια! Γιατί, Μάριέ μου ... Όταν το μαλλί είναι κατσαρό, φουντώνουν και τα αισθήματα! Ενώ όταν οι τρίχες ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μα! Καλά! Τόση ώρα για Ποίηση θα μιλάμε! Κουράστηκα να στέκομαι όρθιος! Τουλάχιστον, ας καθίσουμε!

**ΚΥΡΙΑ:** Εσένα, χριστιανέ μου, οι τρίχες να σ' ακούνε ... Κι αμέσως να ισιώνουν! ... Αν δεν ανοίξεις το στόμα σου! ... Μια ζωή, αφιλότεχνος ήσουν!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Εγώ, πάντως, πέρασα θαυμάσια! Σας ευχαριστώ πολύ!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Μονολογώντας)* Αυτό το παιδί ή μας δουλεύει ή τα 'χει χαμένα! Δεν εξηγείται διαφορετικά!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Σαν οικογένειά μου, σας αισθάνομαι πλέον!

**ΚΥΡΙΑ:** Κι εμείς, Μάριέ μου! Κι εμείς, αγοράκι μου!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Κυρία Δεληβοριά! Όποτε με ξαναχρειαστείτε!

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ, παλικάρι μου! Να 'σαι καλά! Τι σου οφείλουμε;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ω! Τίποτα! Τίποτα! Σας παρακαλώ! Μου χαρίσατε μια τόσο ωραία μέρα!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Μονολογώντας)* Αυτό το παιδί, λιγάκι "αρπαγμένο" μου φαίνεται!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Αμήχανα)* Θάλεια ... Χάρηκα πολύ ... Να τα ξαναπούμε ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Βαριεστημένα)* Οκ ...

**ΚΥΡΙΑ:** *(Ψιθυριστά)* Γλύκανε λίγο, βρε κοριτσάκι μου ... Σπάσε και ένα χαμόγελο ... Τι κορίτσι, Θεέ μου!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Καλό σας απόγευμα!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Στο καλό! Στο καλό, παιδί μου! *(Μονολογώντας)* Άντε, επιτέλους! Να μας αδειάζεις τη γωνιά!

**ΚΥΡΙΑ:** Έλα, Μάριέ μου! Έλα να σε ξεπροβοδίσω, αγοράκι μου! ...

*(Μένουν μόνοι, η Θάλεια με τον πατέρα της)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μμμμ ... Ίδιος ο Κόλιν Φέρθ είναι αυτός ο Μάριος ... Θα το πω και στη Μάτα Χάρι ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εμένα, πάντως, το μούτρο του δεν μ' άρεσε καθόλου! Δεν ντρέπεται να τρίβει πενηντάρες γυναίκες! Ζιγκολό είναι;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Και μένα, μου την έσπασε, μπαμπά! ... Ωστόσο ... Μμμμ ... Μοιάζει πολύ με τον Κόλιν Φέρθ ... Θα το πω και στη Μάτα Χάρι ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τέλος πάντων! Πάει κι αυτό! Έφυγε! ... Να βάλω, τώρα, στο κοριτσάκι μου να φάει κάτι;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μαρτσέλο ... Μια που το 'πες ... Ξέρεις τι τραβάει η ψυχή μου; ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι τραβάει η ψυχούλα σου, κοριτσάκι μου;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Πίτσα Μεξικάνα!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ω! Πίτσα Μεξικάνα! Ωραία ιδέα! Παίρνω, λοιπόν, τα κλειδιά! Αφήνουμε εδώ τη μάνα σου, την ιδιότροπη! Και ... Φύγαμε!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σ' επιθύμησα, μπαμπά ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Και εγώ σ' επιθύμησα, κοριτσάκι μου ... Και εγώ ... *(Την αγκαλιάζει και τη φιλάει)*

*(Αποχωρούν από τη σκηνή)*

*(Χαμηλός φωτισμός)*

## ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

### 1<sup>η</sup> Σκηνή:

*(Απόγευμα στην οικία Δεληβοριά.  
Παραμονή Χριστουγέννων.  
Η κυρία στρώνει το γιορτινό τραπέζι ... Ο κύριος τη βοηθάει ...)*

**ΚΥΡΙΑ:** Πού τα βάζεις τα ποτήρια, χριστιανέ μου! Δεξιά του πιάτου μπαίνουν! Όχι εκεί που τα βάζεις!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Δεν φτάνει που έγινα και ορντινάντσα!

**ΚΥΡΙΑ:** Σιγά την ορντινάντσα! Σε κουράσαμε και σένα! Θέλω να είναι τέλειο το χριστουγεννιάτικο τραπέζι μας! Δεν το καταλαβαίνεις; Τους Ραϊμογλου θα δεχτούμε, όχι τους γύφτους της γειτονιάς!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Χίλιες φορές καλύτερα να δεχόμασταν του γύφτους της γειτονιάς!

**ΚΥΡΙΑ:** Ω! Είσαι ανυπόφορος, χρυσέ μου! Από την αρχή, αρνητικός είσαι με όλους και με όλα! Αντικοινωνικός, μέχρι εκεί που δεν πάει! Αντι ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** *''Αντιλαλούνε τα βουνά,  
σαν κλαίω εγώ τα δειλινά  
περνούν οι ώρες θλιβερές  
σ' ένα παλιό ρολόι  
κι εγώ τους αναστεναγμούς  
τους παίζω κομπολόι''*

**ΚΥΡΙΑ:** Κοίτα να μην λες τέτοιες βλακειές μπροστά στους ανθρώπους! Και γίνουμε ρεζίλι των σκυλιών! Έχουν κουλτούρα! Δεν είναι τυχαίοι!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ο Τσιτσάνης θα μας ρεζιλέψει; Ω! Μη φοβάσαι! ... Υπάρχουν τόσα άλλα, αγαπητή μου!

**ΚΥΡΙΑ:** Τέλος πάντων! Δεν μπορώ τις γκρίνιες σου! ... Βάλε τα ποτήρια! Να τελειώνουμε!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τα κορίτσια μας θα 'ρθούν;

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Πώς! Δεν θα ρθούν! Γι' αυτές ετοιμάσαμε το γιορτινό τραπέζι!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Σωστά ... Είναι και το προξενιό στη μέση ...

**ΚΥΡΙΑ:** Σταμάτα να το λες έτσι! Μου σπας τα νεύρα! Δεν ζούμε στην εποχή του '50!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ω! Ναι! Ναι! Βεβαίως! ... Το ξέχασα! Εκμοντερνιστήκαμε!

**ΚΥΡΙΑ:** Ο Μάριος ... Δείχνει ένα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για τη Θάλεια μας ... Γιατί να μην το τονώσουμε και εμείς!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ασφαλώς! Ούτε συζήτηση! Μια τονωτική ένεση είναι ό,τι πρέπει! Για τη ... Θάλεια μας!

**ΚΥΡΙΑ:** Ω! Τι ανυπόφορος που είσαι, Θεέ μου! Δεν σε αντέχω πια! *(Χτυπάει το τηλέφωνο. Η κυρία πηγαίνει να το σηκώσει)*

» ... Ναι; Εμπρός; Ω! Έλα, χρυσή μου! Τι κάνετε; Ετοιμάζεστε; Και εμείς στρώνουμε το τραπέζι! Τι; ... Α ... Α ... Μάλιστα ... Ναι ... Ναι ... Καταλαβαίνω, χρυσή μου ... Καταλαβαίνω ... Ε, όχι, καλέ! Τι προετοιμασίες! Σιγά! Ό,τι θα κάναμε και για μας! Είναι πολύ άρρωστο το παιδί; Α, μάλιστα ... Ναι; ... Σήκωσε και πυρετό; ... Κατάλαβα ... Κατάλαβα ... Καλώς, χρυσή μου! Τι να κάνουμε; Δεν πειράζει! Ο Μάριός μας να γίνει καλά! Και όλα τα υπόλοιπα ... Και ... Ναι ... Ναι, φυσικά ... Καταλαβαίνω ... Τι να πω; ... Καλά Χριστούγεννα να έχουμε! Να είμαστε γεροί, χρυσή μου! Περαιστικά στον Μάριο! Τις ευχές μας και στον σύζυγο! *(Κλείνει το τηλέφωνο)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι έγινε; Μας λυπήθηκε ο Θεός; Δεν θα ‘ρθούν;

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Με την γκρίνια σου, τι περιμένεις! Να έρθουν; ... Αρρώστησε ο Μάριος ... Έχει πυρετό ... Το καημένο το αγοράκι ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Αχ! Το καημένο το αγοράκι μας! Τι του έτυχε, καλέ! ... Ψήνεται; Ψήνεται;

**ΚΥΡΙΑ:** Τι άνθρωπος, Θεέ μου! ... Κοίτα! Κοίτα! Μεσ’ την χαρά του είναι! ... Κακόψυχος είσαι, καλέ! Το ξέρεις; Κακόψυχος!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Δεν είμαι κακόψυχος, αγαπητή μου! Πραγματιστής είμαι!

**ΚΥΡΙΑ:** Δηλαδή; ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Δηλαδή ... *(Χτυπάει, πάλι, το τηλέφωνο).*

**ΚΥΡΙΑ:** Άντε πάλι! *(Πηγαίνει να το σηκώσει)* Τι κακό αυτό σήμερα! Από το πρωί, τα τηλέφωνα βαράνε! ... *(Μιλάει στο τηλέφωνο)* Ναι; ... Έλα, Αλεξάνδρα μου! Τι κάνεις, μωρό μου; Ετοιμάζεστε με τη Θάλεια; Ξέρεις, μωρό μου, δυστυχώς οι Ραϊμογλου δεν ... Τι; ... Και η Θάλεια; ... Δεν θα έρθει; ... Κανόνισε κάτι άλλο; ... Κατάλαβα ... Μόνοι θα περάσουμε την παραμονή! ... Ε! ... Το στρώσαμε! ... Αλλά και που το στρώσαμε! ... Καλά, μωρό μου ... Εντάξει ... Θα σε περιμένουμε ... Πάλι καλά που έχουμε και σένα, κοριτσάκι μου! Αν περιμέναμε από την αδελφή σου! Την προκομμένη! ... Τίποτα ... Τίποτα δεν λέω, μωράκι μου ... Άσε με ... Τίποτα δεν λέει η μανούλα ... Φιλάκια ... Φιλάκια πολλά, μωράκι μου ... *(Κατεβάζει τ’ ακουστικό)* Τζίφος!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Είδες που στα ‘λεγα! Κατάλαβες, τώρα, τι θα πει “πραγματιστής”;

**ΚΥΡΙΑ:** Θα ‘ρθεί μόνο η Αλεξάνδρα ... Η Θάλεια κανόνισε να βγει έξω με παρέα ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Και να μην κανόνιζε η Θάλεια, πάλι δεν θα ‘ρχόταν ... Κόρη σου είναι, αλλά ... Απ’ ό,τι φαίνεται ... Εγώ την ξέρω καλύτερα από σένα ...

**ΚΥΡΙΑ:** Πώς είσαι τόσο σίγουρος, τώρα, και το λες αυτό; Ο Μάντης Τειρεσίας είσαι; ... Άσε με! Άσε με! Να σκάσω είμαι! Τζάμπα όλες οι προετοιμασίες! ... Τουλάχιστον να ‘ρχόταν και η Θάλεια ... Ποιος το έλεγε!

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Χαμογελώντας)* Τίποτα δεν πάει τζάμπα ... Τίποτα ... Έλα ... Έλα, εδώ, παραπονιάρη μου ... *(Κάθεται στην καρέκλα και τη βάζει να καθίσει πάνω στα γόνατά του)* Θυμάσαι, γλυκιά μου; ... Σαν σήμερα ... Πριν από χρόνια ... Θυμάσαι; ... Παραμονή Χριστουγέννων ... Το είχαμε σκάσει από τα σπίτια μας ... Για να συναντηθούμε ... Το πρώτο μας ραντεβού ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι ... Είχα πει ψέματα στη μάνα μου ότι θα έβγαινα με μια μεγάλη παρέα ... Πώς να δικαιολογηθώ, που δεν θα παρευρισκόμουν στο τραπέζι των γονέων μου; ... Μια τέτοια μέρα ... Ήταν άλλα τα ήθη της εποχής ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τα ίδια είναι και σήμερα, γλυκιά μου ... Οι νέοι θα είναι νέοι ... Σε όλες τις εποχές ...

**ΚΥΡΙΑ:** Και οι γέροι ... Γέροι ... Σε όλες τις εποχές ... *(Σκουπίζει τα μάτια της)* Κι αυτός ο Μάριος ... Σήμερα βρήκε ν' αρρωστήσει! Αμάν πια κι αυτός!

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Την χαϊδεύει τρυφερά)* Σσσςς .... Το κοριτσάκι μου ... Δεν θέλω να μου στεναχωριέται ...

**ΚΥΡΙΑ:** Μια γριά στρυφνή και ιδιότροπη είμαι ... *(Σκουπίζει τα μάτια της)* Τίποτε άλλο ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Είσαι το πιο γλυκό πλάσμα του κόσμου ... *(Τη φιλάει)* Το κοριτσάκι μου ...

*(Χτυπάει ξανά το τηλέφωνο)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Άσε, γλυκιά μου ... Άσε ... Θα το σηκώσω εγώ αυτή τη φορά ... *(Μιλάει στο τηλέφωνο)* Εμπρός; Ναι; Ω! Καλώς την Αλεξάνδρα μας! Άκουσα που είπες στη μητέρα σου ότι θα μας έρθεις! Τι; ... Α ... Μάλιστα ... Καταλαβαίνω ... Καταλαβαίνω ... Φυσικά και όχι! Να περάσεις υπέροχα, ψυχή μου! Τις ευχές μας και στην παρέα σου! Χρόνια Πολλά! Χρόνια Πολλά! Καλά Χριστούγεννα!

*(Κατεβάζει το ακουστικό.  
Πηγαίνει στο cd player. Βάζει ένα cd  
Ακούγεται το τραγούδι του Frank Sinatra, "Strangers in the night" ...)*

» ... Μου παραχωρείτε αυτόν τον χορό, ωραία μου κυρία; ...

*(Χαμηλός φωτισμός)*

*(Η κυρία με τον κύριο χορεύουν ...)*

*(Ρομαντικό σκηνικό)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Χρόνια πολλά, αγάπη μου ...

**ΚΥΡΙΑ:** Χρόνια πολλά, αγάπη μου ... *(Γέρνει στον ώμο του)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Τις τραγουδάει τους στίχους ...)*

» ... 'Ever since that night we 've been together  
Lovers at first sight, in love for ever  
It turned out so right for strangers in the night' ...



*(Αποχωρούν από τη σκηνή, χορεύοντας)*

*(Μελωδία ...)*

*(Σκοτάδι στη σκηνή)*

## 2<sup>η</sup> Σκηνή:

*(Η Κυρία Δεληβοριά, φορώντας φόρμες  
και υπό τους δυνατούς ήχους ενός ρυθμικού κομματιού,  
κάνει πρωινή γυμναστική με step aerobic.  
Επαναλαμβάνει κάποιους στίχους από το "Play that funky music"  
των Wild Cherry ...)*

**ΚΥΡΙΑ:** *(Με έξαψη)*

*"Play that funky music white boy  
Play that funky music right ..."*

» ... Οουουου!!! ... *"Play that funky music right!!"* ... Ααααα! Να πάνε κάτω όλα τα φαρμάκια! ...  
*"Play that funky music right!!"* ... Αυτή η μουσική ... Με ανεβάζει! ... Επικίνδυνα!

*(Κατεβαίνει ο κύριος στο σαλόνι.  
Κουνάει το κεφάλι του, εμφανώς ενοχλημένος)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Μονολογώντας)* Η τρέλα δεν πάει στα βουνά! Πρωί, πρωί! Βαράει, κατακούτελα τους ανθρώπους! *(Φωνάζοντας)* Καλημέρα!!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Καλημέρα! Καλημέρα! Άσε με τώρα! Δεν βλέπεις;;; ... Γυμνάζομαι!! ... *(Τραγουδώντας)*  
*"Play that funky music right!!"* ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Γιατί;;; Σκουλήκια έχεις που σε γαργαλάνε;;;

**ΚΥΡΙΑ:** Άσε με, χρυσέ μου! Δεν με βλέπεις;;; Είμαι σε οίστρο! ... *"Play that funky music right!!"*  
Οουουου!!! Να φύγουν όλες οι τοξίνες από τα Χριστούγεννα!! Όχι σαν και σένα!! ... Πατσάς λαπαδιασμένος!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Για δες, βρε παιδί μου! ... Η Ελένη Πετρουλάκη!! ... Κοίτα να μην ανεβάσεις καμιά πίεση και τρέχουμε και δεν φτάνουμε!! ... Ακόμη δεν μπήκε ο καινούριος χρόνος!! Μη μας κάνεις κανένα καρόνι!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Πω! Πω! Πω! Πω! Τι μιζέρια και συντηρητισμός, Θεέ μου! Εσύ, χρυσέ μου, πέρα από την εμπειρία του καπνίσματος, δεν γνώρισες και καμιά άλλη!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πώς! Γνώρισα εσένα! Αυτή η εμπειρία ισοδυναμεί με πολλές!!

**ΚΥΡΙΑ:** Μμμμμ!!! .... Φοβερό χιούμορ!! ... Αυτό το κομμάτι μού το έγραψε η Θάλεια μου! ... Μου είχε πει: *"Μαμά, να το τραγουδάς, όταν κάνεις aerobic"* ... Η καρδούλα μου! Πόσο με σκεφτόταν κάποτε ... Μετά, δεν ξέρω τι την έπιασε ... *(Τραγουδώντας)* *"Play that funky music right!!"* ... Οουουου!!! ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τρέλα με περικεφαλαία!!

**ΚΥΡΙΑ:** ... *'Play that funky music white boy'* ... Οουουου!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θέλω να μιλήσουμε! Πότε σκοπεύεις να τελειώσεις με τα πάνω-κάτω σ' αυτόν τον διάλογο;

**ΚΥΡΙΑ:** Step λέγεται, άσχετε! ... Τώρα βρήκες; Σε ησυχία δεν μ' αφήνεις! Δεν με βλέπεις;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Σε βλέπω πολύ καλά, αλλά αυτό που θέλω να σου πω, επείγει!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Κατεβαίνει από το step. Κλείνει το cd player)* Άντε! Πες τι θέλεις! Σ' ακούω!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Είναι μέρες τώρα που θέλω να στο πω ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τι έγινε, καλέ; Γιατί είσαι έτσι;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πρόκειται για τους Ραϊμογλου ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Τι έγινε;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τους συνάντησα, την προηγούμενη εβδομάδα, στο δρόμο και έκαναν πως δεν με είδαν ...

**ΚΥΡΙΑ:** Περίεργο ... Αυτοί έδειχναν να είναι πολύ φιλικοί μαζί μας! ... Κάτι θα τους έκανες! Σε ξέρω εμένα! Δεν μπορεί να φέρθηκαν έτσι οι άνθρωποι άνευ λόγου και αιτίας! Τέτοια αξιοπρεπής και ευγενική οικογένεια που είναι! Μέχρι πρότινος, στο σπίτι μας τους είχαμε καλεσμένους! ... Γιατί να μην σε χαιρετήσουν δηλαδή; ... Άσχετα, αν τελικά, δεν ήρθαν ... Τι φταίνει και οι άνθρωποι ... Ο γιος τους αρρώστησε ... Το πουλάκι μου ... Ο Μάριος ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τίποτα δεν τους έκανα! Αμέσως να με σταυρώσεις! ... Και αυτό είναι, δηλαδή, που με προβληματίζει ...

**ΚΥΡΙΑ:** Α! Όχι, χρυσέ μου! Όχι! Στο σταύρωμα ειδικεύεσαι εσύ!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τέλος πάντων ... Περνάει κάτι απ' το μυαλό σου; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ε, τι να περνάει, καλέ! Χρησμό θα πάρω απ' το μαντείο των Δελφών; ... Πού να ξέρω και εγώ τι τους έπιασε στα καλά καθούμενα! ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εμένα ... Κάτι μου περνάει από το μυαλό ...

**ΚΥΡΙΑ:** Σαν τι, δηλαδή; ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Φοβάμαι ότι έχει να κάνει με τον γιο τους, τον Μάριο, και τη Θάλεια μας ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τι;;;;;!!!! ... Λες να μην θέλουν να κάνουμε παρέα, για να μην γνωριστεί καλύτερα ο γιος τους με την κόρη μας; ... Ε! Δεν σφάζαμε! Άμα δεν θέλουνε αυτή μια φορά, δεν θέλουμε και εμείς τότε εκατό!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά ... Καλά ... Μια σκέψη έκανα ... Μη την παίρνεις και συ τοις μετρητοίς! Αμέσως, να θυμώσεις! Δεν προλαβαίνει κανείς να σου πει κάτι και ... !!

**ΚΥΡΙΑ:** Α! Για να σου πω! Όλα κι όλα! Η Θάλεια μας είναι ποιήτρια! ... Είναι κουκλάρα! ... Είναι πάντα χαμογελαστή και καλοσυνάτη! ... Είναι ευγενέστατη! Προκομμένη και εργατική κοπέλα! ... Ποτέ δεν στεναχωρεί κανέναν! ... Φινετσάτη και θηλυκή! ... Ένας σωστός άγγελος!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά ... Καλά ... Ηρέμησε ... Ποιος είπε τώρα για τη Θάλεια μας!

**ΚΥΡΙΑ:** Α! Όχι, χρυσέ μου! Όχι! Γιατί εδώ αρχίζει να βρωμάει το πράγμα! Έτσι όπως μου τα λες!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ίσως να θέλουν οι άνθρωποι ο Μάριος ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ο Μάριος! Α! Ας γελάσω! Τι είναι, καλέ, ο Μάριος μπροστά στη Θάλεια μας;;; E;;; Ένας χειροπράκτης της κακιάς ώρας και του κακού συναπαντήματος είναι! Μου έκανε μασάζ και, αντί να μου περάσουν οι πόνοι, φούντωσαν σε όλο μου το κορμί! Φίδια με ζώσανε από παντού!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά ... Καλά ... Μια κουβέντα είπαμε ... Όσο για τον Μάριο ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ο Μάριος!!! ... Και όταν του είπαμε, του *''Κυρίου Μάριου''*, να τον πληρώσουμε! ... Μετά το περιβόητο μασάζ του! ... Που να μην το έκανα ποτέ! ... Μμμμμ! Ένας εγωισμός! Μια ψωροπερηφάνια, μέχρι το ταβάνι! Ύφος δεκατεσσάρων καρατιών, βλέπεις, ο *''Κύριος Μάριος''*! Δεν ήθελε να πληρωθεί! Ποιος νομίζει, καλέ, ότι είναι! Ένας χειροπράκτης είναι! ... Γράφει και ... Ποίηση! Μμμμμ! Ποίηση! Συγκρίνεται, καλέ, αυτός με τη Θάλεια μας; Η Θάλεια μας είναι ταλέντο! Τα ποιήματά της είναι εξαιρετικά, μέσα στην απλότητά τους! Ενώ τα δικά του ... !! *''Στο άκουσμα του σπάνιου ονόματός σου''* ... Και της τρελής το κάγκελο! Από τότε, καλέ, οι ατάλαντοι διεκδικούν μια θέση ανάμεσα στους ταλαντούχους;;; !!!! E;;;!!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά ... Καλά ... Ηρέμησε ...

**ΚΥΡΙΑ:** Να ηρεμήσω;;; ... Αλλά και αυτή η μάνα του! ... Μμμμμ!! Άλλη ψωροπερήφανη κι αυτή! Αλλά τι περιμένεις! Το μήλο κάτω απ' τη μηλιά θα πέσει! ... Δεν τρώει το ένα! Δεν τρώει το άλλο! Και σαν φακλάνα είναι! Αυτή, καλέ, πέρδεται σε νότα φα! ... Ενώ εγώ! ... Που τρώω τα πάντα ... Μια μεσούλα δαχτυλίδι! Ένα στήθος στητό, σαν της πέρδικας! Όχι σαν το δικό της το αγελαδέ! ... Και από πόδια ... Δεν το συζητώ! Λες και πέρασαν από τη σμίλη του τεχνίτη! Τις δικές της τις μποτίλιες έχω;;;!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά ... Καλά ... Φτάνει τόσο ... Έχεις και την πίεσή σου!

**ΚΥΡΙΑ:** Όχι! Όχι, χρυσέ μου! ... Γιατί είναι και τα οπίσθιά της! ... Που ... Οπίσθια να τα κάνει, δηλαδή, ο Ύψιστος! Χαλί να τα πατήσεις είναι! Μέχρι το πάτωμα και ακόμη πιο χαμηλά φτάνουν! ... Ενώ ... Τα δικά μου! ... Ε ... Εντάξει ... Δεν είναι και της Μπριζίτ Μπαρντό ... Έχω και μια ηλικία τώρα ... Αλλά ... Εσύ, τουλάχιστον ... Όταν ήμουν νέα ... Θυμάσαι τι είχα! ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωω!! ... Ντροπή! ... Ντροπή, χρυσή μου! ... Δεν βρήκες τίποτε άλλο να πεις;;; Χρονιάρες μέρες!

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Γιατί, καλέ! Τι ντροπή! Επειδή, δηλαδή, μιλάμε για οπίσθια! ... Μήπως δεν τα ξέρεις τα δικά μου;;;!!! Άγνωστα σου είναι;;;!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε, καλά! Και σ' αυτό πρέπει να αναφερθούμε τώρα;;;!!! Ωωωω!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Και σε αυτό! ... Και όχι μόνο! ... Γιατί είναι και τα μπράτσα της, επίσης! Τα δικά μου, για παράδειγμα ... Ωραία, στρογγυλά μπρατσάκια! Να τα λιγουρεύεται κανείς, με την πρώτη ματιά! Και δεξ μετά και τις δικές τις, τις μπρατσάρες, και θα βγάλεις συμπέρασμα! Φαίνεται ο άνθρωπος, χρυσέ μου, τι μέρος του λόγου είναι! Με τέτοιες μπρατσάρες, ποδάρες και κώλ ...!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωω!!! ... Τι ήθελα και μίλησα! Δεν κατάπινα τη γλώσσα μου, ο καψερός;;;!!

**ΚΥΡΙΑ:** Και, μετά από όλα αυτά, λοιπόν, σαν τι περίμενες να είναι και ο υιός της, ο περισπούδαστος! Ο χεστροπράκτης! ... Μμμμμ! ... Ο Μάριος! ... Μπροστά στη μάνα του, καλέ, αυτός χέζεται πάνω στο βρακί του!!! Αλλά, με τέτοια μάνα! ... Τι να σου κάνει κι αυτός! Τον λυπάμαι!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι σου φταίει η καημένη η γυναίκα και την σκυλοβρίζεις, τόση ώρα, δεν μπορώ να καταλάβω! Όσο για τον Μάριο ... Εγώ ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ε, όχι και γυναίκα αυτή, η αμπντάλο! Που θα μου την πεις και "γυναίκα" τώρα!!! Σε παρακαλώ, χρυσέ μου!!! Γυναίκα είμαι εγώ! Γυναίκα, είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο!! ... Αλλά, εσύ να τα βλέπεις αυτά, για να εκτιμάς το βιος σου! Αχάριστε! ... Έπρεπε να έχεις αυτόν τον υποπόταμο στο κρεβάτι σου! ... Να σε ρίχνει, με τις ποδάρες της, κάτω απ' το κρεβάτι! ... Και να μην τολμάς να μιλήσεις και από πάνω!! Και αντί γι' αυτά τα μπουμπούκια που σου χάρισα, βρε, να σου έκανα αυτόν τον μαντραχαλά ... Τον Μάριο! Δυο μέτρα, νταγκλαράς!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι σχέση έχουν όλα αυτά που λες! ... Ω! ... Σου έκανα εγώ κανένα παράπονο; Σταμάτα επιτέλους!

**ΚΥΡΙΑ:** Έχουν, χρυσέ μου! Έχουν μεγάλη σχέση! Και θα πω και άλλα! Έννοια σου! Γιατί ... Είναι και το οικονομικό στη μέση! ... Γιατί ... Βγάζει χρήματα ο χεστροπράκτης της;;; Εεεε;;; Όχι, πέσ' μου! Βγάζει χρήματα;;;!!! Δηλαδή, τι θα μας δώσει η "Κυρία Ραϊμογλου", για να έχουμε καλό ερώτημα!! Το ύψος του γιου της και το λιλ ...!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ω! Ντροπή! Ντροπή, χρυσή μου! ... Πώς μιλάς έτσι;;;!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Ντροπή και ξεντροπή ... Εγώ φούντωσα τώρα! Και έτσι μιλάω!! ... Άσε με! Άσε με! Τους τα είχα κρατημένα! Απ' την παραμονή των Χριστουγέννων που μας φέρθηκαν γαϊδουρινά! Να στρώνουμε τραπέζι και, εξαιτίας τους, να το ξεστρώνουμε! ... Ποιοι νομίζουν, καλέ, ότι είναι!! Τους ξέραμε και από εχθές;;; Το prestige μας έχουν ή την οικονομική μας επιφάνεια;;; Εμείς ... Μια κλανιά να ρίξουμε όλοι μας ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Αααα!!! ... Εσύ το βιολί σου!!

**ΚΥΡΙΑ:** Και 5.000 ευρώ ήρθαν, αμέσως, στο σπίτι μας, καλέ!!! Ενώ ... Αυτοί ... Που να κλάνουν, απ' το πρωί μέχρι το βράδυ, ασταμάτητα ... Και πάλι ζήτημα είναι να μαζέψουν 1000 ευρώ! ... Όχι! Παίζουμε! Παίζουμε! ... Αλλά ... Δεν φταίει κανείς άλλος! Φταίω εγώ που τους έκανα την τιμή να τους χαιρετάω, τις Κυριακές, στην εκκλησία, και να τους καλέσω και για τραπέζι στο σπίτι μου! ... Τους κλανιάρηδες!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Αναρωτιέμαι ... Μετά από όλα αυτά ... Ποιος είναι ο κακόψυχος ... Και ο αντικοινωνικός ...

**ΚΥΡΙΑ:** Αυτοί!! Ποιοι άλλοι!! Βλέπεις κανέναν άλλο εδώ γύρω;;;!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Κουνάει το κεφάλι του σκεπτικός)* ...

**ΚΥΡΙΑ:** Άμα τους δω στο δρόμο, ούτε καλημέρα δεν πρόκειται να τους πω! Τους κοκορόμυαλους! ... Θα μας βλέπουν στο δρόμο και δεν θα μας χαιρετάνε! ... Δεν θέλουνε την κόρη μας! Τι μας λες καλέ; ... Γιατί! Μας ρώτησαν εμάς, αν θέλουμε τον γιο τους! Μία, αυτοί! ... Εκατό, εμείς!!! ... Δεν κατάλαβες καλά!!!! Εγώ είμαι η Κυρία Δεληβοριά, χρυσέ μου!!! Και την Κυρία Ραϊμογλου ...!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Υπερβάλλεις, αγαπητή μου ... Υπερβάλλεις ... Εγώ μια σκέψη μου σου εκμυστηρεύτηκα ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Εσύ φταις που μου την εκμυστηρεύτηκες! Και με αναστάτωσες! Όλο σύγχυση μού προκαλείς! ... Και δεν μ' άφησες να κάνω και την πρωινή γυμναστική μου!

*(Χτυπάει το κουδούνι της εξώπορτας)*

**ΚΥΡΙΑ:** Άντε, πήγαινε να δεις ποιος είναι! Έτσι όπως είμαι τώρα ...! Η πίεσή μου στα ύψη θα 'χει ανέβει!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωω!!! Εσένα δεν είναι να σου λέει κανείς τίποτα! Μια ζωή, φωνάζεις!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Μια ζωή φωνάζω, γιατί έμπλεξα μαζί σου!! ... Μαύρη η ώρα!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** *''Αυτοί που παίρνουν όλα τα δοσίματα, ζητάν' θυσίες''!* (Πηγαίνει ν' ανοίξει την πόρτα)

*(Μπαίνει στο σαλόνι η Θάλεια χαρούμενη)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Καλημέρα Μαμά! Μπαμπά!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Ξερά)* Καλημέρα

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τι κάνετε;

**ΚΥΡΙΑ:** *(Στον ίδιο τόνο)* Καλά είμαστε. Εσύ;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Καλά ... Πολύ καλά!

**ΚΥΡΙΑ:** ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Αμήχανα)* Πώς περάσατε τα Χριστούγεννα;

**ΚΥΡΙΑ:** *(Χαμογελώντας ειρωνικά)* Πώς να τα περάσουμε; Μόνοι ήμασταν!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εσύ, κοριτσάκι μου, πέσ' μας πώς πέρασες.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Πολύ ωραία, μπαμπά! Και αυτό ... δηλαδή ... Ήρθα να σας πω ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μπράβο, κοριτσάκι μου. Μπράβο.

**ΚΥΡΙΑ:** *(Με αυστηρό ύφος)* Ήσασταν μεγάλη παρέα;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ε ... Όχι .. Δηλαδή ... Ναι! Ναι! Μεγάλη παρέα ήμασταν!

**ΚΥΡΙΑ:** Με τον γιο των Ραϊμογλου, πάντως, τον Μάριο, δεν θέλω να νταλαβερίζεσαι!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μα, τι είναι αυτά που της λες τώρα! Θα επιβάλλεις στο παιδί με ποιους θα κάνει παρέα;!!

**ΚΥΡΙΑ:** Αυτό που ακούσατε και οι δυο σας!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μαμά, τι έχεις πάθει; Εσύ ήσουν ένθερμη οπαδός του Μάριου! Τι σ' έκανε ν' αλλάξεις γνώμη;

**ΚΥΡΙΑ:** Είμαι οπαδός των ανθρώπων που έχουν μια αξία! ... Μια αξιοπρέπεια! ... Μια ηθική!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ε, και!

**ΚΥΡΙΑ:** Ε, και; Τι, 'έ, και';

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σε ρωτάω, τι σχέση έχει αυτό με τους Ραϊμογλου! Δεν έχουν αξιοπρέπεια και ηθική;!!

**ΚΥΡΙΑ:** Με ρωτάς κάτι που θα έπρεπε να το έχεις καταλάβει από μόνη σου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Καταλαβαίνω τους ανθρώπους, όταν γύρω μου υπάρχει ανθρωπιά!

**ΚΥΡΙΑ:** Ανθρωπιά!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ναι! Ανθρωπιά!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θάλεια ... Να σου φέρω κάτι, κοριτσάκι μου, να φας; ... Μήπως πεινάς;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Όχι, μπαμπά, σ' ευχαριστώ. Δεν θέλω τίποτα.

**ΚΥΡΙΑ:** Να μάθεις να διαβάζεις τα κίνητρα και τις προθέσεις των ανθρώπων που σε πλησιάζουν! Σ' αυτόν τον τομέα, λυπάμαι που στο λέω, αλλά έχεις άγρια μεσάνυχτα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Πολύ καλά, μαμά! Σε ρωτάω λοιπόν! Ποια είναι τα κίνητρα των Ραϊμογλου;!!

**ΚΥΡΙΑ:** ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Όταν κανείς κάνει γυμναστική, το κίνητρό του δεν είναι μόνο η υγεία! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τι σχέση έχει αυτό με τα προηγούμενα;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έχει! ... Με την ειλικρίνεια! ...

**ΚΥΡΙΑ:** ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θα μείνεις μαζί μας το μεσημέρι, κοριτσάκι μου, να φας; Μείνε ...

**ΚΥΡΙΑ:** Η ειλικρίνεια δεν είναι σαν το φαγητό που μπαίνει στο πιάτο! ... Εκεί ξέρεις ότι, αν φας πολύ, θα βαρυστομαχιάσεις! ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Καλύτερα, τότε, ένα στομάχι βαρύ, παρά ένα στομάχι πεινασμένο! ... *(Πάει να φύγει)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θάλεια!

**ΚΥΡΙΑ:** Στο καλό!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θυμάσαι εκείνη τη μέρα που ψήσαμε λουκάνικα έξω στην ύπαιθρο οι δυο μας και, για να ζεσταθούμε από το ψοφόκρυο, τα φάγαμε όλα! Μέχρι που σκάσαμε! *(Γέλια)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ναι, μπαμπά. Το θυμάμαι.

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Θλιμμένα)* Ήταν από τις πιο ευτυχισμένες στιγμές της ζωής μου ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Και, για μένα, το ίδιο ήτανε, μπαμπά.

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πόσο θα 'θελα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Γεια σας ... *(Κλείνει πίσω της την πόρτα)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Να ῥγόταν και πάλι ...

**ΚΥΡΙΑ:** *(Χαμηλωμένο βλέμμα)* ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Αλλά ...

**ΚΥΡΙΑ:** Αλλά! ... Αλλά! ... Μ' αυτά και με κείνα! ... Δεν μ' αφήσατε να κάνω τη γυμναστική μου! Αυτό ξέρω εγώ! Πατέρας και κόρη, ένα κόμμα είστε! ... Αλίμονό μου! Αλίμονό μου!

*(Ανεβαίνει γρήγορα τις σκάλες,  
κρύβοντας το πρόσωπό της μέσα στα χέρια της, και χώνεται στο δωμάτιό της.  
Μένει μόνος ο κύριος στο σαλόνι)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Μονολογώντας)* Εκείνη ... Εκείνη τη μέρα ... Όλα είχαν μια παράξενη διαύγεια ... Μπορούσες να σηκώσεις τα μάτια σου και να δεις - πέρα ως πέρα - τον ορίζοντα ... Έλεγα στη Θάλεια να κλείσει τα μάτια της και να τα ξανανοίξει ... Ν' αφήσει τη ματιά της να φτάσει όσο πιο μακριά γίνεται ... Και ήταν τόσο ξεκάθαρα όλα ... Που μου τα περιέγραφε με κάθε λεπτομέρεια ... Δεν χόρταινα να την ακούω... *(Μικρή σιωπή)* Το σούρουπο, μπήκαμε στ' αυτοκίνητο οι δύο μας και φύγαμε ... Δεν ξαναπήγαμε ποτέ σε κείνο το μέρος ...

*(Κάθεται στον καναπέ  
Γέρνει το πρόσωπό του μέσα στα χέρια του)*

*(Σκοτάδι στη σκηνή)*



### 3<sup>η</sup> Σκηνή:

*(Η κυρία κατεβαίνει τις σκάλες, κρατώντας μια βαλίτσα στο χέρι.  
Ο κύριος την περιμένει στο σαλόνι)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Για πού το βάλामε;

**ΚΥΡΙΑ:** Θα πάω, για λίγες ημέρες, στο εξοχικό ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μόνη;

**ΚΥΡΙΑ:** Μόνη ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εγώ; Να μην έρθω μαζί σου;

**ΚΥΡΙΑ:** Θέλω να μείνω μόνη ... Είναι καλύτερο και για σας ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Για μας; ... Γιατί;

**ΚΥΡΙΑ:** Θα ηρεμήσετε από την παρουσία μου ... *(Βγάζει ένα μαντήλι. Σκουπίζει τα μάτια της)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Το πρόβλημα δεν είναι η παρουσία σου.

**ΚΥΡΙΑ:** Σωστά! Είναι η απουσία μου! *(Σκουπίζει, πάλι, τα μάτια της)* Αυτό δεν θέλεις να μου πεις; Είμαι, πάντα, απύσχα, εκεί που πρέπει να είμαι παρούσα! *(Φυσάει τη μύτη της)*.

**ΚΥΡΙΟΣ:** Είσαι παρούσα και απύσχα, εκεί που σε οδηγεί το συναίσθημά σου. Το συναίσθημα, όμως, δεν είναι δίχως λογική. Το πρόβλημα είναι το άλογο συναίσθημα!

**ΚΥΡΙΑ:** Αυτά σε δασκάλεψε να μου πεις ο φίλος σου, ο ψυχαναλυτής; Πέσ' του ότι τον ευχαριστώ ιδιαίτερω! Ευτυχώς, υπάρχει και το εξοχικό! Εκεί μπορεί να ξαναβρώ τη λογική μου! ... Μακριά από όλους και από όλα! *(Σκουπίζει τα μάτια της)*.

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μακριά από όλους και από όλα, δεν βρίσκει κανείς τη λογική του! ... Μουρλαίνεται!

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Εγώ δεν πρόκειται να μουρλαθώ! Μην ανησυχείς! *(Πάει να φύγει)*.

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μια στιγμή! Πώς θα πας;

**ΚΥΡΙΑ:** Με το τρένο.

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θα σε πάω εγώ. Θα σ' αφήσω στο σπίτι και θα φύγω, αφού θέλεις να μείνεις μόνη.

**ΚΥΡΙΑ:** Θέλω και στη διαδρομή να είμαι μόνη. Ξέχασα να στο πω.

*(Χτυπάει το κουδούνι)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Άσε. Θ' ανοίξω εγώ.

(Εμφανίζεται στο σαλόνι ο Μάριος)

**ΜΑΡΙΟΣ:** Καλημέρα σας!

**ΚΥΡΙΑ:** Ω!!!! ... (Σκουπίζει αμέσως τα μάτια της, φτιάχνει τα ρούχα της και τα μαλλιά της)

**ΜΑΡΙΟΣ:** Κυρία Δεληβοριά ... Φεύγετε ταξίδι;

**ΚΥΡΙΑ:** Ε ... (Φτιάχνει τα μαλλιά της) Ε ... Ναι ... Δηλαδή ... Όχι!! Όχι, Μάριέ μου!! ... Τι ταξίδι, καλέ, να κάνω! Μήπως μπορώ ν' αφήσω την οικογένεια, αγοράκι μου; Αχ, αγόρι μου! Από μένα κρέμονται όλοι τους! Αλλά ... Χαλάλι τους!!! Καλά να είμαι να τους στηρίζω!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θεέ μου! Τι στροφή 360 μοιρών ήταν, πάλι, αυτή! Βρε λες να είναι αυτό ... Η Λογική του συναισθήματος;;;!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε ... Και τότε η βαλίτσα; ... Το παλτό που φοράτε; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Α! ... Ναι! ... Σωστά! ... (Γελάει) Η βαλίτσα!! ... Σωστά!! ... Το παλτό που φοράω!! ... Σωστά!! ... (Γελάει) Ξέρεις, αγοράκι μου ... Έχω μια συνήθεια ... Εδώ και χρόνια ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Τι συνήθεια;

**ΚΥΡΙΑ:** Να ... Κάθε που μπαίνει ο Νέος Χρόνος ... Πηγαίνω μια βαλίτσα ρούχα στην εκκλησία ... Καταλαβαίνεις, αγοράκι μου ... Για τους φτωχούς! ... Και τους κατατρεγμένους αυτού του κόσμου! ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Οι Άθλιοι του Βίκτωρος Ουγκώ μάς έσωσαν και πάλι!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Α! Το ίδιο κάνει και η μητέρα μου!

**ΚΥΡΙΑ:** Αλήθεια; ... Μμμμ ... Μη χάσει!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Α! Η μητέρα μου είναι πολύ ευαίσθητη σ' αυτά, Κυρία Δεληβοριά!

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Μόνο σ' αυτά, απ' ό,τι φαίνεται!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Και, κάθε που μπαίνει ο Καινούριος Χρόνος, κάνει και ένα τάμα στον Αϊ Δημήτρη!

**ΚΥΡΙΑ:** Α ... Αλήθεια, αγοράκι μου; ... Τι μου λες! ... Και τι τάμα έκανε φέτος; ... Η αμπντάλο!

**ΜΑΡΙΟΣ:** (Με συγκίνηση) Να με δει γαμπρό στον Αϊ Δημήτρη ...

**ΚΥΡΙΑ:** (Τον χαϊδεύει στο μάγουλο) Αχού! Το κακομοίρικο! ... Αμάν, βρε αγοράκι μου! ... Τώρα βέβαια ... Ωραίο τάμα ... Δεν λέω! ... Εγώ πάλι ... Και γκουρού να επιστρατεύσω, σ' αυτό το θέμα, για τις κόρες μου, τις αχάϊρευτες, χαΐρι δεν πρόκειται να δω! Που να χτυπάω, κάτω στο πάτωμα, τον πισινό μου, σαν χταπόδι!!! Τέτοια ξεροκεφαλιά που έχουν και οι δυο τους!! ... Ααχ!! Μόνο εγώ ξέρω τι τραβάω με αυτές τις δύο!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε ... Δεν καθόμαστε λοιπόν;!! Τι λέτε; ... Τι να σε κεράσουμε, Μάριέ μας;!!

**ΚΥΡΙΑ:** Μία μπύρα Fix!! Τι να το κεράσουμε, καλέ, το παιδί;!! Τι θέλεις εσύ και επεμβαίνεις; Αυτά τα ρωτάει η οικοδέσποινα του σπιτιού! (Με χάρη) Τι να σε κεράσουμε ... Μάριέ μας; ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ω! Ευχαριστώ! Ευχαριστώ! Τίποτα! ... Εγώ ... Να ... Για τη Θάλεια ... Ήρθα ...

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:** *(Με μια φωνή)* Για τη Θάλεια;;;;;;!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Φοβισμένα)* Ναι ... Γιατί; ... Πειράζει; ...

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:***(Αλληλοκοιτάζονται με απορία. Με μια φωνή)* Πειράζει;;;;;;!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ναι ... Γιατί ... Αν πειράζει ...

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:** Αν πειράζει;;;;;;!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Να φύγω ...

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:** Να φύγει;;;;;;!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Κάνει ένα βήμα πίσω και αναστροφή)* Χαίρετε!!

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:** Όχι!!!!!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Μένει κάγκελο)* Όχι; ...

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:** *(Αλληλοκοιτάζονται)* Όχι; ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Συνεσταλμένα)* Όχι; ...

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:** Ναι ... Όχι!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Καλά! Τότε θα μείνω! *(Κάθεται στον καναπέ)*

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:** Ουφφφφ!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ουφφφφ!!!! ... Η αλήθεια είναι πως μου 'φυγε και μένα ένα βάρος! ... Εδώ ... Στο στήθος μου, κάτι με πλάκωνε! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Εμένα να δεις, αγοράκι μου!!! ... Το στομάχι με το στήθος μου, ένας κόμπος γίνηκαν!!! ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Λοιπόν! Λοιπόν! Ας χαλαρώσουμε! *(Γελάει)* Πώς πάνε οι δουλειές, Μάριε;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Α! Καλά! Καλά! Παράπονο να μην έχω! ... Ξέρετε, ο κόσμος ... Με όλο αυτό το στρες που βιώνει στη καθημερινότητά του ... Τον θέλει τον χειροπράκτη του!! *(Γέλια)*

**ΚΥΡΙΑ:** Σ' εμένα το λες, αγοράκι μου;;;;;!!! Εγώ να δεις ένα στρες που βιώνω!!!! Πω! Πω! Πω! Πω! Πω! Πω! Πω! Πω! Πω! Πω! ... Εγώ και αν θέλω τον χειροπράκτη μου!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Και να φανταστεί κανείς ότι εσείς, Κυρία Δεληβοριά, έχετε και μια σχετικά ήρεμη ζωή!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Τι να σου πω! Με δύο κόρες ελεύθερες και παλαβές, πολύ ήρεμη ζωή έχω!! Την ηρεμία μου να 'χαν όλοι!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εσύ ... Γενικά, εννοώ, Μάριε ... Είσαι ήρεμος άνθρωπος; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τι ερώτηση, Θεέ μου! Καλέ, δεν το βλέπεις το παιδί! Τι ρωτάς! Έχεις δει πιο ευγενικό και ήρεμο πλάσμα ;;;!!! ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Α ... Σας ευχαριστώ πολύ, Κυρία Δεληβοριά ...

**ΚΥΡΙΑ:** ... Γλυκό ... Χαμογελαστό πάντα ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Α ... Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, Κυρία Δεληβοριά!

**ΚΥΡΙΑ:** Και, κυρίως ... Ταπεινό παιδί! Ταπεινό! Απ' τα λίγα ταπεινά παιδιά που γνώρισα! Τα περισσότερα έχουν και μια δόση ψωροπερηφάνιας! ... Α, πα, πα, πα, πα, πα, πα, πα, πα .....!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Τα λόγια σας με τιμάνε ιδιαίτερω, Κυρία Δεληβοριά!

**ΚΥΡΙΑ:** Μα, γι' αυτό τα λέω και εγώ! ... Αλλά ... Τι άλλο θα περίμενε κανείς ... Από μια τέτοια αξιολογότετη οικογένεια! ... Με τέτοιους γονείς! ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Αχ, ναι! Ο πατέρας μου και η μητέρα μου είναι πολύ καλοί άνθρωποι, Κυρία Δεληβοριά!

**ΚΥΡΙΑ:** Μα, δεν φαίνονται, βρε αγοράκι μου;;;!!!! Δεν φαίνονται;;;!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Αλήθεια; ... Φαίνονται, ε;;; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ασφαλώς!! Με την πρώτη ματιά!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ναι! Είναι γλυκύτετοι και οι δυο τους!

**ΚΥΡΙΑ:** Μα, τι λέμε, τώρα, αγοράκι μου! Ειδικά, τη μητέρα σου ... Μέσα στην καρδιά μου την έχω!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Αλήθεια;;;!!!! ... Αχ! Θα της το πω να χαρεί!!

**ΚΥΡΙΑ:** Σοβαρή κυρία! ... Μετρημένη! ... Ευγενέστατη! ... Και, προπαντός, εμφανίσιμη!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ναι! Ναι! Σαν μπουμπού, της λέω, είσαι, βρε μάνα! Δεν μεγάλωσες καθόλου!!

**ΚΥΡΙΑ:** Τι μπουμπούνας, Θεέ μου! ... Και ... Μαμάκιας!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε ... Και ο πατέρας του Μάριου είναι πολύ αξιόλογος και σοβαρός κύριος!

**ΚΥΡΙΑ:** Στάσου, καλέ! Στάσου! Περίμενε! Δεν πρόλαβα ακόμη να το πω! Απ' το στόμα μου το πήρες!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ξέρετε, Κυρία Δεληβοριά ... Στα νιάτα του, ήταν και ομορφάντρας ο πατέρας μου!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Ασορτί με τη γυναίκα του!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε ... Και εμείς ... Με τη γυναίκα μου ... *(Την αγκαλιάζει)* Στα νιάτα μας ήμασταν πολύ όμορφο ζευγάρι ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τον πληθυντικό της ευγενείας χρησιμοποιείς; *(Διώχνει το χέρι του θυμωμένα)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωωω!!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Με κομπασμό)* Εγώ, Μάριέ μου, στα νιάτα μου, ήμουν μια αληθινή καλλονή! Αφού ... Όταν ήρθε η ώρα ν' αρχίσω να σκέφτομαι τον γάμο ... Είχα τόσες προτάσεις, που δεν ήξερα σε ποια να ενδώσω!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε! Και ενδώσατε στον Κύριο Δεληβοριά!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Με μια κίνηση αποστροφής)* Μη μου το θυμίζεις, αγοράκι μου! Προσπαθώ να το ξεχάσω!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ναι! Γιατί ... Κακόπεσες!!

**ΚΥΡΙΑ:** Η αλήθεια είναι, Μάριέ μου, ότι ενώ με περιτριγύριζαν τόσοι, και πολύ όμορφοι άντρες! ... Εγώ ... Τι να πω ... Δεν ξέρω ... Άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου! ... Επέλεξα, τελικά, αυτόν που βλέπεις! *(Δείχνει, με αποστροφή, τον σύζυγό της)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Κοιτάει, από πάνω μέχρι κάτω, προβληματισμένος, τον κύριο)* Ε ... Εντάξει ... Καλός είναι ... Δεν είναι και άσχημος ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Θα σου έλεγα τώρα τίποτα για τη μάνα σου!!! Αλλά ... Άντε!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε ... Και εγώ ... Η αλήθεια είναι ... Κυρία Δεληβοριά ... Δίνω περισσότερη βαρύτητα στη προσωπικότητα του άλλου ... Και λιγότερη στην εμφάνιση ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Λίγη σού πέφτει η Θάλεια μας εμφανισιακά!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μ' ενδιαφέρει περισσότερο ο άνθρωπος που θα έχω δίπλα μου να είναι καλός και ευγενικός.

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Ό,τι δεν φτάνει η αλεπού, τα κάνει κρεμαστάρια!! Το μάθαμε το τροπάριο!! Όλοι, καλούς και ευγενικούς ανθρώπους θέλουν να έχουν δίπλα τους! ... Και άσχημους, κατά προτίμηση!!! Τέλος πάντων! ... *(Προς τον Μάριο)* Δίκιο έχεις! Δίκιο έχεις, αγοράκι μου!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε ... Σίγουρα δίκιο έχει ο Μάριος ... Γιατί ... Ό,τι λάμπει ... Δεν είναι και χρυσός ... Το λέει και ο λαός μας, άλλωστε! *(Γελάει)*

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Βέβαια! Ενώ ό,τι δεν λάμπει, σου φέρνει χρυσή ευτυχία!! ... Το λέει ο λαός μας, μήπως, κι αυτό;;;!!! ... Ε;;;!!! Την αμπελοφιλοσοφία σου, εσύ!! Μη χάσεις!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωω!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Και έπειτα εγώ ... Που ασχολούμαι και με την Ποίηση ... Ένας λόγος παραπάνω ... Με ενδιαφέρει, Κυρία Δεληβοριά ... Η σχέση ... Να βασίζεται στην πνευματικότητα ...

**ΚΥΡΙΑ:** Σ' ενδιαφέρει, δεν σ' ενδιαφέρει, αγοράκι μου ... Μετά τα πενήντα, ούτως ή άλλως, στην πνευματικότητα βασίζεται!! Ρώτα και μένα να σου πω!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Με εκθέτεις, χρυσή μου! Με εκθέτεις!

**ΚΥΡΙΑ:** Εγώ σε εκθέτω;;;!!! Ε;;;!!! Τα ντοκουμέντα σε εκθέτουν, αγαπητέ μου!!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Γιατί; ... Εχθές το βράδυ; ... Ξέχασες;;;!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Εχθές και προχθές και παραπροχθές!!! ... Μας έπρηξες!! ... Άμα χαθεί η ποιότητα, χρυσέ μου!!!! ... Τι τα θες, τι τα γυρεύεις!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωωω!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Η αλήθεια είναι ότι οι ποιοτικοί άνθρωποι σπανίζουν στις μέρες μας!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι ... Βέβαια ... Ούτε συζήτηση! Χάθηκε η ποιότητα στον κόσμο αυτό, αγοράκι μου!! Χάθηκε!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Και οι περισσότεροι, δυστυχώς, Κυρία και Κύριε Δεληβοριά, ενδιαφέρονται μόνο για το σεξ!

**ΚΥΡΙΑ:** Ααααααααα!!!!!! .... Α, πα, πα, πα, πα, πα, πα!!!! .... Καλέ, εγώ ποτέ δεν σκέφτηκα έτσι!!!! ... Ούτε στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής μου, να φανταστείς, Μάριέ μου!!! .... Αυτές που περνάω ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Κοιτάζει άγρια την κυρία)* Πρόσεξε τι θα πεις!

**ΚΥΡΙΑ:** Τι να πω! ... Ο πόνος είναι βουβός, χρυσέ μου!!! Δεν φανερώνεται με λέξεις!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Και εγώ, τους πονάω αυτούς τους ανθρώπους, Κυρία Δεληβοριά! Γιατί ποτέ δεν θα καταλάβουν ότι, στη ζωή, αυτά που αξίζουν ...

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ! ... Δυστυχώς ... Τελειώνουν γρήγορα!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Όχι!! Διαρκούν για πάντα!!

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ, αγοράκι μου! Όταν μάθει κανείς να κάνει ποδήλατο, δεν το ξεχνά ποτέ!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε! Υπάρχει, όμως, και το αυτοκίνητο!!

**ΚΥΡΙΑ:** Εσύ αυτά να λες για να παρηγοριέσαι!! Το ίδιο είναι, καλέ, το ποδήλατο με το αυτοκίνητο;;;!!!  
Εεεε;;; Άντε να μην σου πω καμιά κουβέντα!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωω!!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μα ... Το ποδήλατο και το αυτοκίνητο δεν είναι αξιόλογα πράγματα! ... Μπορούμε να κάνουμε και χωρίς αυτά!!

**ΚΥΡΙΑ:** Αμ, δε, που μπορούμε! Αμ, δε, αγοράκι μου!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Εεεε .... Δηλαδή ... Συγγνώμη κιόλας που θα το πω! ... Αλλά εσείς, Κυρία Δεληβοριά, κάθε μέρα, κάνετε ποδήλατο;;;

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ, αγοράκι μου! Τώρα, ούτε το πετάλ δεν βλέπω πια!! Όχι να κάνω και ποδήλατο!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωω!! Ντροπή, αγαπητή μου! Ντροπή!! Είσαι πολύ άδικη μαζί μου!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Είδατε!! Δεν σας είναι, λοιπόν, απαραίτητο!!! Στα λόγια μου έρχεστε!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Αχ, αγοράκι μου!! Στα λόγια σου έρχομαι, θέλοντας και μη, η κακομοίρα!! ... Η κακομοίρα!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε... Και, στο κάτω-κάτω, υπάρχουν και τα ταξί! Τα καλείς και έρχονται!

**ΚΥΡΙΑ:** Αυτό είναι μια λύση, αγοράκι μου! Τώρα που μου το λες! ... *(Κοιτάζει, χαιρέκακα, τον σύζυγό της)* Και έχεις και εξπρές εξυπηρέτηση!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ακριβώς!!!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εεεε! Αρκετά! Δεν σταματάμε, λέω εγώ, αυτή τη συζήτηση για τα μεταφορικά μέσα;;;!!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μα ... Δεν μιλάμε για τα μεταφορικά μέσα, Κύριε Δεληβοριά! ... Μιλάμε για την ουσία που κρύβεται σε κάθε μας κίνηση!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Άμα σου δώσω εγώ καμιά σφαλιάρα, θα δεις τι ουσία βρίσκεται στη δική μου κίνηση!!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Θυμωμένα)* Άσ' τον, αγοράκι μου! Άσ' τον! ... Ο καθένας κινείται, μέχρι εκεί που τον παίρνει!! ...

*(Σταματάνε και οι τρεις να μιλάνε.  
Κοιτάζονται μεταξύ τους διστακτικά)*

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ-ΜΑΡΙΟΣ:** *(Με μια φωνή και διστακτικά)* Λοιπόν; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ε ....

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ε ...

**ΚΥΡΙΑ:** Εγώ λέω ... Ναι ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε ... Και εγώ ... Λέω ... Ναι ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Ναι;;;; ... Ε ... Ε ... *(Ο κύριος και η κυρία τον κοιτάνε, με αγωνία, μέσα στα μάτια)* Εγώ, πάλι, λέω ... Όχι!!! ...

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:** Όχι;;;;;;

**ΜΑΡΙΟΣ:** Όχι!! ...

**ΚΥΡΙΟΣ-ΚΥΡΙΑ:** Μα!!! ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Αισθάνομαι την ανάγκη να διαφωνήσω!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά λέω εγώ ότι του χρειάζεται μια γερή σφαλιάρα!!

**ΚΥΡΙΑ:** Όχι;;;; ... Μα, βρε αγοράκι μου!! ... Τόση ώρα ... Νομίζαμε ότι ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** θα σας εξηγήσω! ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι να μας εξηγήσεις, βρε μαμμόθρεφτο!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Νομίζω ότι είναι μια πλάνη! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ααα!! Κρατάτε με!! Θα τον πνίξω!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Δεν κινούμαστε, μέχρι εκεί που μας παίρνει!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Τι λέει, μωρέ, ο πλανεμένος!!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Θυμωμένα)* Και μέχρι πού κινούμαστε, αγοράκι μου;;;; ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μέχρι εκεί που δεν μας παίρνει!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μωρέ! Θα τον πάρει και θα τον σηκώσει!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Είναι απλό! Κινούμαστε, μέχρι εκεί που δεν μας παίρνει! Κυρία Δεληβοριά!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Μας κατηγορεί και από πάνω! Το παλιόπαιδο!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Γιατί είμαστε ψεύτες! ... Και ... Υποκριτές!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Νομίζω ότι είναι ώρα να τον πετάξω έξω από το σπίτι μας!!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Γιατί όποιο δρόμο και να πάρουμε, την αλήθεια την έχουμε μέσα μας! ... Ενώ εμείς ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Εμείς, πάντως, θα σου δείξουμε την αλήθεια που έχουμε μέσα μας!!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Δυνατά και απότομα)* Δεν χρειάζεται!! *(Κάνει νόημα, με το χέρι της, στον άντρα της να σταματήσει. Κοιτάζει, μέσα στα μάτια, τον Μάριο)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Κοιτάζει, μέσα στα μάτια, την κυρία)* Ενώ εμείς ... Την ψάχνουμε εκεί ... Που δεν θα τη βρούμε ποτέ ...

*(Σταματάνε και οι τρεις)  
(Μικρή σιωπή)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** *(Κοιτάζει, μέσα στα μάτια, την κυρία)* Και αυτή ... Είναι μια λάθος κίνηση ... Που δεν μας παίρνει ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε! Αυτό πάει πολύ!! Αρκετά!

**ΚΥΡΙΑ:** *(Κοιτάζει έκπληκτη τον Μάριο)* ...

**ΚΥΡΙΑ-ΜΑΡΙΟΣ:** *(Αλληλοκοιτάζονται για λίγα δευτερόλεπτα)* ...

*(Ο Μάριος κάνει αναστροφή και φεύγει,  
χωρίς να χαιρετήσει)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Με σύγχυσε, το παλιόπαιδο! Αν δεν με σταματούσες, θα το πλάκωνα στο ξύλο!

**ΚΥΡΙΑ:** Γιατί; ... Επειδή είπε μια ... Αλήθεια; ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Μα! Μας εξαπάτησε, χρυσή μου!! Που την είδες την αλήθεια;;;!!!!

**ΚΥΡΙΑ:** Όχι αυτός ... Εμείς τον εξαπατήσαμε ... Εμείς ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πώς;;;;;;;;;;;;!!!!

*(Ανεβαίνει, αργά, τις σκάλες, αποχωρώντας από το σαλόνι)*

**ΚΥΡΙΑ:** *(Νωχελικά και με κατεβασμένο το κεφάλι)* Εμείς ... Εμείς ... Μόνον εμείς ...



*(Μένει μόνος ο κύριος στο σαλόνι)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ε! Πάει! Έχουν τρελαθεί όλοι σ' αυτό το σπίτι! Κανείς δεν καταλαβαίνει κανέναν! Καλά μου λέγε η συχωρεμένη η μάνα μου!: *''Όταν κατεβείς τα σκαλιά της εκκλησιάς, γιόκα μου, τίποτα δεν είν' το ίδιο με τα χθες''!* Εγώ είχα μάθει να σκέφτομαι λογικά! Να ενεργώ λογικά! Να καταλαβαίνω λογικά! Πώς με κατάντησαν έτσι!! Πώς!! Δεν ξέρω πια τι μου γίνεται εδώ πέρα!! Ποιο είναι το σωστό! ... Ποιο είναι το λάθος! ... Ποιο το καλό! ... Ποιο το κακό! ... Όλα κουβάρι γινήκαν μεσ' το θολό μυαλό μου! Αν αυτό λέγεται γάμος! ... Όχι! Όχι! ... Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή!!!

*(Η κυρία κατεβαίνει, πάλι, τις σκάλες.  
Φτάνοντας στο τελευταίο σκαλί, παίρνει, στα χέρια της, τη βαλίτσα)*

**ΚΥΡΙΑ:** Συμφωνώ, αγαπητέ μου ... Συμφωνώ ... Ήρθε η ώρα να ελευθερωθούμε ... Αντίο ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πού πας;

**ΚΥΡΙΑ:** Εκεί όπου οι δύο δεν χωρούνε ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Πού δηλαδή;

**ΚΥΡΙΑ:** Στον διάολο!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Νομίζω ότι πρέπει να το ξανασκεφτείς.

**ΚΥΡΙΑ:** Αν πρέπει να πάω στον διάολο; ... Όχι, χρυσέ μου ... Όχι ... Εκεί πρέπει να πάω ...

**ΚΥΡΙΟΣ:** Αφού πρέπει να πας εκεί, θα 'ρθώ και εγώ τότε μαζί σου ...

**ΚΥΡΙΑ:** ...

*(Χτυπάει το κουδούνι της εξώπορτας)*

**ΚΥΡΙΑ:** *(Κουνώντας το κεφάλι της)* Τελικά, το πιο δύσκολο πράγμα είναι να ελευθερωθεί κανείς ...

*(Πηγαίνει ν' ανοίξει την εξώπορτα.  
Μπαίνει στο σαλόνι η Θάλεια)*

**ΚΥΡΙΑ:** Θάλεια ... Δεν μας είχες πει, μωρό μου, ότι θα ερχόσουν ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Και εσείς ... Απ' ό,τι βλέπω ... Κανονίσατε ταξίδι!

**ΚΥΡΙΑ:** Όχι ... Μόνη μου θα φύγω ... Ο μπαμπάς σου θα μείνει εδώ ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Όπου πας, κανόνισε να γυρίσεις σύντομα.

**ΚΥΡΙΑ:** Γιατί; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Κοιτάζοντας τον πατέρα της)* Μαρτσέλο ... Μ' αφήνεις λίγο μόνη με τη μαμά;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ναι ... Ναι ... Βέβαια ... Με την ησυχία σας ... Εγώ πάω να καπνίσω ένα τσιγάρο ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Ναι! Εσύ κάπνιζε! Θα προκόψεις!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ωωωω!!!

*(Ο κύριος φεύγει.  
Η θάλεια κοιτάζει τη μητέρα της)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Είναι ωραίο το παλτό σου ... Σου πάει πολύ ...

**ΚΥΡΙΑ:** Σ' ευχαριστώ, μωρό μου. *(Χαμογελώντας)* Αλλά ... Μόνο το παλτό μου;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Και το περιεχόμενό του, φυσικά.

**ΚΥΡΙΑ:** Θάλ ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Τη διακόπτει)* Μαμά! Φεύγοντας από το σπίτι για να έρθω εδώ, ένα περιστέρι με λέρωσε στο δρόμο ... *(Γελάει)* Να ... Εδώ ... Βλέπεις; *(Δείχνει στη μητέρα της το μανίκι της)*

**ΚΥΡΙΑ:** Να στο καθαρίσω, μωρό μου. Περίμενε να φέρω ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Όχι! Όχι! ... Λένε ότι είναι τύχη ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι ... Τύχη είναι ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Δεν πιστεύω και πολύ στην τύχη ...

**ΚΥΡΙΑ:** Γιατί, μωρό μου;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Γιατί ... Γιατί, τότε ... Πρέπει να πιστέψω ότι κάποιος είναι τυχεροί ... Και κάποιος ... Άτυχοι ...

**ΚΥΡΙΑ:** ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ωστόσο ... *(Γελάει)* Δεν θέλω και να το καθαρίσω το μανίκι μου!

**ΚΥΡΙΑ:** Να μην το καθαρίσεις, τότε, μωρό μου. *(Μικρή σιωπή)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Στο εξοχικό; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τι;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Λέω, στο εξοχικό θα πας;

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι ... *(Χαμηλώνει το βλέμμα)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Να έρθω και εγώ μαζί σου;

**ΚΥΡΙΑ:** Η ηλικία σου δεν είναι για να με συνοδεύεις .. Στις παραξενιές μου ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Είναι παραξενιά να περάσουμε λίγες μέρες μαζί;

**ΚΥΡΙΑ:** Πρέπει να συναναστρέφεται ανθρώπους της ηλικίας σου.

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τότε ... Τότε ... Έλα να καθίσουμε κάτω στο χαλί!

**ΚΥΡΙΑ:** Στο χαλί; ... Γιατί; ...

*(Η Θάλεια την πιάνει από το χέρι  
και κάθονται και οι δύο κάτω στο χαλί)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Α! Είδες τι μαλακά είναι εδώ κάτω!

**ΚΥΡΙΑ:** Χρόνια είχα να καθίσω στο πάτωμα!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Από τότε που ήμασταν μικρές με την Αλεξάνδρα και καθόμασταν και οι τρεις κάτω, παίζοντας κούκλες! Θυμάσαι;

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι ... Ναι ... Τι γλυκά χρόνια ...

*(Η Θάλεια ξαπλώνει στο χαλί)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ξάπλωσε και εσύ.

**ΚΥΡΙΑ:** Μα ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ξάπλωσε ... Εδώ ... Δίπλα μου ...

*(Ξαπλώνουν δίπλα-δίπλα)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τζούλιαν Μουρ ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι, μωρό μου ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τίποτα ...

**ΚΥΡΙΑ:** Κάτι ήθελες να μου πεις ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Σ' αγαπώ ...

*(Η κυρία γέρνει το κεφάλι της και  
ακουμπάει πάνω στην κοιλιά της κόρης της)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Είναι καλό μαξιλαράκι;

**ΚΥΡΙΑ:** Το καλύτερο. *(Χαϊδεύει την κοιλιά της Θάλειας)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Μαμά ... Ο καλός Θεούλης δεν είπε αυξάνεστε και πληθύνεσθε; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Το είπε, μωρό μου ... Ανάθεμα και αν ήξερε τι έλεγε βέβαια, όταν το ξεστόμιζε!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Πώς θα σου φαινόταν, λοιπόν, μαμά ... Αν σου έλεγα ότι ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τι, μωρό μου;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Να ... Ότι συμφωνώ και εγώ ... Μ' αυτό ... Που είπε ο Θεούλης ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ε! Πώς να μου φανεί, βρε μωρό μου! *(Γελάει)* Μια χαρά!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αλήθεια; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ε, φυσικά, αλήθεια!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Εντάξει ... Συμφωνώ λοιπόν! ... Ε ... Και όχι απλά συμφωνώ δηλαδή ... Αλλά ... Επαυξάνω κιάλας, μαμά! ... Επαυξάνω!

**ΚΥΡΙΑ:** Τι εννοείς, βρε μωρό μου; Με μπερδεψες!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ναι ... Να ... Χάιδεψε εσύ έτσι την κοιλίτσα μου, μαμά ... Όπως την χαϊδεύεις ... Και εγώ ... Θα στο πω ... Θα προσπαθήσω δηλαδή! ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ωραία! Την χαϊδεύω, μωρό μου! Πέσ' μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Τζούλιαν Μουρ!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι, μωρό μου!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Πώς θα σου φαινόταν, αν σου έλεγα ότι είμαι ...

**ΚΥΡΙΑ:** Ότι είσαι; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έγκ ... Έγκυος; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Τιuuuu;!!!!!! *(Πετάγεται, όρθια, έντρομη)*

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αμάν, βρε μαμά! Πώς κάνεις έτσι!

**ΚΥΡΙΑ:** Τι είπες ότι είσαι; Έγκυος;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Έχω μωρό στην κοιλίτσα μου ... Πώς αλλιώς να το πω; ...

**ΚΥΡΙΑ:** Στην κοιλίτσα σου;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ναι ... Αυτή που χάιδευες, πριν από λίγα λεπτά ...

**ΚΥΡΙΑ:** *(Προχωρώντας πάνω-κάτω στο σαλόνι)* Ε! Ε! ... Αυτό είναι ανήκουστο! Ε! Ε! ... Αυτό είναι άνω ποταμών! ... Ε! Ε! Αυτό δεν το χωράει ο νους μου! *(Σταματάει απότομα να προχωράει)* Με ποιον;

**ΘΑΛΕΙΑ:** Με τον Μάριο ...

**ΚΥΡΙΑ:** Με τον Μάριο; ... Μα ... Πώς; ... Πότε; ... Δηλαδή; ... Εκείνος το ξέρει; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ναι ... Το ξέρει ...

**ΚΥΡΙΑ:** Το ξέρει; ... Και; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** *(Σηκώνεται όρθια. Χαρούμενη)* Ε, τι 'και', βρε Τζούλιαν Μουρ! Θα γίνεις γιαγιά!

**ΚΥΡΙΑ:** Εγώ; ... Γιαγιά; ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Ναι ... Μια όμορφη γιαγιά ... Δεν θέλεις;

**ΚΥΡΙΑ:** *(Πιάνει το κεφάλι της)* Μια όμορφη γιαγιά; ... Εγώ; ... Όχι! Όχι! Δεν θέλω! Δεν θέλω!  
*(Ανεβαίνει τρέχοντας τις σκάλες, πανικόβλητη, και αποχωρεί)*

*(Χαμηλός φωτισμός)*

*(Ακούγονται κλάματα μωρού)*

*(Η σκηνή αρχίζει να φωτίζεται και πάλι)*

*(Βλέπουμε την κυρία να νταντεύει ένα μωρό στο καροτσάκι του)*

**ΚΥΡΙΑ:** Έλα ... Έλα ... Κουκλίτσα μου ... Μην κλαις ... Μη μου κλαις και θα πρηστούνε τα ματάκια σου, τα όμορφα ... Φτου! Φτου! Ίδια η γιαγιά σου, η κούκλα είσαι! Όχι η άλλη! Αυτή που βλέπεις! Σκόρδα στα μάτια τους! Όλοι τους! Να μην μου την ματιάσουν την εγγονή μου! Την κουκλάρα! Αλλά, από πού θα έπαιρνε το παιδί! Ε! Υπερίσχυσε το γονίδιο, βλέπεις! Νίκησε η ομορφιά! Αααχ! Και όταν έρθει η ώρα ... Αααχ! Δεν θα ζω, τότε, για να σε καμαρώσω νυφούλα, κουκλίτσα μου! ...

*(Μπαίνει και ο κύριος στο σαλόνι)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ευτυχώς!

**ΚΥΡΙΑ:** Τι 'ευτυχώς', καλέ! Τι λες πάλι! Όλο κάτι περίεργες ώρες ξεφουτρώνεις!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Ευτυχώς που δεν θα ζεις για να καμαρώσεις νυφούλα την εγγονή σου! Γιατί, πολύ απλά, μέχρι τότε, θα έχει εκλείψει και ο γάμος, αγαπητή μου! ... Για καλή τύχη των ανθρώπων δηλαδή!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι! Εσύ, μ' αυτό το πλευρό, να κοιμάσαι!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά ... Καλά ...

**ΚΥΡΙΑ:** Άκου, χρυσέ μου! Όσο θα υπάρχουν θηλυκά σ' αυτόν τον κόσμο, ο γάμος δεν πρόκειται να εκλείψει ποτέ! Κατάλαβες;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Καλά ... Καλά ...

*(Μπαίνουν στο σαλόνι η Θάλεια με τον Μάριο, χαμογελαστοί και ευτυχισμένοι)*

**ΜΑΡΙΟΣ:** Σωστά! Γιατί, πάντα, θα υπάρχει στον κόσμο κάποια πεθερά που θα είναι ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Η μαμά μας ... Το θηλυκό!!

*(Την αγκαλιάζουν και γελάνε)*

**ΚΥΡΙΑ:** Θηλυκό! Θηλυκό! Γιατί η ζωή είναι γένους θηλυκού! *(Γελάνε)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Πλησιάζει και ο κύριος την κυρία)* Και όταν η ζωή σε ξεγελάει, πάλι εσύ την ξεγελάς ...

**ΜΑΡΙΟΣ:** Γιατί;

**ΚΥΡΙΟΣ:** Γιατί το θηλυκό όταν γεννιέται, τη μοίρα του εσύ την κυβερνάς ...

**ΘΑΛΕΙΑ:** Την κυβερνάς;

**ΚΥΡΙΑ:** Μας μπέρδεψες, χρυσέ μου, πάλι με τις μεγαλοστομίες σου! *(Γελάνε)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** *(Πλησιάζει το καροτσάκι με την εγγονή του)* Αυτή είναι ... Η μοίρα ...

*(Μπαίνει, αναποκοκκινισμένη, στο σαλόνι η Αλεξάνδρα. Κρατάει στα χέρια της ένα έντυπο)*

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Α! Ωραία! Είστε όλοι εδώ! Έχω σπουδαία νέα να σας ανακοινώσω!

**ΚΥΡΙΑ:** Τι συμβαίνει, κοριτσάκι μου;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Η Θάλεια μας απέσπασε διθυραμβικές κριτικές για την τελευταία ποιητική της συλλογή! Να εδώ! Διαβάστε! Την κατατάσσουν μέσα στις μεγαλύτερες ποιήτριες! Είναι εκπληκτικό!

**ΘΑΛΕΙΑ:** Αλήθεια; Για να δω!

**ΚΥΡΙΑ:** Μπράβο! Μπράβο, κοριτσάκι μου! Και εις ανώτερα! Πάντα άξια!

**ΜΑΡΙΟΣ:** Αγάπη μου, τι ωραίο νέο ήταν αυτό! Δεν το πιστεύω!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ:** Είδες! Είδες, μαμά! Που σου έλεγα, πάντα, ότι η Φρίντα μας είναι μεγάλο ταλέντο και, μια μέρα, θα μας κάνει όλους πολύ περήφανους!

**ΚΥΡΙΑ:** Ναι, μωρό μου ... Ναι ... Πολύ περήφανους ... Είχες δίκιο ...

*(Ο κύριος παίρνει στην αγκαλιά του την εγγονή του)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Όταν θα μεγαλώσεις, γλυκιά μου, θα καμαρώνεις για τη μητέρα σου ... Ας κυβερνήσουμε, λοιπόν, τη μοίρα μας με τραγούδι και χορό! Φέρτε κρασί! Μάριε! Πιάσε δυο μπουκάλια από κει! Να το γιορτάσουμε!

*(Γεμίζουν τα ποτήρια τους και τα τσουγκρίζουν)*

**ΚΥΡΙΟΣ:** Άντε! Στην υγεία μας!

**ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ:** Στην υγεία μας! Στην υγεία μας!

**ΚΥΡΙΟΣ:** Και αν είν' η Ποίηση, Ζωή! ... Ποιητικά, γλεντήστε την και σεις! Στα πέρατα του κόσμου!

**ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ:** Αμήν!!!!

**ΤΕΛΟΣ**

